

ప్రత్యేక సంచిక

సనాతన సారథి

నవంబరు 2017

“అంతట నీవే ఉన్నావు, అంతర్యామివై నిలిచావు”

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా దండకము

సరోజ కింజల్క పిశంగ వాససం తాంబూల రాగారుణితాఽధరోష్ణం।
జటాకుటీర భ్రమదభ్రగంగం శ్రీ సత్యసాయాశమహం నతోఽస్మి॥

ఓంకార రూపిణం భక్త జనానంద ప్రదాయినమ్।
సత్యసాయాశ్వరం వందే సద్గురుం కరుణాకరమ్॥

శ్రీమన్నహదేవ దేవాదిదేవా, యమేయ ప్రభావా, ప్రశస్త స్వభావా, సమాశ్వాసితానంతజీవా, ప్రభో కావ రావా, దయాభిక్షమీవా, సదా మీదు పాదారవిందమ్ములే నమ్మియున్నాము, కన్నార కన్నాము, మీ దివ్య దేదీప్యమాన ప్రశాంతమ్ము, శోభా వికాసమ్ము, నెమ్మోము చందమ్ము, లక్షింప మా జన్మ ధన్యత్వముంజెందె నో షిర్ది సాయి యభేదావతారా, సుభాషా, సుహాసావిలాసా యశశ్రీ విశేషా, వికాసా, జగత్ప్రాణరక్షావిధిన్, పర్తిగ్రామమ్మునం దీశ్వరాంబా తనూజుండవై పుట్టి బాల్యంబునం దెన్నియో లీల లత్యంత చిత్రాతిచిత్రంబులన్ జేసి, శ్రీ పుట్టపర్తిశ్వరత్వంబున న్నిత్య సత్య స్వరూపుండవై, సర్వసర్వసహ జీవజాలమ్ముల న్నేల, లోకాల నున్నట్టి శోకాల పోద్రోల నేవేళ మీ లీల చూపించి, యొప్పించి, మెప్పించి, రక్షించి మీ భక్తవాత్సల్యమున్ వ్యాప్తి గావించుచున్నారభీష్టమ్ములన్ దీర్చుచున్నారు, స్వామీ, యనన్యం బగణ్యంబు కారుణ్య భావంబు దివ్యప్రభావంబు

సౌశీల్య సౌజన్య సౌరభ్య సంవాసితంబై విరాజిల్లు మీ కీర్తి మీ మూర్తి యారాధ్యమేకాని యూహింప భావింప వర్జింపగా మాకసాధ్యంబు, చిత్రావతీ తీర పుణ్యస్థలిన్ సారయుక్త ప్రశాంతాలయమ్మే నివాసమ్ముగానుండి సద్గోష్ఠి సంధిల్ల, సద్భక్త సాంగత్య సౌహృద్ భావాల భాసిల్ల ప్రాభాత సేవాతిరేకోత్సవమ్మందు నోంకార నాదమ్ము లాశాంతరాళాల ఘోషిల్లగా నిత్య సంకీర్తనానంద వారాశి నోలాడు భక్తాళి పాపాల బాపంగ మీచేతి భూతిప్రసాదంబు, పూతంబు ఖ్యాతంబునై యొప్పుచుండున్గదా, విశ్వవిశ్వంభరాభారధారేయమౌ శక్తి మీ వ్యక్తిలో భక్తి రక్తిన్ ప్రభావింప నాకర్షణత్వంబు కల్పించు విజ్ఞానదాతా, విధాతా, ప్రపూతా, విజేతా శివాకార మాత్మీయలింగంబు లెన్నేని సృష్టించి యర్పించి యర్పించుటల్ వాంఛితార్థంబు లీడేర్చుటల్, శూన్యమందుండి హస్తంబు వృత్తంబు గావించి యే వస్తువైనన్ సరే తీసి చూపించి, భక్తాళికిన్ వే ప్రసాదించుటల్, దివ్యదృష్టిన్ విలోకించి యూహ్యంబు గ్రాహ్యంబు గావించుటల్ మున్నుగా నెన్నొ లీలావిశేషంబులన్ జూపి, విశ్వాసముల్ గూర్చి, కాలానుసారంబు, కర్మానుసారంబుగా భక్త సంరక్షణా దీక్ష దక్షత్వమున్ మీరగా, మీరు శ్రీ పుట్టపర్తిన్ మహాక్షేత్రరాజంబుగా జేసియున్నారు. మీ దివ్యసందర్శనమ్మే యనేకంబులౌ జన్మజన్మాల దోషాల, ద్వేషాల, రోషాల, మోసాల మాయించి, దాసానుదాసత్వముం గూర్చి మీ భక్తితత్త్వంబు కల్గించుచున్ ముక్తిమార్గంబు చూపించు, నెవ్వార లేరీతి నే దేవు నర్థించి యర్పించి భావించి ధ్యానించి నామమ్ము రూపమ్ము భేదాల వాదాల సేవించియున్నన్, సదా వారి కా దైవరూపమ్ములో దర్శనంబిచ్చి, కష్టాల నష్టాల లరిష్టాల లనిష్టాల బోగొట్టి కేల్పుట్టి మీ శక్తి జూపెట్టి కాపాడుచున్నారు, మీ రో ప్రభో! నిత్య మత్యంత నిష్కాగరిష్టామతిన్ మిమ్ము పూజించి ధ్యానింతు మో స్వామి, మీవార మెల్లప్పుడున్, మీరు మాతోడ నున్నారటంచెంచుచున్నాము, కన్నాము మీ ప్రేమ, మిమ్మెన్నడున్ వీడగా జాలమో స్వామి, మా దైవమే మీరు, సంకల్పమాత్రంబునన్ సృష్టి గావించి, పెంపొందగా జేసి, నాశంబు గావించి, యన్నింటిలో మీరలై వెల్గుచున్, మెల్గుచున్ నిత్య సత్యస్వభావుండవై చిద్విలాసుండవై దివ్యతేజుండవై, ధర్మసంత్రాతవై, సౌఖ్యసంధాతవై, నిర్వికారుండవై, నిశ్చలానంతరూపుండవై, కాంతిదీపుండవై మానుషాకార మూర్తిత్రయీశక్తి యుక్తుండవై పంచభూతాత్మకామేయ లోకాల కాపై ప్రకాశించు జ్యోతిర్మయాకార, శ్రీ సత్యసాయీశ్వరా! విశ్వవిశ్వేశ్వరా! శంకరా! పుట్టపర్తిశ్వరా! ఓం నమః పుణ్యశీలా! నమో భక్తపాలా! నమో గానలోలా! నమో వేదజాలా! నమో దివ్య భవ్య ప్రకాశా! నమస్సత్యసాయీ! నమః పర్తి బాబా! నమస్తే! నమస్తే! నమః

- కూచి వీరభద్రశర్మ

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 60
సంచిక 11

నవంబరు 2017

ప్రచురణ తేదీ
నవంబరు 1

1. అవతార పురుషుడు అనుగ్రహించిన....	సంపాదకీయం	6
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	7
3. సత్యస్య సత్యం సాయితత్వం	జన్మదినోత్సవ దివ్యసందేశం	10
4. సాయి లాలి	భువనచంద్ర	14
5. వ్యక్తిత్వాన్ని వికసింపజేసే సాయి విద్యావిధానం	స్వర్గీయ డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్	15
6. ఉన్నాడయ్యా... దేవుడున్నాడయ్యా!	ఆర్.జె. రత్నాకర్	17
7. అద్భుతం - అనిర్వచనీయం - అద్భుతీయం	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్	20
8. సత్యమైన సాధన	అచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	23
9. హృదయ విహారా! బడా చిత్తచోరా!	బి. రవితేజ	26
10. “ఇన్ని ప్రాణుల నీవే ఆడింతువంట”	తుర్లపాటి రాధాకృష్ణమూర్తి	30
11. విద్య - వివేకము	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	31
12. కర్మయోగ సాయి	“సాయిదాసు”	34
13. పాదుపు : ప్రభువు నేర్చిన పాఠాలు	కుప్పం విజయమ్మ	38
14. పల్లీశ్వరుని పుట్టిన దినము	కొమరగిరి జయప్రద	40
15. భక్తవత్సలుని భద్రాద్రి పర్యటన	పాదం గంగరాజు	41
16. “సర్వతః పాణి పాదం...”	బి.వి. నత్యమూర్తి	45
17. మాత పితా గురు దైవము....	వినయ్ కుమార్ హరిహరన్	47
18. అవతార పురుషుని అసన్య జీవకారుణ్యం	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	51
19. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	55

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

అవతారపురుషుడు అనుగ్రహించిన అష్టైశ్వర్యాలు

శ్రీ సత్యసాయిశ్వులు మానవాళికి ప్రసాదించిన అష్టైశ్వర్యాలలో అద్వితీయమైనది వారి **దివ్యజీవితసందేశామ్మతం**. సకల వేదశాస్త్రాలను మధించి, సర్వమత సారాన్ని రంగరించి, ‘నా జీవితమే నా సందేశం’ అని ప్రకటించి భగవాన్ ఆచరణాత్మకంగా జగతికి అందించిన ప్రేమసందేశం - మనిషిని మాధవుని చేయగల సేవామ్మతకలశం. భక్తుల కొంగుబంగారంగా, పిలిచిన పలికే దైవంగా భగవాన్ దేశవిదేశాల్లో భక్తకోటికి ప్రసాదిస్తున్న అనుభవాలు, అనుభూతులు - యుగయుగాలలో మానవాళికి స్ఫూర్తినిచ్చే **దివ్యలీలావిభూతులు**. మొదటిది అవతారపురుషునియందలి ఆదర్శ మానవత్వాన్ని, అవ్యాజ కారుణ్యాన్ని ప్రతిబింబించే అఖండ ఐశ్వర్యం; రెండవది ఆ లీలామానుషవిగ్రహుని సర్వవ్యాపక దివ్యత్వానికి, భక్తవాత్సల్యానికి నిదర్శనంగా భాసిల్లే మహిమాహిమాలయం. ఇక, మూడవది అవతారోద్యమ కేంద్రస్థానం, అశాంతితో అలమటించే మానవాళిని ప్రశాంతికి దారిచూపి సేదదీర్చేందుకు భగవాన్ సృష్టించిన భూలోక స్వర్గం, **పుట్టపర్తి ప్రశాంతినిలయ దివ్యక్షేత్రం**. అవతారపురుషుడు నడయాడిన పుణ్యభూమిగా అణువణువూ దివ్యచైతన్యస్ఫూర్తితో తొణికిసలాడుతూ మానవసోదరత్వ, దైవపితృత్వ భావనకు ప్రతీకగా వెలుగొందుతున్న ఈ దివ్యధామంనుండియే కలిలో ధర్మస్థాపనకు, దీనజనోద్ధరణకు కావలసిన సకలైశ్వర్యాలను ప్రభవింపజేశారు శ్రీ సత్యసాయిశ్వులు. అవి...

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ - కర్మోపాసనజ్ఞానమార్గముల (Service, Adoration, Illumination) పవిత్ర త్రివేణీ సంగమంగా, ఆధ్యాత్మిక (Spiritual), సామాజిక (Association), వైయక్తిక (Individual) పరిణామ త్రయ పరమపద సోపానంగా లోకోద్ధరణకై భగవాన్ ఆవిష్కరించిన అపూర్వ అద్వితీయ ఆధ్యాత్మిక వ్యవస్థ.

‘శ్రీ సత్యసాయి మెడికేర్’ - శ్రీ సత్యసాయి ఆరోగ్య మందిరాలు, సంచార వైద్యాలయాలద్వారా అధునాతన వైద్యసౌకర్యాన్ని ఉచితంగా, సముచితంగా అందరికీ అందుబాటులోకి తెచ్చి భగవాన్ ఆదర్శంగా అందించిన వైద్యవిధానం వ్యాపారధోరణితో అన్యవ్యస్థమైన ఆధునిక వైద్యవ్యవస్థకి స్వస్థత చేకూర్చగల దివ్యోషధం.

‘శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేర్’ - శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థలద్వారా విలువలతోకూడిన విద్యను ఉచితంగా అందిస్తూ భగవాన్ మానవాళికి ఆదర్శంగా అందించిన సమగ్ర విద్యావిధానం దిగజారిన విలువలతో గాడితప్పిన విద్యారంగానికి దిశానిర్దేశం చేసే నవజీవన వేదం.

శ్రీ సత్యసాయి ట్రాగునీటి పథకం - దశాబ్దాల తరబడి లక్షలాది దాహార్తులు చేసిన ‘భగీరథ ప్రార్థనల’ ఫలితంగా ఆ కరుణాంతరంగుని హృదయం నుండి ఉద్భవించిన సాయిగంగా ప్రవాహం.

‘సనాతన సారథి’ మాసపత్రిక - భగవాన్ కి, భక్తులకి మధ్య వారధిగా వెలుగొందుతూ, భక్తుల జీవితాలతో మమేకమై వారు సాయితత్వంతో తాదాత్మ్యం చెందడానికి తనవంతు కృషి సల్పుతున్న సాయిశ్వుని ప్రియ మాసపత్రిక.

జన్మజన్మల పుణ్యఫలంగా మనకు లభించిన ఈ అష్టైశ్వర్యాలను మనం ఆనందంగా అనుభవించడంతో తృప్తిచెందక పదిమందికి పంచుదాం. పంచేకొలదీ పెరిగే ఈ దివ్యవారసత్వ సంపదను భావితరాలకు భద్రంగా కొనసాగించవలసిన పవిత్రమైన బాధ్యత మనపై ఉన్నది. ఒకానొక సందర్భంలో ఒక పాత్రికేయుడు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా, “నా అవతార పరిసమాప్తి అనంతరం నా భక్తులే ఈ దివ్యోద్యమాన్ని కొనసాగిస్తారు” అని భగవాన్ చేసిన ప్రకటననుండి స్ఫూర్తిని పొందుతూ, స్వామివారి 92వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా ఈ పవిత్ర కార్య నిర్వహణకు భక్తి శ్రద్ధలతో పునరంకితమవుదాం. అవతారపురుషునికి సమకాలీనులుగా జన్మించే భాగ్యానికి నోచుకొని, మానవాళి చరిత్రలోనే అరుదుగా లభించే ఇట్టి సువర్ణావకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకున్న ధన్యజీవులుగా ‘హిస్టరీ’ (History)లో నిలిచిపోదాం. ‘హిజ్ స్టోరీ’ (His Story)లో సార్థకమైన పాత్ర పోషించి స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుదాం. ❖

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోక్తార్థోన్మేష వాఙ్మణి

(గత సంచిక తరువాయి - 45వ భాగం)

ఇంతలో భరతుడు గురువుగారి పాదములకు నమస్కరించి, “గురుదేవా! నేను పరమ సత్యమును తెలుపుచున్నాను. నిష్కపటముగా వివరించగోరితిని. నన్ను, నా మాటలను విశ్వసించుటకు ఆశించుచున్నాను. కారణము కంటే కార్యమే కఠినము. పాషాణములో పుట్టిన లోహము పాషాణముకంటే కఠినమన్నది మీకు తెలుసు. కఠినమైన కైక గర్భములో పుట్టిన నేను మరింత కఠినుడను. కాకున్న రామ వియోగముచే నా ప్రాణములు నా శరీరమును వీడిపోకున్నవి. కైక సీతారామలక్ష్మణులను అడవికి పంపి, పతిని స్వర్గమునకు ప్రయాణము చేయించి, ప్రజలను అశాంతిలో ముంచి, కొడుకును అపకీర్తి పాలుచేయగా, రాజ్యమునకు మాయని మచ్చగా నన్ను రాజ్యము నేలుమని మీరు శాసించుటలో నాకేమాత్రమూ సంతృప్తి లేదు. నేను అర్హుడను కాదు. రామచంద్రుడు వనమున సంచరించుచుండ నేను రాజ్యాధికారిగా సింహాసనముపై కూర్చొనిన లోకులు నవ్వరా? నా పరిపాలన ప్రజలకు హానినే కలిగించును. నీతినిజాయతీలు తప్పి

అక్రమంగా, ధర్మవిరుద్ధంగా రాజ్యాధిపత్యమును వహించువారిని చూచి ప్రజలెవ్వరూ గౌరవించరు. కారణమేమన, వారిని నేను దండించుటకు అధికారముండదు. నాలో కావలసినన్ని దోషములు గుట్టలుగా పెట్టుకొని పరుల దోషములను చక్కదిద్దుటకు నేనే మొగము పెట్టుకొని చెప్పగలను?! నాలోని దోషములు నేను అధికారబలముచేత కప్పిపుచ్చుకొన్ననూ సమయము వచ్చినప్పుడు ప్రజలు వ్రేలును చూపించకపోరు. నా తల్లియొక్క పాడుతలంపులు నాకు తలవంపులుగా మారెను. సీతారాములను చూడక నేనిక క్షణమైననూ నిలువజాలను. నా ఈ దారుణమగు దుఃఖమును మీకు విన్నవించుచున్నాను. నా దుఃఖము రామదర్శనముతో చల్లారును తప్ప అన్యబోధనలు నన్ను ఓదార్చలేవు. నేను కౌసల్యా సుమిత్రల ఆజ్ఞలను పొందితిని. రేపటి తెల్లవారి నేను తమ్మునితో కూడి నా ప్రభువును దర్శించుటకు వెళ్ళ నిశ్చయించుకొంటిని. నా పాపము లెన్నియున్ననూ రామప్రభువు చూపుతో భస్మమైపోవును. తాను పలుకరించకపోయిననూ సరే, నేను తనను దర్శించుచూ చెల్ల చాటునైననూ ఉండి కాలమును హాయిగా గడుపుదును.

“ఓ మహాజనులారా! మీరందరూ నా శ్రేయస్సు కోరి నన్ను దీవింపుడు. మంత్రులారా! రామునివద్దకు వెళ్లుటకు నాకు అనుజ్ఞ దయచేయుడు. నేను రామప్రభు దాసుడను. మనందరికీ అతడే ప్రభువు” అనెను. ఈ పలుకులకు పురప్రముఖులు, మంత్రులు, సామంతులు అందరూ మారుమాటాడలేకపోయిరి. భరతుని బాధను బాగుగా అర్థము చేసుకొనిరి. భరతుడు నిర్మలచిత్తుడనియూ, తల్లి పన్నిన పన్నాగములకు తాను కట్టుబడలేదనియూ తలంచి, భరతుని వచనములలోని పవిత్రతను గుర్తించిరి. పురప్రముఖులలో ప్రధానుడు లేచి, “ప్రభూ, మీతోపాటు మేమునూ బయలుదేరి వత్తుము. రామ వియోగమును

మేముకూడనూ భరించలేకున్నాము. ఒకపరి ఆ ప్రభువును దర్శించిన తదుపరి మా ప్రాణములేమయిననూ ఫరవాలేదు” అని అనుమతి గోరిరి. ప్రజలందరూ ఈ కోరికను మన్నించి మమ్ముకూడనూ తమవెంట తోడ్కొని పొమ్మని కోరిరి. ఈ వార్త కొన్ని నిమిషములలో పురమంతయూ, నగరమంతయూ ప్రాకెను. ప్రతి ఇంటిలోను స్త్రీ, పురుష బాల వృద్ధులందరూ ‘మేము కూడా వత్తుము’ అని ప్రయాణములైరి.

ఎవరు ఎవరిని వద్దని నివారించగలరు? రామ దర్శనమునకు వద్దని చెప్పు మూర్ఖులు ఆనాడు అయోధ్యలో ఒక్కరునూ లేకపోయిరి. వారందరితోపాటు తల్లులైన కౌసల్యా సుమిత్రాదులుకూడా దాసీలతో బయలుదేరిరి. ఇంతలో కైక, తన పొరపాటునకు, పాపమునకు పశ్చాత్తాపపడుచూ కౌసల్యకు తన కోరికను తెలియపరచెను. తనను కూడా వనమునకు తోడ్కొని పోగోరెను. రాణులతో తన తప్పును క్షమించుమని కోరి తనుకూడా అరణ్యము చేరుటకు తగిన ప్రయత్నములు కావింపుమని ఆశించెను. నిర్మలచిత్తురాలైన కౌసల్య, తనలో ఎట్టి మాలిన్యముకూడనూ తలంచక, చేర్చక, తప్పక తనతో రమ్మని కబురంపెను.

సాయంత్రమునకు నగరములో అందరూ బయలుదేరుచున్నట్లు భరతునకు వర్తమానమందెను. అయితే, నగర సంరక్షణకు, కొంతమందైనా ఉండక తప్పదని మంత్రికి తెలిపి, కొందరిని నిలిచిపోవునట్లు ఏర్పాట్లు చేసెను. రాత్రికే కొన్ని వాహనములు ఒక్కొక్క గృహముచెంత సిద్ధమాయెను. ఇంచుమించు అన్ని రకములైన వాహనములు సిద్ధము చేసిరి. వారలందరికి ఆహారపానీయములు ఏర్పాట్లు గావించిరి. చక్రవాక మిథునములవలె నగరములోని స్త్రీ పురుషులు ప్రాతః కాలమునకు ఎదురు చూచుచుండిరి.

14. పాదుకా ప్రదానము

ఆనాటి రాత్రి పురజనులకు మహాసుదినముగా ఉండెను. ఎప్పుడెప్పుడు సీతారామచంద్రులను

దర్శింతుమా అని ఉవ్విళ్ళూరుచుండిరి. చతురంగ బలములను సన్నాహము చేసిరి. అగ్నిహోత్రములు చేయుటకు తగిన సామగ్రిని ఏర్పాటు గావించుకొనిరి. పండితులు రథములలో, వాహనములలో సయితము వేదపారాయణములు చేయుచూ ఉండవలెనని మంత్రి ఆజ్ఞాపించెను.

సుముహూర్తమున భరతశత్రుఘ్నుల వాహనములు ముందూ, వాని వెంటనే కౌసల్య పల్లకిని పెట్టించిరి. ఐతే, అందరినీ వారివారికి నీమించిన వాహనములలో ఆసీనులు కమ్మని భరతుడు అజ్ఞాపించెను. తమ రథమును ఖాళీగా నడుపుచు భరత శత్రుఘ్నులు పాదచారులై వెళ్లుచుండిరి. ఏదో కొంతదూరము అట్లు నడుతురని తలంచిరి. కాని ఎంతసేపయినప్పటికిని భరత శత్రుఘ్నులు రథమున కూర్చొనకుండుట చూచి తల్లియైన కౌసల్య భరతుని పిలచి, “నాయనా! నీవు ఈరీతిగా పాదచారివై వెళ్లుట చూచి నా మనసు తరుగుకొనిపోవుచున్నది. కొంతసేపయిననూ రథమున ఆసీనుడవు కమ్ము” అని కోరెను. అందులకు “అమ్మా! నా పాప పరిహారమునకు ఇది ఒక మార్గము. పాదచారులై సంచరించుచున్న సీతారామలక్ష్మణులకు లేని శ్రమ నాకేమి?! వారి దాసుడనై నేను రథమునందు కూర్చొనుట మహాదోషము. తమ ఆజ్ఞను మీరుచున్నానని తలంచక క్షమించి నన్నిట్లే నడచుటకు అనుజ్ఞ ఇవ్వడ”ని కోరెను. ఇంతలో ముందు రథములో ఆసీనులైన గురువుగారగు వసిష్ఠుడు, అరుంధతీయూ వారి వాహనమును ఆపి, భరతుని దీక్షను గమనించి, తమ రథమునకు సారథిగానైనా కూర్చొనమని కోరిరి. క్షమించుమని కోరుచూ భరతుడు, “రామ రథమునకు మాత్రమే నేను దాసుడను, అంతవరకూ ఏ రథమునూ నేను ఎక్కను, ఏ గుఱ్ఱములను చేపట్టను. ఇది నా ప్రతిజ్ఞ” అని తెలిపెను. అతని రామ ప్రేమకు వసిష్ఠులవారెంతయో సంతసించిరి.

మొదటి దినము రాత్రికి తమసానది తీరమును, రెండవ దినము గోమతీ తీరమును చేరిరి. తమసానది ఘోష్రూనది యొక్క ఉపనది. గోమతి, గంగానది ఉపనది. చీకటిపడినతోడనే రథములను ఆపి, స్త్రీలకూ, పిల్లలకూ, వృద్ధులకూ తగిన వసతులూ, తిండితీర్థాదులు సక్రమంగా గావించమని మంత్రి సిపాయిలకు ఆజ్ఞ చేసెను. ఎవరెవరికి నీమించిన పనులు వారు ఆయా వేళలకు గావించుచు మార్గమధ్యమున ఎవ్వరికీ ఎట్టి ఇక్కట్లా కలుగకుండా చూచుకొని పోవుచుండిరి. మూడవ దినము తెల్లవారి బయలుదేరి ఆనాటి రాత్రికి శృంగిభేరపురమునకు వచ్చిరి. భరతుని ఆగమనము నిషాదపతి విని విషాదము నొంది, “ఈ భరతుడు వనమునకు బోవుటకు కారణమేమి? వెళ్లిననూ ఇంత సైన్యముతో, చతురంగబల సమేతుడై వెళ్లుటలోవున్న అంతరార్థ మేమి?” అని తనలో తాను అనేకవిధముల అనుకూల ప్రతికూల భావములను పెంపొందించుకొనెను.

‘చెట్టు విషమయినపుడు ఫలము మాత్రము విషము కాకుండునా?’ అని నిర్ణయించుకొని, తన జాతివారలను పిలిచి, “అన్ని పడవలను నీటిలో ముంచిపెట్టుడు. పడవమార్గమును స్తంభింపచేయుడు. ఏ చిన్న పడవనుకూడ నడవకూడద”ని శాసించెను. ఈ దినము మనము చావునకైననూ తెగించి అన్నిటికినీ సంసిద్ధమై, వచ్చువారలు అటువైపున చేరకుండునట్లు చూడవలెనని ఆజ్ఞాపించెను. ఇంతలో నిషాదపతి ధనుర్భాణములను తెప్పించెను. భరతుడు మహా సైన్యము కలవాడయిననూ రామ నిమిత్తమై తన కించిత్ శక్తిని ధారపోయ తలంచెను. తన జాతివారి నందరినీ అన్నివిధములూ యుద్ధమునకు సిద్ధముగా ఏర్పరచి, భరతుడు మిత్రుడో, శత్రువో, మధ్యముడో మొదట కనుగొనవలెనని, రాజును దర్శించుటకు వెళ్లునపుడు తీసుకొని వెళ్లదగిన పదార్థములన్నిటినీ సిద్ధపరచుకొని ఫలములను, పుష్పములను,

మీనములను, పలలములను, ప్రాచీన పారీనములను గంపలు గంపలు తెప్పించెను.

కందమూల ఫలములు సత్వగుణము; వానివలన మిత్రుడని తెలియును. ఖరమృగములు, రజోగుణము; వానివలన మధ్యముడని తెలియును. మీనములవలన శత్రువని తెలియును; అవి తమోగుణము. నిషాదపతి ఈ సామగ్రులను వెంటతీసుకొని భరతుని చూచుటకు వెళ్లెను. అపుడు మంచి శకునమయ్యెను. దూరము నుండి, వసిష్ఠులవారిని జూచి తన పేరు జెప్పుకొని, గురువునకు దండప్రణామములు ఆచరించెను. అతడు శ్రీరాముని సఖుడని గ్రహించి, గురువు అతనిని దీవించెను; భరతుని పిలిచి, నిషాదపతిని చూపి, ఇతడు శ్రీరాముని సఖుడని తెలిపెను. ఆ మాటలు వినిన వెంటనే నిషాదపతిని కౌగలించుకొని క్షేమ సమాచారములు విచారించెను. గుహునితో మాట్లాడు సందర్భమున ఒకనాటి రాత్రంతయూ రామచంద్రుడు ఈ నదీతీరమున తనతో కాలము గడిపెనని గుహుడు చెప్పగానే కన్నులు కరవుతీరా విప్పి, చెవులను నిక్కబొడుచుకొని, ఆనాటి రాత్రి రామునితో గడిపిన పవిత్ర సమయమును వర్ణించుమని, తానెంతో ఆతురతతో ప్రశ్నించెను. నిషాదపతి రామచంద్రుని ఎంతయో కొనియాడి, సీతారామలక్ష్మణుల విశ్రాంతి నిమిత్తమై తాను ఏర్పరచిన కుటీరములను చూపుచూ, లక్ష్మణునితో ఆ రాత్రి జరిపిన పవిత్ర సంభాషణలను భరతునకు తెలుపుతూ ఉండ, భరత శత్రుఘ్నులు కంట తడిపెట్టుకొని, పొరలివచ్చు దుఃఖమును అణచుకొనుచూ ఉండుట చూచి, నిషాదపతి, భరత శత్రుఘ్నుల భక్తి శ్రద్ధలను అర్థము చేసుకొని, వీరు నిజముగా రామసోదరులేకాని, రామ విరోధులు కారని తనలో తాను సమ్మతించెను. సీతారాముల నిమిత్తమై నిషాదపతి ఏర్పరచిన కుటీరములను దర్శించుచూ, వాటిని తగిన జాగ్రత్తతో చూచుకొనవలెనని భరతుడు కోరెను.

(సశేషం)

జన్మదిన సందేశం:

సత్యస్య సత్యం సాయితత్వం

తమ జీవితంబులు త్యాగంబు గావించు
ధర్మాత్ములుందురీ ధరణియందు
పరుల సౌఖ్యముగోరి బలియైనవారలుండ్రు
కొందరికాలమునందు కూడ
కలలోన కూడను ఇలలోని సౌఖ్యముల్
కలవరింపనివారు కలరు ధరణి
కాని నను గాంచగలవారు కానరారు
సృష్టిచిత్రంబులెంత విచిత్రమయ్యె!
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎరుకపరతు!

భగవత్సంకల్పముయొక్క మర్మముగాని, భగవత్ అవతారముల దివ్యత్వముగాని అర్థము చేసుకోవడానికి సాధ్యముకాదు. రామచంద్రుడు సీతాన్వేషణ నిమిత్తమై వెళ్ళి లంకకు యిటువైపున కూర్చొని, “హనుమంతా! నీవు వెళ్ళి సీత ఉందేమో చూసుకొనిరా” అన్నాడు.

రాముడు పోలేడా? రాముడు సంకల్పిస్తే ఆకాశము అటునుండి యిటు ఊడిపడదా? లేక, లంకలోనున్న రాక్షసులను, రావణుణ్ణి తక్షణమే మరణించేట్టు చేయలేడా? దీనికి ఇంత యుద్ధము కావలెనా ఏమిటి? కాదు, కాదు. మానవత్వములోనున్న జీవతత్వాన్ని దైవత్వంగా నిరూపణచేసే ప్రయత్నమును వీరికి సాధన ద్వారా అందించాలి. అప్పుడే అందులోనున్న జీవత్వము, దైవత్వము రెండూ ఒక్కటే అన్నది వారు తెలుసుకోగలరు. కనుక, హనుమంతునికి కొంత బలమునిచ్చి, “నాయనా! నీవు ఏవిధంగా సాధించ గలవో చూతమ”ని పరీక్ష పెట్టాడు. హనుమంతుడు, ‘రామా, రామా, రామా’ అని రామనామముతోనే ఈ మోహ సాగరమును దాటి సీతను గుర్తించి, రామునికి ఆ వార్త నందించాడు.

అయితే, హనుమంతునికి ఈ శక్తి ఎక్కడినుండి వచ్చింది? ఇదికూడ రామశక్తి! అనగా, భగవంతుడు సంకల్పముతో చేయలేని కార్యమునుకూడను భక్తుడు ఆయన అనుగ్రహముతో చేయగలడు అనే సత్యాన్ని లోకానికి చాటే నిమిత్తమే! లేకపోతే, కోతి ఎలాంటిది? చంచలత్వానికి పెట్టిన పేరు. అలాంటి చిన్న తల కలిగిన కోతి యింత యోచనతో కార్యాన్ని సాధించి

సీతయొక్క క్షేమవార్త రామునికి అందించటానికి వీలౌతుందా? కాదు. భక్తులు తనకంటే గొప్పవారు కావాలనే ఆశ భగవంతునికి అతిప్రీతిగా ఉంటుంది. భగవంతుని ప్రేమ ఎట్లా ఉంటుందంటే, “నన్ను దూషించినా నాకు ఏమాత్రము నష్టం లేదు. కాని, భక్తులైనవారిని ఎవరైనా దూషిస్తే చాల బాధపడతాను” అనుకుంటాడు. కారణం ఏమిటి? అందులోను, ఇందులోను ఉన్నది ఏకత్వమే! రెండూ చేరితే ఒకటే!

భక్తులనేవారు ఆహార, విహారముల ప్రభావము చేత, ఇంద్రియములతో కూడియుండటంచేత కొంత బాధకు గురికాక తప్పదు. కాని, భగవంతునకు ఆకారము మాత్రమే ఉందిగాని, ఇంద్రియ సంబంధ మేమాత్రమూ లేదు. కనుక, దీనిని ఎవరూ కృంగింప చేయలేరు, పొంగింపచేయలేరు. అది కృంగినప్పుడే ఇది కృంగుతుంది. అది పొంగినప్పుడే ఇది పొంగుతుంది. కాబట్టి, భక్తులైన మీరందరూ ఆనందంగా ఉంటుండాలి. సక్రమమైన మార్గాన్ని మీరు అవలంబించండి. పవిత్రమైన హృదయముతో మీ జీవితాన్ని గడపండి. అప్పుడే స్వామికి ఆనందం. ‘భగవత్ప్రీత్యర్థం’ అంటే ఏమిటి? భగవంతునికి ఏది ప్రీతి? మీరు నిర్మలంగా, పవిత్రమైన భావముతో భగవంతునియొక్క ఆజ్ఞ శిరసాపహించి, సరైన మార్గము అవలంబించినప్పుడు అదే నాకు ప్రీతి. అంతేగాని, భగవంతుని ఆజ్ఞకు విరుద్ధముగా దొంగతనము చేసి ‘ఇది భగవత్ప్రీత్యర్థం’ అని వదలితే ఎంత మోసం చేసినట్టవుతుంది! మనం తప్పుచేసి భగవంతునిపైన నింద వేయకూడదు.

భగవద్వాక్యములు నిగూఢంగా ఉంటాయి

శిరీషిలో జరిగిన సంఘటన. బాబా ఒకసారి సకోరీలో ఉంటున్నప్పుడు దొంగలు ఒక పెద్ద ధనవంతుని ఇంటికిపోయి ధనమును దొంగిలించి మూటకట్టుకొని వెడుతున్నారు. బాటసారులు వారిని

తరుముకుంటూ వెళ్ళారు. ఆ సమయములో ఒక దొంగ వారి చేతికి చిక్కిపోయాడు. వానిని పోలీసువారు ప్రశ్నించారు, “ఈ సామాను ఎక్కడనుండి తెచ్చావ”ని. అక్కడ వేపచెట్టుక్రింద చేతులల్లాడించుకుంటూ కూర్చున్న ఈ ముసలాయనపై వేశాడు ఆ నింద. “ఈ ముసలాయన నాకు ఇచ్చాడు” అన్నాడు.

ఆ ముసలాయన ఎవరు? ఆయనే సాయిబాబా. సరే, పోలీసువారు వచ్చారు. “మీరు యిచ్చింది నిజమేనా?” అని అడిగారు. “నేనే యిచ్చాను” అన్నాడు బాబా. ఆయన మాటలు అర్థము చేసుకోవడానికి పోలీసువారికి కష్టమైంది. “అందరికీ యిచ్చేది నేనే కదా, కాబట్టి, వీరికిచ్చింది నేనే” అని బాబా చెప్పాడు. పోలీసువారు కేసు రిజిష్టరు చేసుకొన్నారు. బాబాను కోర్టుకు రమ్మన్నారు. అప్పుడు మహాల్నాపతి, దాస్గణు, చందూబాయి పటేల్ వీరందరూ అక్కడుండేవారు. వీరు చేరి, “ఆయన మహనీయుడు, ఇట్టి విషయాలలో ఆయన జోక్యము ఉండదు. ఆయన మాట్లాడే ఒక్కొక్క వాక్యము అతిగూఢముగా ఉంటుంది. కనుక, ఆయనను పిలవటం మంచిదికాద”ని చెప్పారు.

ఇంతలో కోర్టువారు ఈ విషయం విచారించటానికి ఒక కమిటీ వేశారు. వారు అక్కడకు వచ్చారు. “మీరు ఆ దొంగకి యిచ్చింది నిజమేనని ఒప్పుకున్నారా?” అని అడిగారు. బాబా, “తప్పుక అప్పుడు ఒప్పుకున్నాను. ఇప్పుడుకూడా ఒప్పుకుంటున్నాను” అని చెప్పాడు. “ఈ సామాన్లు మీకు ఎక్కడనుండి వచ్చినవి?” అని అడిగారు. “ప్రపంచమంతా ఎక్కడనుండి వచ్చెనో ఈ సామాన్లుకూడా అక్కడనుండే వచ్చినవి” అన్నాడు బాబా. అప్పుడు కమీషనరు అర్థము చేసుకొన్నాడు.

ఒక్కొక్క విషయాన్ని ఒక్కో కోణంలో విచారణ సల్పినప్పుడు భగవద్వాక్యము చాలా గూఢార్థముగా ఉంటుంది. ఇది మొన్నమొన్ననే జరిగినది. హిస్లాప్ యిక్కడే ఉంటున్నాడు. అతనికి ఈ సంగతి తెలుసు.

ఇది తమాషాగా ఉంటుంది. కొంత అంతర్దామము కూడా ఉంటుంది. కొంతమంది సందేహాస్పదులకు కొంచెం ఆశ్చర్యంగాకూడా ఉంటుంది. స్వామి దగ్గరకి భార్యాభర్తలిద్దరూ వచ్చారు. భార్య మొదట కోర్కెల రూమ్ (ఇంటర్వ్యూ)కి వచ్చింది. సాధారణంగా నేను పదిమంది ఆడవారినంతా కలిపి ఒక గ్రూపుగా ఇంటర్వ్యూకు పిలుస్తుంటాను. వారితో ఆమెకూడా వచ్చింది. ఆమె నవమాసములు నిండుతున్న గర్భిణి. “స్వామీ! నాకు ఏ బిడ్డ పుడుతుంది?” అని అడిగింది. “నీకు అమ్మాయే పుడుతుందమ్మా!” అన్నాను. తరువాత మగవారి ఛాన్సు వచ్చింది. ఆ గ్రూపులో ఈమె భర్త ఉన్నాడు. ఆయన కోర్కెల రూమ్కి వచ్చినప్పుడు, ‘స్వామీ! నాకు ఏ బిడ్డ పుడుతుంది?’ అని అడిగాడు. కొడుకు పుడతాడని చెప్పాను. బయటకు పోయిన తరువాత భార్యాభర్తలిద్దరూ మాట్లాడుకున్నారు.

“నీకేమి చెప్పారు?”

“నాకు ఆడబిడ్డ పుడుతుందన్నారు. మరి నీకేమి చెప్పారు?”

“నాకు కొడుకు పుడతాడన్నారు.”

ఏమిటి, స్వామి యిలా చెప్పారు? అనుకున్నారు. మరల కూర్చున్నారు. “రేపు నన్ను పిలచితే నీవుకూడా రా, నిన్ను పిలచితే నేనుకూడా వస్తాను” అని ఒకరితో ఒకరు చెప్పుకున్నారు. వీరు యిట్లా మాట్లాడుకొన్నది నాకు తెలుసు. “నిన్న పిలిచాను కదా, ఈ పొద్దు ఎందుకు పిలవాలి?” అనుకున్నాను. అయినప్పటికీ పిలిచాను. వచ్చారు లోపలికి. ఇద్దరూ కూర్చున్నారు.

“స్వామీ! నా భార్యకు ఏమి చెప్పారు?” అని అడిగాడు.

“ఆడబిడ్డ పుడుతుందని చెప్పాను” అన్నాను.

“మరి నాకు ఏమి చెప్పారు?”

“నీకు కొడుకు పుడతాడని చెప్పాను” అన్నాను.

“మరి నాకు ఆడబిడ్డ, ఆయనకు కొడుకు ఎలా సాధ్యం స్వామీ?” అంది. “ఇది అబద్ధం కాదా?” అన్నాడతడు. “యోచించుకో” అన్నాను. “అబద్ధమే” అన్నాడు. “ఇంకా యోచించుకో” అన్నాను. “అబద్ధమే” అన్నాడు. అతనికి యింకొక స్నేహితురాలుంది. ఆమెకు కూడా నవమాసములు నిండాాయి. అప్పుడు, “సత్యము చెబితే మీ ఇద్దరికీ ఎడబాటు అవుతుంది. చెప్పనా, వద్దా?” అన్నాను. “వద్దు స్వామీ, వద్దు” అన్నాడు.

ఇదేవిధముగా కొందరు కొన్ని కుయుక్తులతో, కొన్ని రకములైన దుర్భావములతో కొన్ని విషయములు ప్రచారము చేయటానికి పూనుకోవడంలో యిలాంటి దోషములే వాళ్ళలో ఉంటుంటాయి. అంతేగాని, నాలో దోషములు పట్టగలిగినవాడు పదునాల్గు లోకములలో లేడు. ఎందుకనగా నా సత్యమే సత్యము. ‘సత్యస్య సత్యమ్’. భగవంతం చెప్పాడు: ‘ఆకాశం ఎట్లుంటుంది అంటే ఆకాశములాగే ఉంటుంది. సముద్రము ఎట్లుంటుంది అంటే సముద్రములాగే ఉంటుంది. అట్లే,

సాయిబాబా అంటే సాయిబాబాయే! సాయిబాబా రాముల మాదిరి, కృష్ణుని మాదిరి, విష్ణువు మాదిరి ఉన్నాడంటే, విష్ణువును తాను చూచి వచ్చాడా పోల్చుకోవడానికి? విష్ణువును అతడు చూడలేదు. సాయిబాబా అంటే అర్థం కాదు. అటువంటప్పుడు ఇద్దరికీ 'కంపేరిజన్' సాధ్యమవుతుందా? కాదు. రాములు రాములే, కృష్ణుడు కృష్ణుడే, సాయిబాబా సాయిబాబాయే! ఈరకంగా మీరు చూచుకోవాలి.

ప్రేమ, విశ్వాసములున్నప్పుడే ఏకత్వం గోచరిస్తుంది

భగవంతం వరల్డ్ కాన్ఫరెన్సులో “నేను దేవుడనని స్వామి చెప్పారు” అన్నాడు. అంతమాత్రముతోనే నేను సరిపెట్టలేదు. “నేను మాత్రమే కాదు, మీరుకూడా దైవమే” అని చెప్పాను. ఈ సత్యమును మీరు గుర్తించుకోవాలి. మీరందరూ విశ్వవిరాట్ స్వరూపులే! ఆ దేవుడు మీయొక్క దేహములోకూడా ఉంటున్నాడనే సత్యాన్ని మీరు తెలుసుకొన్నప్పుడే దేవుని సత్యం గురించి మీకు తెలుస్తుంది. అంతవరకు తెలియదు. కనుక, మీలోనున్న దేవుని మీరు సక్రమమైన మార్గములో అర్థము చేసుకొని ఈ దేవుణ్ణి చూడటానికి వస్తే ఆ దేవుడు, ఈ దేవుడు ఫ్రెండ్‌షిప్ అయిపోయి ఏక ఆకారములో కనిపిస్తారు.

జీవుడుండు దేహమండు హృదయమండు దేవుడుండు రెండుకూడి ఆటలాడి ఒకరినొకరు వీడుచుండు బొమ్మలాటలాడించే సూత్రధారి కలదొకండు మంచి చెడ్డ బొమ్మలుండు, ఒకటిలోనె రెండు ఉండు”

ఒకదానిలోఒకటి చేరినప్పుడు ఏకంగా మారిపోతుంది. అక్కడ జీవాత్మ, ఇక్కడ పరమాత్మ అని అంటున్నాం. ఈ రెండూ బింబప్రతిబింబములే! ఒక చిన్న ఉదాహరణ. ఒక అద్దము ఉంటున్నదనుకోండి. ఆ అద్దములో మీ ప్రతిబింబము చూసుకోవటానికి దగ్గరకు వస్తారు. దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు ఆకారము చాలా పెద్దదిగా

ఉంటుంది. కొంచెం దూరం పోతిరా, అద్దములో ప్రతిబింబం చిన్నదైపోతుంది. నిజానికి ఇందులోనున్న బింబము చిన్నది, పెద్దది కావటం లేదు. మీరు మాత్రమే దూరము, దగ్గర అయిపోతున్నారు. నేను అద్దమువంటివాడను. నాయందు ప్రేమతో, విశ్వాసంతో నాదగ్గరకు వస్తారా - నేను, మీరు ఏక రూపకంగా కనిపిస్తాం. మీరు దూరంగా ఉంటారా, అతి స్వల్పంగా ఉంటారు. దూరముగా ఉన్నంతవరకు అణుస్వరూపం; దగ్గరకు వచ్చారా, ఘనస్వరూపమే అయిపోతుంది. కనుక, మీరు ఎల్లప్పుడు నాకు అతి దగ్గరగా ఉండాలి. ఆనందముననుభవించుకోవడానికి, దైవానుగ్రహమును పొందటానికి మీ విశ్వాసమును బలపరచుకొని, తద్వారా ఈ ఆనందమును అందుకోవడానికి మీరు పూనుకోండి.

నాకే కాదు, మీకుకూడను పుట్టుక లేదు

భగవద్విశ్వాసమే లేకపోయిన అనుగ్రహము మనకు ప్రాప్తించదు. అనుగ్రహమే లేకపోయిన జ్ఞానజ్యోతి వెలగదు. జ్ఞానజ్యోతి వెలగకున్న అజ్ఞానము దూరము కాదు. అజ్ఞానము ఎప్పుడు దూరము కాదో మనకు దుఃఖము దూరము కాదు. దుఃఖనివారణ చేసుకోవాలంటే అజ్ఞానమును తొలగించుకోవాలి. అజ్ఞానము తొలగిపోవాలంటే జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించుకోవాలి. జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించుకోవాలంటే అనుగ్రహమనే ప్రాప్తి మనకు లభించాలి. అనుగ్రహమనే ప్రాప్తి మనకు లభించాలంటే ఆరాధన సల్పాలి. కనుక, ఆరాధనే మన జీవితాధారమనే విశ్వాసముతో ఆస్తికులైన మీరందరూ ప్రయత్నపూర్వకమైన సంకల్పమును భద్రము చేసుకొని ఆచరణరూపమైన ప్రచారములు సల్పినప్పుడే మన భారతదేశమునందు తిరిగి ధర్మోద్ధరణ జరుగగలదు.

ఇలాంటి పవిత్రమైన సమావేశమందు లక్షలకు లక్షలు చేరుతున్నారుగాని ఈ చేరినవారిలో అంతో

ఇంతో ధార్మికమైన విశ్వాసము స్థిరముగా ఉండిన, భారతదేశము ఈ దుస్థితికి వచ్చేది కాదు. మనము సమావేశములందు చేరుతున్నామేగాని, సంభాషణలు శ్రవణము చేస్తున్నామేగాని, హృదయమునందు ప్రతిష్ఠింపచేసుకోవడం లేదు. కాన, స్వామి దివ్య బోధలు నేటినుండైనా మీ హృదయమునందు తిష్ఠ వేసుకొని కూర్చోవటం ఈ పుట్టిన పండుగనాటి మహాభాగ్యముగా మీరు భావించాలి. ఈ దేహమునకు పుట్టిన పండుగ ఉంటున్నదిగాని నాది పుట్టుక లేని తత్త్వము. నాకే కాదు, మీకుకూడను పుట్టుక లేదు. ఎందుకనగా అందరియందున్న ఆత్మతత్త్వము ఒక్కటే!

ఇంతేకాక, ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ప్రేమభావాన్ని ప్రకటింపజేసి, జగత్తులో సాయిసంస్థలు సేవాభావం చేత సాధనలు సల్పాలి. నాయకభావంతో సేవలు సల్పటానికి పూనుకోకండి. సేవకత్వములోనున్న ఆనందము నాయకత్వములో రాదు. నాయకత్వము చాలా జవాబుదారీతనముతో కూడియుంటుంది; రాత్రింబవళ్ళు నిద్రాహారములు లేని స్థితి ఉంటుంది. కానీ, సేవకత్వంలో హాయిగా నిశ్చింతగా నిద్ర పోవచ్చును. సేవకత్వంలో అశాంతి చేరటానికి వీలుకాదు. కనుక, ఎల్లప్పుడు సేవకులుగా ఉంటూ మన దేశ సంస్కృతిని అభివృద్ధి గావించే అవకాశానికి ఎదురుచూడండి. మీరందరూ ఒకరికొకరు తోడుగా ఉంటుండి, సాయిబోధల కనుగుణంగా మీ జీవిత నావను నడపటానికి పూనుకోవాలని కోరుతున్నాను. అన్ని దేశములవారు, అన్ని మతములవారు, అన్ని తెగలవారు, అన్ని ప్రాంతములవారు, అన్ని రాష్ట్రముల వారు, యావత్ ప్రపంచమంతాకూడను సుక్షేమంగా ఉంటుండి, దైవప్రేమను పొంది పాపభీతి కలిగి ఉండాలని, నిరంతర ప్రార్థనలో దీన్నికూడను చేర్చుకొని మీరు ప్రార్థించాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

(23.11.1971 నాటి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

సాయి లాలీ

భువనచంద్ర

- ప॥ మాకోసం కాసేపు విశ్రమించవా
నీ భక్తుల మొరలు వినీ కరుణించవా
చిరుగాలిలా మారి జనని ఈశ్వరమ్మ
నీకు జోల పాడుతోంది ఆలకించవమ్మా
లాలీ సాయి లాలీ
జో...జో....జోలాబీ
- చ॥ పాలపుంత ఊయలై నిను చేరగా
పంచభూతాలై నీకు పక్కవేయగా
సంద్రపు అలలే నీకు చిచ్చికొట్టగా
విశ్వవీణ మెలమెల్లగ రవళించగా
చిరుగాలిలా మారి జనని ఈశ్వరమ్మ
నీకు జోల పాడుతోంది ఆలకించవమ్మా
లాలీ... సాయి లాలీ ...జో... జో...జోలాబీ
- చ॥ పగలంతా సూర్యుడివై వెలుగులు పరిచేవా
రాత్రి చందమామవై వెన్నెల కురిసేవా
రుతువుల మాలలు అల్లీ మమ్మలరించే సాయీ
మాకోసం కాసేపు విశ్రమించవా

॥చిరుగాలిలా॥

వ్యక్తిత్వాన్ని వికసింపజేసే సాయి విద్యావిధానం

(శ్రీ సత్సాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 36వ స్వాతంత్ర్య సందర్భంగా ప్రచురితము)

స్వర్గీయ డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్

“ఈనాటి ప్రజలు ఆధ్యాత్మికతకు, లౌకిక జీవితానికి ఏమీ సంబంధం లేదనుకుంటున్నారు. ఇది చాలా పొరపాటు. ఆధ్యాత్మికత, సామాజిక బాధ్యతల సమన్వయమే నిజమైన దైవత్వం. జాతీయ సమైక్యతకు, సామాజిక శాంతికి ఆధ్యాత్మికతయే పునాది. దైవత్వమే ఆధ్యాత్మికతను సామాజిక జీవితంతో పెనవేస్తుంది” అని ప్రవచిస్తూ, వేలాది గ్రామాల్లో లక్షల సంఖ్యలో ప్రజలకు త్రాగునీరు ఇవ్వడం, విలువలతోకూడిన ఉన్నత విద్యను ఉచితంగా అందించడం, అన్నిటినీ మించి ఆధునిక వైద్యానికి దివ్యాశీస్సులు చేర్చి శారీరక మానసిక క్షేమాన్ని దూరం చేయడంవంటి దివ్యోద్యమానికి బాబావారు మౌనంగా సారథ్యం వహిస్తున్నారు.

పట్టభద్రులు కాబోతున్న ప్రియమైన విద్యార్థులారా! మీరు చాలా అదృష్టవంతులు. ఇక్కడి దివ్యవాతావరణంలో మీరు అందిపుచ్చుకున్న విలువలు జీవితాంతం మీకు తోడుగా నిలుస్తాయి. గ్రామసేవలో పాల్గొనే సమయంలో గ్రామీణ ప్రజల కష్టాలను, కన్నీళ్లను మీరు స్వయంగా చూశారు కనుక సామాజిక బాధ్యతను నెరవేర్చేందుకు మీకు తగిన శిక్షణ లభించింది. అంటే బాబా ప్రబోధించిన రీతిగా ఆధ్యాత్మికత, సామాజిక బాధ్యతలను మేళవించడ మెలాగో మీరు విద్యాభ్యాస కాలంలోనే నేర్చుకున్నారు.

మానవ జీవన లక్ష్యం

మానవ జీవిత లక్ష్యమేమిటనేది అతిసుందరంగా ఆవిష్కరించే సంఘటన మహాభారతంలో ఒకటైంది. శ్రీకృష్ణుడు అర్జునుడికి పరిమళాలను విరజిమ్ముతూ విరజూసిన పుష్పాలతో మధుపాలను ఆకర్షిస్తున్న బృందావనాన్ని చూపిస్తాడు. సమ్మోహనకరమైన ఆ

దివ్య ఛాన్సలర్ సన్నిధిలో డా॥ కలామ్

దృశ్యాన్ని చూపించాక, సాయంత్రం నేలకొరిగిన పూలతో ఉన్న బృందావనంలోని మరో పార్వాన్ని చూపిస్తాడు. “అర్జునా! ఆ పూలు ఎంత ఔదార్యంతో సుగంధాన్ని, మకరందాన్ని పంచి ఇస్తున్నాయో చూశావు కదా! తమ పని ముగియగానే నిశ్శబ్దంగా నేలకొరుగుతాయి. నువ్వుకూడా ఆ పూలలా ఉండడానికి ప్రయత్నించు” అని చెప్తాడు. నిజానికి శ్రీకృష్ణుడా సందేశాన్ని యావన్మానవాళిని ఉద్దేశించి చెప్పాడు. ఇక్కడి విద్యార్థులు ఆ సందేశాన్ని వంటబట్టించుకుని తమ కార్యక్షేత్రాలలో అనుసరిస్తున్నారు. ఇక్కడినుండి పట్టభద్రులై దేశంలోని వేర్వేరు ప్రాంతాలలో పనిచేస్తున్న ఇరువురు సాయి విద్యార్థుల అనుభవాలు మీతో పంచుకుంటాను.

సాయి విశ్వవిద్యాలయంలో ఎమ్.బి.ఎ. చదివిన జాస్తి వంశీకృష్ణ జలగాం జిల్లా, పాల సహకార సంఘంలో సేల్స్ అండ్ మార్కెటింగ్ విభాగానికి అధిపతిగా చేరాడు. ఉదయం నుండి రాత్రి బాగా పొద్దుపోయేంతవరకు ఎడతెగని పని. ఆపైన సహకార సంఘంలో నేతలు, పలుకుబడి గల సభ్యులతో వ్యవహరించడమంటే కత్తిమీద సామే. అయితే, మానవతా దృక్పథం, నైతిక విలువల సహాయంతో వారిని దారికి తెచ్చుకొని, సహకార సంస్థ పనితీరును, ఉత్పాదకతను వంశీ మెరుగుపరచగలిగాడు. పనిచేసేవారి సమస్యలను పరిష్కరించడంద్వారా శాంతియుత వాతావరణాన్ని నెలకొల్పి అందరిలోనూ కష్టపడి పనిచేసే తత్వాన్ని పెంపొందించాడు.

వృత్తి వ్యవహారాలలో మానవతావిలువలకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చిన వేంకటేశ్ ప్రసాద్ ఇందుకు మరో ఉదాహరణ. తను పనిచేస్తున్న సంస్థలో నష్టాలతో నడుస్తున్న విభాగాన్ని తిరిగి లాభాల బాట పట్టించే బాధ్యతను యాజమాన్యం అతనికి అప్పగించింది. అందుకు అవసరమైతే సిబ్బందిలో ఎవరినైనా తొలగించగల స్వేచ్ఛనుకూడా ఇచ్చింది. రెండేళ్ళ తరువాత అతడు బ్యాంకు ఋణాలన్నింటినీ తిరిగి చెల్లించడమేగాక సంస్థను ప్రగతి పథంలో నడిపించాడు. ఎవరినీ పనిలోంచి తొలగించకుండానే ఇది సాధించాడు. సంస్థలో పనిచేసే సీనియర్ ఎకౌంటెంటు వేంకటేశ్ ను అభినందిస్తూ, “నీవు సాయి విద్యార్థివి కాబట్టే ఆవిధంగా నడుచుకోగలిగావు” అన్నాడు. వేంకటేశ్ కు ఆశ్చర్యంతో నోటమాటరాలేదు. ఎందుకంటే, అతను సంస్థలో ఏనాడూ ఎవరితోనూ తాను సాయి విద్యార్థిని చెప్పుకోలేదు. ప్రశాంతినిలయంలోని దివ్యవాతావరణం విద్యార్థుల్లో ఎంతగా ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నింపిందో తెలుసుకోవడానికి ఈ ఉదాహరణలు చాలు. వారెక్కడికి వెళ్ళినా మానవతా విలువలను నిలబెడతారు. అందుకే బాబా అంటారు, “ఆత్మవిశ్వాసం ఉన్నచోట ప్రేమ ఉంటుంది. ప్రేమ ఎక్కడో శాంతి అక్కడ, శాంతి ఎక్కడో సత్యమక్కడ, సత్యమెక్కడో ఆనందమక్కడ, ఆనందం ఉన్నచోట దైవం ఉంటాడు.”

ఇప్పుడు మా తండ్రిగారు నా చిన్నతనంలో చెప్పిన కథ ఒకటి వినిపిస్తాను. ఇమామ్ ఘజలీ 12వ శతాబ్దికి చెందిన మహాత్ముడు. ఒకరోజు నమాజ్ చేసుకునేందుకు

ఘజలీ సిద్ధమవుతూంటే సైతాను ప్రత్యక్షమై, “సలామ్ ఇమామ్ సాహెబ్, నేను స్వర్గం నుంచి వస్తున్నాను. అక్కడ మానవులలోకెల్లా గొప్పవారవరని చర్చ జరిగింది. చివరకు భూమండలంలో అందరికన్న మీరే గొప్పవారని నిర్ణయించి అందుకు గుర్తింపుగా మీరు ఇకమీదట రోజూ నమాజ్ చేయసక్కర్లేదని తీర్మానించారు” అన్నది. నమాజ్ సమయం దాటిపోతున్నదని ఆదుర్దాపడుతున్న ఇమామ్, “సైతాన్ గారూ! నమాజ్ చేయడం శ్రమే కాదు. పైగా దివ్యప్రవక్త మహమ్మద్ కి (ఆయనమీద శాంతి కలుగునుగాక) సహితం నమాజ్ చేయకుండా మినహాయింపు లేదు. ఇంక, నావంటి సామాన్యునికి మినహాయింపెలా ఉంటుంది? ధన్యవాదాలు” అని చెప్పి తాను నమాజ్ ప్రారంభించారు. నమాజ్ పూర్తయ్యేవరకు ఆగి సైతాను మళ్ళీ ఆయనతో, “ఇమామ్ సాహెబ్, దైవానికి ప్రీతిపాత్రుడైన ప్రవక్త ఆదమ్ సహితం నా మాయను జయించలేక నిషిద్ధ ఫలాన్ని తిన్నాడు. మీరాయనకన్న గొప్పవారు” అన్నది. సైతాను తనను పొగడ్తలతో వంచించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నదని గ్రహించిన ఇమామ్ గారు అల్లాను ప్రార్థించారు, “సర్వశక్తిమంతుడవైన ఓ అల్లా! నన్నీ పొగడ్తల మాయలో పడకుండా కాపాడు” అని. సైతానుకు నిరాశతో తిరిగి వెళ్ళక తప్పలేదు.

ఈ గాథ ఇస్తున్న సందేశం ఏమిటి? సాయి విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుతున్న మిమ్మల్ని మీ జీవితంలో ఎప్పుడైనా సరే, సైతానుగాని, మరే దుష్టశక్తిగాని వంచించలేదు. మీరు సైతానును ఓడించి మీ జీవిత లక్ష్యాన్ని అందుకోవడంలో తప్పక విజయం సాధిస్తారు. సాయి విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యార్థులందరికీ నిర్మలమైన మనస్సాక్షిని ఉపయోగించుకొనే వివేకాన్ని కలిగించడం జరుగుతోంది. దేశయువతకు విలువలతో కూడిన విద్యను అందించడానికి ఉద్యమిస్తున్న సాయి కుటుంబ సభ్యులందరికీ నా శుభకామనలు.

(2006 నవంబరు 22న అప్పటి రాష్ట్రపతి డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్ శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ స్నాతకోత్సవంలో చేసిన ప్రసంగం నుండి)

తెలుగుసేత: వసంతభాను

ఉన్నాడయా... దేవుడున్నాడయా!

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

మనలనందరినీ ఆనందోత్సాహాలతో ఉప్పికూరిస్తూ భగవానుని 92వ జన్మదినోత్సవం వచ్చేసింది. అపరిమితుడైన అజరామరునికి జన్మదినమేమిటి! ఆరాధనా మహోత్సవమేమిటి! వారికి లేకపోవచ్చు. కానీ, పరిమితులతో కూడిన మనకు ఈ ఉత్సవాలను భక్తి శ్రద్ధలతో జరుపుకోవడం చాలా అవశ్యం. ఎందుకంటే, మానవాళి మహిమాన్వితుల జీవితాలని గుర్తు చేసుకునే ఒక సదవకాశం వీటిద్వారా లభిస్తుంది. అంతేగాక, వారి దివ్యజీవితాలనుండి స్ఫూర్తిని పొంది మన జీవితాలను వారు సూచించిన మార్గంలో మలచుకోవడానికి ప్రేరణ నిచ్చే సంవత్సర పండుగలు ఇవి.

నవంబరు 23 భగవానుని పుట్టిన పండుగ. వారి ప్రేమను మన గుండెల్లో నింపుకొని ఒక తీయని 'పండు'గా మనం మారినప్పుడే అది స్వామివారి నిజమైన పుట్టిన పండుగ. 85 వసంతాలు ఈ పుడమిని తమ దివ్య పాదస్పర్శతో పునీతం చేసి, కోట్లాది భక్తుల హృదయాలలో

దివ్యమైన ప్రేమామృతాన్ని నింపిన ఆ స్వామి నిత్య చైతన్యస్వరూపంలో సదా మన ఇంట వెంట జంటనే ఉన్నారు. శివుడు లేకపోతే శవమైపోతాము. చైతన్యమే లేకపోతే 'చెత్త పదార్థం'గా మారిపోతాము. దేవుడున్నప్పుడే జీవుడు అనే పదానికి అర్థముంటుంది. దేవుడు లేక జీవుడు లేడు, జీవమూ లేడు. కనుమరుగైనది దేహమేకానీ, మన హృదయంలో కలిగే ప్రతి స్పందన కూడా ఆ దివ్య చైతన్యమూర్తియొక్క సృజనయే!

“నేను దేహము కాదు, దేహిని” అని స్వామి పలు సందర్భాలలో స్పష్టం చేశారు. స్వామివారు శరీరధారలై ప్రశాంతినిలయంలో కొలువై ఉండినప్పటికీ దేహ పరిమితులకు అతీతంగానే వారు తమ అవతారోద్యమాన్ని అప్రతిహతంగా నడిపిస్తూవచ్చారు. అంతర్యామిగా, సర్వాంతర్యామిగా విశ్వవ్యాప్తంగా తమ ఉనికికి అనేకానేక నిదర్శనాలు చూపుతూవచ్చారు. **“ప్రేమతో ‘సాయి’ అని పిలిస్తే ‘ఓయీ’ అని పలుకుతాను”** అని సెలవిచ్చినట్లుగా ప్రపంచంలో ఏ మూల ఏ భక్తుడు పిలిచినా పలుకుతూ వచ్చారు. సర్వభారములను తమపై వేసి తమ పాద పద్మములను శరణువేడిన అనన్య భక్తుల యోగక్షేమాలను వహిస్తూవచ్చారు. కనుకనే, “పుట్టపర్తిలో ఉన్నా పుడమి అంతా నీదే! ఎట్టి ఎండకైన నీ గొడుగు నీడ మాదే” అని స్తుతించబడ్డారు. స్వామి కేవలం దేహానికి పరిమితులైతే ఇదంతా ఎలా సాధ్యమవుతుంది?! పుట్టపర్తిలోనే ఉంటూ ఏ అమెరికాలోనో ఆఫ్రికాలోనో ఉన్న భక్తులను ఎలా ఆదుకోగలిగారు? కనుకనే, ఇప్పటికీ దేశవిదేశాలలో ఉన్న భక్తులు స్వామివారు దేహాన్ని వీడినా మన వెంటనే ఉన్నారన్న అచంచల భక్తి, విశ్వాసాలతో తమ గృహాల్లో, మందిరాలలో స్వామి చిత్రపటముల ఎదుట విన్నపాలు వినిపిస్తున్నారు, ప్రార్థనలు చేస్తున్నారు. వారివారి ఆర్తి, భక్తి, విశ్వాసాలకు తగినట్లుగా స్వామివారు భక్తుల

మనోభీష్టాలను నెరవేర్చుతున్నారు, ప్రార్థనలను ఫలింప జేస్తున్నారు. “ఎంతమాత్రమున ఎవ్వరు తలచిన అంతమాత్రమే సీవు” అని అన్నమయ్య కీర్తించినట్లుగా ఆర్చిని బట్టి అనుగ్రహాన్ని కురిపిస్తున్నారు.

“నా అనుమతి లేకుండా ఎవరూ ప్రశాంతి నిలయంలోకి అడుగిడలేరు” అన్నారు స్వామి. నిజమే. వారి అనుగ్రహం లేకుండా, వారి అనుమతి లేకుండా ప్రశాంతినిలయం రావడం అసాధ్యం. మహాభినిష్ఠమణ జరిగిన ఆరు సంవత్సరాల అనంతరం కూడా ప్రశాంతి నిలయంలో క్రమంగా పెరుగుతున్న భక్తుల సందడి చూస్తే, స్వామివారు ఎంతమందిని అనుగ్రహిస్తున్నారో, దైవోన్ముఖుల్ని చేస్తున్నారో మనకు ఇట్టే అర్థమవుతుంది. ప్రశాంతినిలయం విచ్చేసే భక్తులలో దాదాపు సగభాగం క్రొత్తవారు, స్వామివారిని మునుపెన్నడూ చూడనివారు, నిలయానికి మొదటిసారి వస్తున్నవారు ఉండడం చూసి ఆశ్చర్యమేస్తుంది. స్వామివారు ఎప్పటిలాగే భక్తుల్ని అధిక సంఖ్యలో ఆకర్షించి ఆశీస్సులందించడం చూస్తే, వారు మన వెంటనే ఉండి మనల్ని నడిపిస్తున్నారన్న భరోసా మనకి ఎంతో ధైర్యాన్నిస్తుంది.

2011వ సం॥లో స్వామి తమ అవతారాన్ని చాలించిన సమయంలో అనాథలమైపోయామన్న నిరాశానిస్పృహలు మనలో అలముకొన్నాయి. భవిష్యత్తు అగమ్యగోచరంగా తోచింది. అదొక భయానకమైన పరిస్థితి. దర్శించుకోవడానికి వారు కనబడలేదు; విన్నపాలు చేయడానికి వారు ఎదురుగా లేరు; ఏదైనా సందేహం తీర్చుకుందామంటే వారు దేహం వదలిపెట్టారు. మనకిక స్వామివారితో అనుబంధం తెగిపోయిందేమోనన్న ఒక తీవ్రమైన ఆవేదనకు లోనైనప్పుడు స్వామి తిరిగి **‘నేనున్నాన’**నే భరోసా నా గుండెల నిండా నింపుతూ వచ్చారు. ఆ ప్రేమానుబంధం రానురానూ ఇంకా బలపడి నన్ను ఇప్పటికీ ముందుకు నడిపిస్తోంది. రోజులు గడిచే కొద్దీ ప్రశాంతినిలయంలో ప్రతి కార్యక్రమాన్ని, చిన్నదిగాని పెద్దదిగాని, స్వామివారే నడిపిస్తున్నారన్న సత్యం పలు నిదర్శనాలతో ప్రస్ఫుటమవుతూ వచ్చింది. మనం కేవలం నిమిత్తమాత్రులమేనని, కర్త కర్మ క్రియ అంతా స్వామివారే నన్ను అవగాహన అనతికాలంలోనే స్వామివారు నాకు

కలుగజేశారు. అప్పటినుంచి ఆనందం తప్ప నిరాశకు, నిస్పృహకు చోటలేదు. ఎండ ఎంత తీవ్రమైనా నీడనిచ్చే చల్లని స్వామి మనకు అండగానున్నారన్న కొండంత ధైర్యం నాకు కలిగింది. ఎన్నో అనుభవాలు! మరెన్నో అనుభూతులు! వాటిలో ఒకటి రెండు మీకోసం...

ప్రతి నవంబరు 23 పుట్టినరోజు సందర్భంగా కాలేజీ పిల్లలందరికీకూడా స్వామివారు దుస్తులను ప్రసాదించేవారు. అది ఒక ఆనవాయితీగా ఉండేది. శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థలన్నింటిలో కలిపి దాదాపు 3000 మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులున్నారు. అది స్వామివారి 90వ జన్మదినోత్సవ సందర్భరం. ఆ యేడుకూడా వారందరికీ దుస్తులు పంపిణీ చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో మందిరం స్టోర్ లో వాకబు చేయగా అంతమందికి సరిపడా స్టాకు లేదని తెలియజేశారు. దీనికి సంబంధించిన అధికారులను పిలిపించి మాట్లాడాను. బయటినుంచి కొనవలసిందే అని చెప్పారు. ఆర్డర్ చేసి తెప్పించాలంటే 12 లక్షలు ఖర్చవుతుందని అంచనా వేశారు. అంత డబ్బు ఎక్కడినుండి తెచ్చేది! ఏది ఏమైనా సరే, స్వామివారు పాటించిన ఆనవాయితీకి భంగం వాటిల్లకుండా నావంతు ప్రయత్నం నేను చేయాలని సంకల్పించుకున్నాను. వెంటనే పిల్లలందరికీ దుస్తులు ఆర్డర్ చేసి తెప్పించవలసిందిగా స్టోర్స్ నిర్వాహకులకు చెప్పాను. స్వామివారున్నారన్న మొండి ధైర్యంతో ముందుకెళ్ళానేగాని, ఆ మొత్తం ఏవిధంగా సమకూరుతుందా అన్న ఆలోచన మనస్సులో ఏ మూలో అలజడి రేపుతూనే ఉంది.

ఆరోజు సాయంత్రం నేను అలవాటు ప్రకారం స్వామివారి దివ్య సన్నిధానం చెంత నిలచి ఆనాడు జరిగిన కార్యకలాపాలను మనసులోనే నివేదిస్తూ, పిల్లలకు దుస్తులు ఆర్డర్ చేసిన విషయం కూడా మనవి చేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాను. స్వామివారికి విన్నవించాను కాబట్టి, ఇక దానిగురించి ఆలోచన చేయకుండా నిశ్చింతగా ఉన్నాను.

మరుసటి రోజు ఉదయం నేను నా కార్యాలయానికి వెళ్ళేసరికి మునుపెన్నడూ పరిచయం లేని ఒక వ్యక్తి అక్కడ కూర్చుని నాకొరకు నిరీక్షిస్తున్నారు. ఆయనను లోపలికి పిలిచి విషయమేమిటని విచారించాను. స్వామివారి 90వ పుట్టినరోజు సందర్భంగా ఉడతాభక్తిగా కొంత మొత్తాన్ని

తాను విరాళంగా సమర్పించదలచుకున్నానని, తనకా అవకాశం కలిగించి ఆ మొత్తాన్ని ఏదో ఒక కార్యక్రమానికి వినియోగించవలసిందని ఆయన నన్ను కోరాడు. “ఎంత ఇవ్వదలచుకున్నారండీ?” అని అడిగాను. అందుకు సమాధానంగా ఆయన పన్నెండు లక్షలు ఇవ్వదలచుకున్నానని చెప్పారు. అది వినేసరికి నాకు ఆశ్చర్యంతో నోట మాట రాలేదు. కొద్ది క్షణాలు ఇది కలా నిజమా అనిపించింది. విద్యార్థులకొరకు దుస్తులు ఆర్డర్ చేసిన విషయాన్ని స్వామివారికి నేను విన్నవించి ఇరవై నాలుగు గంటలైనా గడవకముందే వారు అందుకు కావలసిన నిధులను సమకూర్చారు. మూడు రోజుల్లో ఆ డబ్బు సంస్థ ఎకౌంట్‌కి జమ చేయడం కూడా జరిగిపోయింది.

అంతేకాకుండా, ఆ వచ్చిన పెద్దాయన మరో మాట కూడా చెప్పారు. స్వామివారి 90వ పుట్టిన పండుగకు తన వంతుగా పన్నెండు లక్షలు ఇవ్వాలని ఆయన ఎప్పటి నుండో అనుకుంటూ, అందుకు తగినరీతిగా డబ్బును పొదుపుచేస్తూ వచ్చారట. అంటే, స్వామివారు పుట్టినరోజు సందర్భంగా పిల్లలకు దుస్తులు పంపిణీ చేసే విషయంలో కూడా తగిన ప్రణాళికను ఏనాడో సిద్ధం చేసి పెట్టుకున్నారన్నమాట. జరుగుతూ ఉండేది స్వామికార్యము, జరిపించేది స్వామి. అన్ని కార్యక్రమాలూ నిరాటంకంగా, సజావుగా సాగిపోతున్నాయి. ఈ భావాలు మనసులో మెదలుతూ ఉండగా హృదయం పరవశించింది.

ఇలాంటిదే మరో అద్భుత సంఘటన. ప్రతి యేటా దసరా మహోత్సవాల్లో భాగంగా విశ్వశాంతిని ఆకాంక్షిస్తూ స్వామి సన్నిధిలో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం నిర్వహించడం విదితమే. అయితే, స్వామివారి అవతార పరిసమాప్తి అనంతరంకూడా అలాంటి ఒక మహాయజ్ఞాన్ని చేపట్టాలంటే కొంచెం జంకుగా ఉండేది. అది దుస్సాహసమవుతుండేమోనని కొన్నిసార్లు అనిపించింది. అయినా, స్వామివారే చూసుకుంటారంటే అనే దైర్యంతో యథాప్రకారం యజ్ఞాన్ని తలపెట్టాము. గడచిన ఏడు సంవత్సరాలుగా ఆ మహాయజ్ఞం స్వామి దయతో నిర్విఘ్నంగా, జయప్రదంగా జరుగుతూ వస్తున్నది.

స్వామివారి అనుగ్రహశీఘ్రితతో ఈ సంవత్సరం కూడా యజ్ఞం ఎంతో వైభవంగా జరిగింది. ఏ కార్యక్రమాన్నైనా ప్రారంభించేముందు మందిరంలో స్వామివారికి విన్నవించడం నాకు అలవాటు. ఆప్రకారమే మొదటిరోజు స్వామివారికి మనస్సులో చెప్పుకొని అంతా సవ్యంగా జరిపించవలసిందిగా ప్రార్థించాను. అడుగడుగునా స్వామివారి అద్భుత అభయ హస్తం చేయపట్టుకొని ముందుకు నడిపిస్తున్నట్లుగా అనుభూతి కలిగింది. యజ్ఞం అద్భుతంగా జరిగిందని అందరూ సంతృప్తిని, సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేస్తూంటే ఎంతో ఆనందం కలిగింది. పూర్ణాహుతి అనంతరం స్వామివారికి యజ్ఞం దిగ్విజయంగా పూర్తి అయిన విషయాన్ని కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా విన్నవించి, “ఏమైనా తప్పులు జరిగితే క్షమించండి స్వామీ” అని ప్రార్థించాను.

ఆరోజు రాత్రి నాకొక అందమైన కల. ఆ కలలో స్వామివారు చిరునవ్వులు చిందిస్తూ నా ఎదుట నిలచి ఉన్నారు. నేను పరవశంతో వారి పాదాలపై వ్రాలాను. “స్వామీ, తమ అనుగ్రహశీఘ్రితతో యజ్ఞం దిగ్విజయంగా జరిగింది” అని విన్నవించాను. **“తెలుసు బంగారూ! మంచిది”** అన్నారు. “ఏమైనా తప్పులు జరిగితే క్షమించండి స్వామీ” అని ప్రార్థించాను. వెంటనే స్వామి, **“నేనే కదా అన్నీ చేస్తున్నది. తప్పులెలా జరుగుతాయి?”** అన్నారు. ఆ మాటలు తలుచుకున్నప్పుడల్లా ఆనందంతో శరీరం గరుర్పొడుస్తుంది.

ఇక్కడ రెండు విషయాలు మనము గుర్తుపెట్టుకోవాలి. మొదటిది - మన సంపాదన మన అవసరాలకు వాడుకొని, మరికొంత ఆదంబరాలకు వెచ్చించినా కనీసం కొంత మొత్తాన్ని ఏమైనా ఆధ్యాత్మిక సేవాకార్యక్రమాలకు వినియోగించినప్పుడే దానికి సార్థకత చేకూరుతుంది. రెండవది - ప్రశాంతినిలయంలో కర్త, కర్మ, క్రియ అంతా స్వామివారే! వారి సంకల్పము, వారి అనుగ్రహము ప్రకారమే అన్నీ జరుగుతున్నాయి. ఈ సత్యాన్ని మనము ఎప్పుడూ మరువకూడదు. సాయిభక్తులందరికీ స్వామివారి ఆశీస్సులు ఎల్లవేళలా ఉండాలని ప్రార్థిస్తూ... 1

“సమస్త లోకాః సుఖిన్ భవంతు” ❖

అద్భుతం - అనిర్వచనీయం - అద్వితీయం

ॐ

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ॐ

ఏ పూర్వపుణ్యమో, ఏ యోగబలమో మనల్ని బాబా సన్నిధికి చేర్చింది. భక్తులను తామే ఎన్నుకున్నామన్నారు బాబా. స్వీయసంకల్పంతో రప్పించుకున్నామన్నారు. మన భాగ్యాన్ని ఏమనుకోవాలి! నిధి కాదు, రాముని సన్నిధి సేవను కోరుకున్నాడు భక్త త్యాగరాజు. ఇంతటి భాగ్యాన్ని పొంది, సత్యాన్ని గ్రహించి, అనుభవ జ్ఞానాన్ని పొందాము. ఈనాడు అనేకానేకమైన కథలు, కథనాలు వింటున్నాం. బాబావారు ఎదుర్కొన్న పరీక్షలు, సవాళ్ళు మరెక్కడా వినియుండం. కాలానికి నిలబడినది ఈ అవతారం. సవాళ్ళకి నిలిచినది ఈ అవతారం. 85 సంవత్సరాల పాటు నిరాఘటంగా ఝంఝూ మారుతంలా సాగింది. ఆధ్యాత్మిక విప్లవాన్ని నిశ్శబ్దంగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నడిపినటువంటి మహా మహిమావతారి భగవాన్ బాబావారు. ఆర్పాట ప్రచారం లేదు. ప్రశాంతి నిలయం కేంద్రంగా చేసుకుని, యావత్ప్రపంచ ఆస్తిక మహాజనాన్ని ఆకర్షించిన భగవాన్ బాబావారు స్వర్ణయుగ దివ్యసారథి. ప్రత్యేక ఆహ్వానాన్ని మన్నించి, ప్రభుత్వ ఆతిథ్య గౌరవాలనందుకొని 1968లో తూర్పు ఆఫ్రికాను సందర్శించడం

మినహా భగవాన్ విదేశీ పర్యటనలు గావించలేదు. అనేక దేశాలవారు ఎన్నో పర్యాయములు, దేశాధినేతలు సహితం స్వామిని వారివారి దేశాల్లో పర్యటించవలసిందిగా పదేపదే అభ్యర్థించడం, ప్రార్థించడం మన మెరిగినదే! కానీ, భగవాన్ తమ దివ్య ప్రణాళికను మార్చుకోలేదు. దేశాన్ని వీడలేదు. ఆ మహా సంకల్పం ఎల్లరినీ తనదగ్గరకు రప్పించుకుందేగాని తాను కదిలింది లేదు. ఎంతటి పెద్దవారైనా, విద్యాధికులైనా, అధికారులైనా స్వామి దర్శనంకోసం వేచి ఉండడం మనం గమనించాము. భగవాన్ తమకు తాముగా ఎక్కడికీ వెళ్ళింది లేదు, ఎవరినీ కలిసింది లేదు. ఎవరంతట వారు ఆర్తితో ప్రశాంతి నిలయానికి తరలివచ్చునట్లు చేసినారేగానీ, ఎట్టి ఆహ్వాన పత్రికలూ ఎవరికీ పంపించలేదు. 'వెల్కమ్ బోర్డులు' లేవు. ఎంతటి గొప్పవారైనా ఎవరికీ ఏరకమైన ప్రత్యేక స్వాగత ఆతిథ్య విశిష్ట గౌరవ ఆదర సత్కారాలు లేవు. ఎంతటి వారైనా కొన్ని సందర్భాలలో ప్రశాంతినిలయ ప్రవేశానికి స్వామి అనుమతికోసం వేచియుండవలసి వచ్చిన పరిస్థితులు కూడా మనం

చూచినాము. ఏతావాతా, చెప్పవలసినదేమిటంటే, అలొకిక ఆధ్యాత్మిక దివ్య సంకల్పశక్తి బాబావారిది. మానవ ఊహకందని సత్యమిది. అవతార నిర్దేశిత సంక్షేమ కార్యక్రమాలలో పాలుపంచుకోవాలని ఉవ్విళ్ళూరుతూ స్వామి అంగీకారంకోసం సుదీర్ఘ కాలం నిరీక్షించినవారిని మనం చూశాము; ఎందరెందరివో అభ్యర్థనలు నిరాకరించడంకూడా మనకు తెలుసు. అంతేగాని, ఇది కావాలని స్వామి ఎవరినీ కోరలేదు. అభ్యర్థించినది లేదు. “వామనావతారంలో మూడడుగుల నేలవైనా కోరడం జరిగింది. కానీ, ఈ అవతారంలో చేయి చాపింది లేదు. నా చేయి ఎల్లప్పుడూ పైనే ఉంటుందిగానీ అడుగున ఎన్నడూ ఉండదు” అన్నారు. ఇది అసామాన్యమైన ఆశ్చర్యకరమైన అంశం. హరి ఉన్నచోటే సిరి ఉంటుంది. అది ప్రత్యక్షంగా మనం చూశాము.

స్వామిని ఆకర్షించేది ఏది? ఆస్తి, అంతస్తు, హోదా, పాండిత్యం, మనము గొప్పగా భావించే తపస్సు - ఇవి కాదు. ముఖ్యంగా విషయవాసనలు వదలాలి. ‘నేను, నాది’ అనే అహంకార మమకారాలు వీడి వారి పాదపద్మములను శరణువేడాలి.

“శ్రీమంతులకుగాని చిక్కబోడందురా
భక్త కుచేలుని ఐశ్వర్యమెంత?
పండితులకుగాని వశము కాడందురా
నిజముగా గుహుని పాండిత్యమెంత?
సౌధంబులంగాని చరియింపడందురా
సరిసరి విదురుని సౌధమెంత?
తాపసులకుగాని చిక్కబోడందురా
ఉదుత తపంబెంత కడిమ ఎంత?
నాటినాటికి విషయచింతనలు వీడి
‘నేను’, ‘నాద’ను గర్వంబు నేడె వీడి
శరణువేడుము శ్రీ సత్యసాయిదేవు
పాదపద్మంబు, మనుషో భ్రమరరాజు”

ధనం, హోదా, మిద్దెలు, మేడలు, మనం చేసే కొద్దిపాటు సాధనలను చూసుకొని మురిసిపోయే మన స్థాయి ఎక్కడ?! నిత్య శుద్ధ బుద్ధ ముక్త నిర్మలస్వరూపమైన దైవత్వమెక్కడ?! మనల్ని ఏదైతే ఆకర్షిస్తున్నదో అది మన

స్థాయిని తెలియజేస్తుంది. దైవాన్ని ఆకర్షించేది కేవలం ప్రేమశక్తి. మరేదీ కాదు.

“శీర్షపీఠికమునందేమున్నదోగాని
మ్రోగుచున్నది నిన్ను మ్రొక్కినప్పుడు
హృదయపీఠమునందేమున్నదోగాని
తొణకుచున్నది నిన్ను తలచినపుడు
ఈ మనఃపీఠమునందేమున్నదోగాని
జారుచున్నది నిన్ను కోరినప్పుడు”

దివ్యాకర్షణ శక్తి అంటే ఇదే! అయితే, మరి మనకెందుకు స్పందన కలగడంలేదు? కళ్ళుండి గ్రుడ్డివారివలె ఉండుట చేత, చెవులుండి చెవిటివారం కావడంచేత, భౌతిక విషయ లంపటంలో కూరుకుపోవడంచేత సత్యం ఎఱుగకున్నాము. బాబావారేమన్నారంటే...

“కనులుండి గ్రుడ్డులై కల్యాణకరమైన
ఈ మూర్తి దర్శింపనేరరైరి
చెవులుండి చెవులులై అతిమనోహరమైన
ఈ వాక్కులాలింపనేరరైరి
పాణిపంకజమందు పర్మితుడున్నను
పాడు సంసారము కోరుచుండ్రు
మెండగు కాంతితో మేరుపర్వతముండ
వెండి బంగారుకై వెతుకుచుండ్రు
విశ్వహృదయమందు విన్పించు ప్రణవంబు
వినుదు శ్రద్ధతోడ వీనులలర
కామ్యముక్తుల నిడ కల్పకంబిదె సుమ్మి
మరువబోకుడిట్టి మంచి మాట”

మౌనంలో, ధ్యానంలో ప్రణవాన్ని వినమంటున్నారు స్వామి. “దివ్యప్రశాంత సమీర వీచికలలో ఆడించు అలరించు ఆత్మేశు”ని ప్రణవనాదాన్ని విందాం. స్వామి మనల్ని వదలి ఎక్కడికి పోగలరు?! సర్వత్ర నిండి ఉన్నారు స్వామి. అయితే, ఆ అనుభవం మనకుందా? దానికి ఎంతటి ఆర్తి, శరణాగతి ఉండాలి!

తల్లి కౌగిలికై తారాడి తారాడి
ఎలుగెత్తి పసికూన విడ్డినట్లు
మందలోపలనుండి మరలిన దూడకై
అవు ‘అంబా’యని అరచినట్లు

భర్త బాయగ కాంత విరహవేదన సొక్కి

మూలమూల లొదిగి మూల్గినట్లు

నిరుపేద ఆకటికి నీరసంబొంది

కూటికి అల్లాడి ఏడ్చినట్లు

సర్వము త్యజించి స్వామి చింతన చేసి

‘సాయి, సాయి’ యనుచు హాయి గనుడి

ఇట్టి ఆర్తి, శరణాగతి మనకి ఎప్పటికప్పుడు ఉంటుందో కదా! దాన్ని చేరుకునే మార్గాన్నికూడా స్వామి సూచించారు. “నాటి నాటికి విషయచింతనలు వీడి, ‘నేను, నాడు’ను గర్వంబు నేడే వీడి...” అంటున్నారు. అంటే, అప్పుడే శరణాగతిత్వం అలవడుతుందన్నమాట. ఏవేవో కోరికలతో ముడిపెట్టుకుని గుళ్ళుగోపురాలంటూ పరుగెత్తుతూ, మనకోసం మనం భగవంతుణ్ణి ప్రేమిస్తున్నాం. అది భగవద్భక్తి ఎట్లా అవుతుంది?!

భగవాన్ జన్మదినోత్సవం అంటే మనందరికీ ఆనందోత్సవం. శుభోత్సవం. మన హృదయాలలో కొలువుదీరిన భగవాన్ సందేశవ్యాప్తికి మనం పునరంకితం కావలసిన దీక్షాదినోత్సవం. బాబావారి అవతార దివ్యోద్యమాన్ని ముందుకు నడిపించవలెనని దృఢ సంకల్ప కంకణధారలమై, వారి పవిత్ర నామంతో శ్రీసాయి జగన్నాథ దివ్యరథాన్ని కదిలించాలి, ముందుకు సాగాలి. మరొక్కమారు మన భగవానుని మహోన్నత త్యాగనిరతిని, నిష్కళంక నిస్వార్థ ప్రేమని, విశ్వగురు పీఠాన్నలంకరించిన వారి ఘనతను తలుచుకుని కృతజ్ఞతాపూర్వక ఆరాధనా భావంతో, చలించని మనసుతో జీవితాన్ని గడుపుదాం. ఇన్ని విద్యావైద్య సంస్థలు స్వల్పకాలంలో వెలసి అత్యున్నత ప్రమాణాలతో వెలుగొందుతున్నవంటే, అది భగవాన్ దివ్యత్వమే! విశ్వవ్యాప్తంగా సాయిసంస్థలు నెలకొల్పబడి సేవాకార్యక్రమాలు అద్భుతంగా నిర్వహింపబడుతున్నాయంటే ‘సాయిసంకల్పమే’ కదా! అవతారకాలంలోనే వారు చేపట్టిన బృహత్సేవాపథకాలు, సాధించిన ఘనకార్యాలు ప్రపంచమెరిగినవే! సశరీరులై యుండగానే విశ్వవ్యాప్తంగా నీరాజనాలందుకొన్న యుగావతారి మన స్వామి. వివిధ దేశస్థులు, వేర్వేరు మతస్థులు ఈనాడు వేదపఠనం చేస్తున్నారు. సనాతన ధర్మాన్ని ఇంతగా వ్యాప్తి నొందించిన

వారెవరంటే భగవాన్ బాబావారనే సమాధానం వస్తుంది. నిరక్షరాస్యులు, విద్యావంతులు, మేధావులు, శాస్త్రజ్ఞులు, కళాకారులు, పండితులు, వివిధ దేశాల నాయకులను ఏకకాలంలో ప్రభావితం గావించినవారు ప్రపంచచరిత్రలో బాబావారొక్కరే కదా! వీటిని మనం మననం చేసుకోవాలి. భాగవతంలో శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముని గాథలు, లీలలను పారాయణం చేస్తున్నట్లుగా మన స్వామి ఘనకీర్తిని మనం నెమరువేసుకోవాలి. స్వామి సశరీరులై ఉన్నకాలంలో ఎన్నెన్ని మహిమలను చూపించినారో ఈనాడు అంతకంటే ఎన్నో రెట్లు అధికంగా విశ్వవ్యాప్తంగా లీలావిభూతులను ప్రసాదిస్తున్నారు. అవ్యక్తంగా, అంతర్యామిగా అందరినీ నడిపిస్తున్నా ఉన్నారు. కొత్తవారు అధికసంఖ్యలో పరియాత్రకై తరలి వస్తున్నారు. ఎన్నోచోట్ల సాయి మందిరాలు నిర్మాణమవుతున్నాయి. ఎక్కడివారక్కడ స్థానికంగా సేవాకార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తున్నా ఉన్నారు. ఐతే, సాకార ఆరాధనకు అలవాటుపడినవారికి మాత్రం కష్టంగానే ఉన్నది. అయినప్పటికీ స్వామి ఎన్నటికీ మన చేయిని ‘విడువరు’ అన్నది మనం సదా జ్ఞాపకముంచుకోవలసిన విషయం. ఏ కారణంచేత దూరమైనవారైనా చివరికి ఈ కృపాఛత్రం క్రిందికి రావలసిందే! మరపురాని ఆ మధుర ప్రేమ, తేనెలొలుకు ఆ పలుకులు, దివ్యదర్శనం, నిరుపమానమైన, అద్వితీయమైన ప్రబోధ, ప్రసంగాలు, మన మనోవీధులలో విహారం చేస్తూనే ఉంటాయి; స్మృతిపథంలో మెదలుతూనే ఉంటాయి. ఇంటా బయటా వారి మాటే ప్రస్తావనకు వస్తూ ఉంటుంది. పరస్పర సంబంధాలలో, సంభాషణలలో బాబావారి వాక్కులు, వారితో మనకు గల దివ్యానుబంధం నిరంతరం జ్ఞప్తికి వస్తూనే ఉంటాయి. అంతగా మనందరి జీవితాలు శ్రీవారితో ముడిపడి ఉన్నవి. అదే ప్రేమబంధం, దైవసంబంధం, శాశ్వతానుబంధం.

మరొక్కమారు మనం స్వామి పాదాలు విడువబోమని, సాయి ధ్యాసయే మన శ్వాసయని విశ్వసించి, స్వామి సేవకు జీవితాలను పునరంకితం గావించాలని, స్వామి ఆశీస్సులు మనందరిపైనా నిండుగా, దండిగా ఉండాలని ఈ జన్మదినోత్సవ సందర్భాన వేడుకుంటున్నాను. ❖

సాయి గురుత్వంలో సాధన:

సత్యమైన సాధన

ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

సాధనకు ఉపక్రమించడానికి ముందు సాధకుడు తాను ఎందుకోసం సాధన చేస్తున్నదీ స్పష్టపరచుకొన్న తర్వాత, అసలు సాధన అంటే ఏమిటో అవగాహన చేసికోవడం అవసరం. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో సాధన అంటే ఏమిటో తెలిపి భగవాన్ బాబావారు సాధకులకు మార్గ నిర్దేశం చేశారు. వర్తమాన కాలంలో సాధనకు, ముఖ్యంగా జపధ్యానాది మార్గంలో సాధన చేసేవారికి అనుకూల వాతావరణం లభించడం కష్టసాధ్యమైన విషయమే. పోగా జీవనం గడపడానికి ఏదో ఒక వృత్తిని నిర్వహించాల్సి ఉంటుంది. ఈ దృష్టితో స్వామి,

“సమాజములో ఎన్ని పనులు చేస్తున్నప్పటికీ మన తలంపులు అరణ్యంలో నిశ్చలముగా ఉండినట్లు ఉండాలి. ఇది నిజమైన సాధన”

అని అన్నారు. తలంపులను నిశ్చలంగా ఉంచడం అన్నది ఇక్కడ కీలకమైన అంశం. నిజమైన సాధన అంటే మనశ్చాంచల్యాన్ని అరికట్టడమని స్వామి ఉద్దేశిస్తున్నారు. సంకల్పాలు, ఆలోచనలూ మనస్సుయొక్క నిశ్చలత్వాన్ని చెడగొడ్తవి. మనస్సుకి నిశ్చలత్వాన్ని కల్పించడానికి పూనుకోవడమే సాధన. మనం మన పనులను వదలకుండా దీన్ని సాధించడమే ఇక్కడ స్వామి నిర్దేశిస్తున్న విషయం. శరీరధారులం కాబట్టి సామాజిక జీవులంగా బాధ్యతలు నిర్వర్తిస్తూనే ఆధ్యాత్మికంగా అత్యున్నత స్థితిని అందుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నమే నిజమైన సాధన. మొదటగా తలపులను తగ్గిస్తూ అదుపులో పెట్టుకొంటూ, చివరగా పూర్తిగా నిర్మూలించే ప్రయత్నమే సాధన. ఏ పద్ధతినీ దీనిని సాధిస్తామన్నది ఆయా సాధకుల పరిపక్వతా స్థాయిని బట్టి ఉంటుంది. సంఘంలో జీవనం గడుపుతూనే ఆధ్యాత్మిక సాధన చేసే సాధకునికి అనేక సమస్యలు ఎదురవుతుంటాయి. వాటిని ఎదుర్కొని ఉపేక్షిస్తూ వాటిని బలహీనపరుస్తూ, వాటివల్ల తన పురోగమనం ఆగిపోకుండా ఉండేట్లుగా సాధకుడు ప్రయత్నించాలి. భగవాన్ బాబావారన్న ఈ కింది మాటల్ని చూడండి:

“సాధన అంటే ఏమిటి? చెడ్డను మంచిగా మార్చుకోవటమే సాధన. కష్టములను సుఖాలుగా మార్చుకోవటమే సాధన. అంతేకాని కన్నులు మూసుకుని జపము చేసుకోవటము కాదు.”

కష్టసుఖాలనే ద్వంద్వంలో సుఖం అన్నది ఇష్టంగా, కష్టమన్నది అనిష్టంగా ఉంటుంది. ద్వంద్వాలలోని

అనిష్ట విషయాన్ని మార్చుకోలేనప్పుడు, దాని ప్రభావం నుంచి తాను తొలగిపోలేనప్పుడు జపతపాలు చేస్తే వచ్చే లాభమేమిటి? జపధ్యానాదుల ఫలితంగా దీన్ని సాధించ గల్గాలి. దీన్తోపాటుగా స్వామి మరొక సద్విషయాన్ని కూడా ఆదేశిస్తూ - **“చెప్పే మాటలను, వినే విషయములను, కంటితో చూచే దృశ్యములను పవిత్రముగా మనము మార్చుకోవాలి”** అని అన్నారు. అపవిత్రమైన భావాలుకానీ, ఆలోచనలుకానీ, మనలోని దుర్వాసనలవల్ల కలుగుతాయి. దుర్వాసనలూ, అశుభ వాసనలూ మనల్ని క్రమంగా పశుత్వంలోకి తోసివేస్తాయి. వాటిని తొలగించుకోవాలంటే సద్వాసనలను, శుభవాసనలను పెంచుకోవాలి. వాసన లనేవి పూర్వజన్మల నుంచి వస్తవి కాబట్టి ప్రయత్న పూర్వకంగా దుర్వాసనలను అణచివేస్తూ, సద్వాసనలకై పూనుకోవాలి. చెడ్డవాటినన్నింటిని పవిత్రంగా మార్చుకొనే ప్రయత్నం (అనగా సాధన) చేసిన కొద్దీ దుర్వాసనల బలం క్షీణిస్తుంది. సాధనలో ఇది అతి ముఖ్య అంశం అని వేరే చెప్పనక్కర్లేదు. ఆధ్యాత్మిక సాధనలో జపధ్యానాలు ఎంతో ముఖ్యమన్నది ప్రఖ్యాత విషయమే. కాని వాసనలను అదుపులో పెట్టుకొని నిగ్రహించి, నిర్మూలించకపోతే జపాదులవల్ల పూర్ణఫలం లభించదన్నది నిర్వివాదమైన అంశం. అందుకే భగవాన్ సాధన అంటే ఏమిటో పైవిధంగా తెలిపారు.

సుఖదుఃఖాదుల వంటి ద్వంద్వాలనుంచి తప్పుకొని శాశ్వతానందాన్ని సాధించడంకోసం సాధన చేయాలన్నది సారాంశం. దీనికి అడ్డు తగిలేవాటిని తొలగించుకోవడం కోసమే సాధన. కొన్ని రకాల సాధనలు, పనులూ చేస్తే మనస్సుకి నిజంగానే సంతోషం కలుగుతుంది. కాని మన లక్ష్యం మనస్సుకి సంతోష సంతృప్తులు కల్పించడమా లేక మానసాతీత స్థితిని పొంది ఆనందంలో ఉండిపోవడమా?

“ఏమి సాధన చేయాలి? జపమా? ధ్యానమా? లేక యోగమా? లేక యజ్ఞమా? లేక క్రతువా? ఏమిటి? ఈ చేసే సాధన ధ్యానములన్నీ మానసిక తృప్తికోసము చేసేటటువంటివి”

అన్న భగవాన్ జపధ్యానాదులను ఏ నేపథ్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని చేయాలో సూచిస్తున్నారు. మానసిక సంతృప్తి

అన్నది లక్ష్యం కాకూడదు. అసలు లక్ష్యానికి అడ్డు పడ్తున్న పెద్ద అడ్డంకి మనస్సే! దాన్ని తొలగించడానికే సాధన. అట్లాంటప్పుడు మనస్సంతృప్తికోసం సాధన చేయడం అన్నది సరైన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యం కానేరదు. ఆత్మనిష్ఠకు, ఆత్మజ్ఞానానికి, ఆత్మసాక్షాత్కారానికి మనస్సే అడ్డుగా నిలుస్తున్నప్పుడు, మనోలయంకోసం మనం సాధన చేయాలికాని, ఆ మనస్సునే బలిష్ఠం చేయడంకోసం సాధన చేయకూడదు. పోగా వాసనలచేతనే మనస్సు ఏర్పడుతున్నది. సంకల్పాలు, కామనలు, ఇష్టానిష్టాలు, సకల ద్వంద్వాలు మనస్సువల్లనే జీవునికి అనుభవంలోకి వచ్చి లక్ష్య సాధనకు అడ్డు పడ్తున్నవి, కాబట్టే సాధకునికి భగవాన్ ఈ క్రింది నిర్దేశం ఇచ్చారు:

“సాధకుడు మనస్సును దాని ఇష్టమొచ్చినట్లు పోనీయకూడదు. నిర్దాక్షిణ్యంగా దానిని అడ్డగించ వలెను. సాధ్యమైతే మనస్సును నాశనము చేయుటకే సిద్ధపడవలెను. (అనగా ప్రపంచ వాసనలపై ఇచ్చలేకుండుజేయుట) అట్లు చేసినప్పుడే మానవుడు తన నిజస్వరూపమును తెలిసికొనగలడు; అదియే ముక్తి. అప్పుడు అన్నివిధములైన బాధలు, విచారములు, భ్రమలు అంతరించును.”

అనేక సద్విషయాలను ఇముడ్చుకొన్న దివ్యవాక్కులవన్నీ. వీటిల్లో ఒక చక్కని వరుసక్రమం ఉంది. మొదటిది మనస్సుని నిరోధించాలి. తర్వాత దాన్ని నాశనం చేయాలి. దాన్తో వాసనా క్షయం అయి లౌకిక ఆకర్షణలకు లోను కాకుండా ఉండి స్వస్వరూపాన్ని సాక్షాత్కరించుకొంటాడు. స్వస్వరూపమంటే ఆత్మయే. ఇట్లా ఆత్మసాక్షాత్కార మైనప్పుడు లౌకిక జీవనంలో కలిగే బాధలూ, విచారాలూ, భ్రమలూ నశించిపోతాయి. వీటన్నింటి మూలం మనస్సుని నశింపజేయడం.

‘నేను’ అన్నది దేహం కాదు. మనస్సున్నంతవరకు దేహమే తానన్న భ్రమ ఉంటుంది. దేహమే తాను అని అనుకొన్నంత కాలం ఎంత గొప్పగా అనిపించే సాధన చేసినా అది సాధన ఏమాత్రమూ కాదన్న విషయాన్ని భగవాన్ ఖరాఖండిగా చెప్పారు. సుదీర్ఘమైన ఈ కింది

రెండు ఉటంకింపులు ఏది నిజమైన సాధనో స్పష్టపరుస్తాయి. ప్రతి సాధకుడు సాధన లక్ష్యాన్ని తెలిసికోవడానికి ఎంతగానో ఉపయోగపడ్డవి ఈ మాటలు.

“ఈనాడు మనము ఏమి చూసినా, ఏమి చేసినా సత్యమైనవి చేయటం లేదు. చాలామంది సాధనలు చేస్తున్నారు. ఈ సాధనలు చూస్తే నాకు నవ్వుస్తుంది. ఇవన్నీ వ్యర్థమైన సాధనలే! పూజలు చేయటం, వ్రతములు చేయటం, నోములు నోచటం... ఇవన్నీ కేవలం ఆడంబరంతో చేస్తున్నారు. ఇవి సత్యనిత్యమైనవి కావు; ఆత్మసాక్షాత్కారమునకు తగినటువంటివి కావు. ఇవన్నీ ప్రాకృతమైన ఆడంబరములే! ప్రమాణ పూర్వకము కానటువంటి ఇట్టి సాధనలను మనం ఆచరించటంవలన కలిగే ప్రయోజనం ఏమిటి? సత్యమును ఆధారము చేసుకొనక చేసే సాధనలన్నీ బూటకములే!”

“మీయందే ఉన్నది. ‘నేను’ అనే దివ్యత్వం. కానీ మీరు దేహమే ‘నేన’ని భావించి సాధనలు సల్పుతున్నారు. ఈవిధమైన సాధనలలో కాలమును వ్యర్థం గావించుకొనే బదులు ‘నేను నేనే’ అనే సత్యాన్ని గుర్తించండి. నిజంగా సాధన చేయడమంటే దేహాభిమానం త్యజించాలి. ‘నేను నేనే’ అనే సత్యాన్ని గుర్తించుకొన్నవానికి ఇంక సాధనలు అక్కర్లేదు. తాను వెదికే దివ్యత్వము తనయందే ఉన్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించేవాడే నిజమైన సాధకుడు” (అంటే అలాంటి సాధకుని ప్రయత్నమే నిజమైన సాధన)

దేహాత్మ భావం వదలించుకోవడానికి ప్రయత్నంచేసి, దాన్ని సాధించడానికి చేసే సాధన ఒక మెట్టు. ఆ తర్వాత తన లక్ష్యమైన ‘నేను’ అనే దివ్యత్వం తనయందే ఉన్నదని గ్రహించి, తాను అదీ ఒక్కటేనన్న అనుభవమూర్తి కావడం రెండవదీ, చివరదీ అయిన మెట్టు. దివ్యత్వం బైట ఉన్నదనుకొని చేసే పూజావ్రతయజ్ఞయాగాదులు సత్యమైన సాధన కానేరవు. అక్కడ దేహబ్రాంతి ఉన్నది. అందువల్లనే

అక్కడ ఆడంబరాదులు ప్రవేశించి సాధన లక్ష్యాన్ని దెబ్బతీస్తున్నాయి. ఏతత్కారణంగానే బాబావారు వాటిని వ్యర్థమైన సాధనలంటున్నారు. సత్ వదార్థం లక్ష్యం కానందువల్ల అవేవీ ప్రామాణికం కూడా కాదంటున్నారు. అందువల్ల ఏది సత్యమైన సాధనో మనం జాగ్రత్తగా గ్రహించగల్గాలి. ఈ గ్రహింపుకి కీలకం మనకు బాబావారి కింది మాటల్లో దొరుకుతుంది:

“సత్యమనేది ఎప్పటికీ మారనటువంటిది; దేశ కాల పరిస్థితుల ప్రభావమునకు లొంగనటు వంటిది. సత్యమనేది హృదయమునుండియే ఆవిర్భవిస్తుంది. అట్టి సత్యమును మనం ఆచరిస్తూరావాలి. త్రికరణశుద్ధిగా మనం ప్రార్థన చేయాలి. ఎట్టి కాలమునందుకానీ, ఎట్టి పరిస్థితి యందుకానీ మనం సత్యాన్ని వదలకూడదు.”

సత్యాన్ని ఆచరించడమే సాధన. సత్యం అన్నది త్రికాలాబాధితం. సత్ అంటే శాశ్వతమైన ఉనికి. దానికి పరిణామం లేదు. దాన్ని నిరంతరం వదలకుండా గ్రహించి ఉండాలి. అదే సాధన. అంటే నిరంతరం ఆత్మనిష్ఠలమై ఉండడం. ఆత్మగా, ఆత్మయందు ఉండడం. కాస్త జారినామా, మనస్సులోకి దిగిపోతాము. అంటే మళ్ళీ ప్రాకృతస్థితిలోకి, ప్రపంచంలోకి, మిథ్యాపూరిత జగత్తులోకి దిగజారిపోతాము. అందుకోసం సాధన అంటే ఎట్టి కాలమందుకానీ, ఎట్టి పరిస్థితియందుకానీ సత్యాన్ని వదలకుండా ఉండటమే. తనలో ఉన్న సత్యాన్ని మరుగుపరుస్తున్న మనస్సుని నాశనం చేయడానికి కృషి చేయడమే నిజమైన సాధన. ఈ దృష్టి లేకుండా చేసే సాధనలన్నీ ఆత్మసాక్షాత్కారానికి తగినవి కావు. భగవాన్ బాబావారి ఆదేశాలు, నిర్దేశాలు, సూచనలు సూటిగా ఉండి అసలు నిజమైన సాధన అంటే ఏమిటో పైవిధంగా విశదీకరిస్తున్నవి.

ఐతే, ఆత్మసాక్షాత్కార దృష్టితో, ప్రామాణికపద్ధతిలో ప్రాకృతిక అంశం లేకుండా వ్రత యజ్ఞ జప ధ్యానాదులు చేస్తే అవేవీ వ్యర్థం కావు. అవి అన్నీ అంతిమ లక్ష్యానికే చేరుస్తవి. జీవితపరమార్థమైన ఆత్మను గురించిన లక్ష్యంతో చేసేది ఏదైనా సత్యమైన సాధనే అవుతుంది. ❖

సాయి విద్యార్థి దివ్యస్మృతులు

హృదయ విహారా! బడా చిత్తచోరా!

— ఆ బి. రవితేజ బు —

అది 'త్రయీ' బృందావనము. శ్రీసాయికృష్ణుడు తరచూ ప్రశాంతినిలయంనుండి విచ్చేసి విడిది చేసే అత్యంత రమణీయమైన దివ్యధామము. బెంగళూరు నగర కోలాహల కాలువ్య వాతావరణానికి దూరంగా సహజ ప్రకృతి సౌందర్యంలో విలసిల్లుతూ, భక్తజన ఆర్తి భరిత భజనలతో మారుమ్రోగుతూ ఉండే ఆనందకరమైన, ఆహ్లాదపూరితమైన దివ్యాశ్రమమది.

నా పూర్వ పుణ్య ఫలమా అన్నట్లు 1985లో నేను శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, బృందావన్ క్యాంపస్‌లో డిగ్రీ కోర్సులో చేరాను. ప్రతి రోజూ ఉదయం స్వామిని దర్శించుకొన్న తరువాతనే కళాశాలకు వెళ్ళేవాళ్ళం. ఒకనాడు యథావిధిగా విద్యార్థులం ఆశ్రమ ప్రాంగణంలో కూర్చొని స్వామి దర్శనార్థం నిరీక్షించసాగాము.

తూర్పుకొండ శిఖరాగ్రం నుండి బాలభానుడు ఉదయించినట్లుగా నిర్ణీత సమయానికి 'త్రయీ' ద్వారం తెరుచుకోగా ఉదయభానుని తలపించే దివ్యతేజంతో

మందస్మిత వదనారవిందులై స్వామి వెలుపలకు వచ్చారు. గాలి అలలపై తేలియాడుతున్నారా అన్నట్లు అల్లనల్లన అడుగులు వేస్తూ, చల్లని చూపులు మాపై చల్లుతూ, కొందరి దగ్గర ఉత్తరాలు స్వీకరిస్తూ, కొందరిని పలకరిస్తూ ముందుకు సాగారు.

ఆ రోజుల్లో 'త్రయీ బృందావన్' మందిర ప్రాంగణం అందమైన పూలమొక్కలతో, పలురకాల వృక్షాలతో, లేళ్ళు, జింకలు స్వేచ్ఛావిహారం సల్పేందుకు అనువైన పరిసరాలతోకూడి ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా ఉండేది. కమనీయమైన ఆ ప్రాభాత దర్శన సమయాన స్వామికి వింజామరలు వీస్తున్నాయా అన్నట్లుగా చెట్లకొమ్మలు మెల్లమెల్లగా ఊగుతూ ఉండగా, ఆ వీచే పిల్లగాలులకు ఎగసి పడుతున్న స్వామివారి శిరోజ మకుటంపై ఒక చిన్న ఆకు గాలిలో తేలియాడుతూ వచ్చి వ్రాలింది. అది చూసి నా మనసులో తళుక్కున ఒక ఆలోచన మెరిసింది, "ఆహా, ఈ ఆకు ఎంత అదృష్టం చేసుకుందో కదా" అని! అంతే!

ఈ నా ఆలోచన వారికి 'వినిపించిందా' అన్నట్లు వెంటనే స్వామి వెనక్కి తిరిగి, నావైపు రెండడుగులు వేశారు. తమ శిరస్సుపై వ్రాలిన ఆ ఆకును తీసి నా ఒళ్ళో పడేస్తూ, **“ఈ ఆకు కాదు, నువ్వు అదృష్టవంతుడివిరా”** అన్నారు. అయితే, నా ఒళ్ళో పడింది ఆకు కాదు, ఒక జామపండు! నేను దిగ్భ్రాంతితో మైమరచి చూస్తుంటే, స్వామి పకపక నవ్వుతూ అడుగు ముందుకేశారు! అణువణువునా నిండివున్న ఆ అంతరంగ సాయి ఆలకించలేని విషయ మేదైనా ఉందా! అది మాటకందని మనోభావనయైనా సరే!

“ఓం శ్రీసాయి కాలాతీతాయ నమః”

భక్తుల హృదయాంతరాళంలో కొలువుదీరి, వారివారి అవసరాలకొద్దీ, అర్థికొద్దీ ఏకకాలంలో అనేకచోట్ల దర్శన మిస్తూ, అదృశ్యరూపులై ఈ అనంత విశ్వంలో నిరంతరం తమ ఉనికిని ప్రదర్శిస్తూండే స్వామి కాలాతీతులు. కాలాన్ని తమ గుప్పిట్లో పెట్టుకుని భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలను నడిపిస్తూ సకల జీవరాసులకీ తామే జీవమై, సర్వస్వమై ఉంటున్నారు. కాని, మానవదేహంతో మనమధ్య చరించేటప్పుడు మాత్రం మానవమాత్రులమైన మనలను మాయలో కప్పి ఆడిస్తున్నారు.

బృందావనంలో నేను చదువుకుంటున్న ఆ రోజుల్లో, ఒకనాడు స్వామికి నా హృదయాన్ని అర్పిస్తూ ఒక లేఖ వ్రాసుకున్నాను. మందిర ప్రాంగణంలో కూర్చున్న నా దగ్గరకొచ్చి కొంటెగా చూస్తూ ఆ లేఖనందుకొని, బయట “సాయిరాం షెడ్”లో కూర్చుని భజన చేస్తున్న వేలాది భక్తులను తమ దివ్యదర్శనంతో అనుగ్రహించటానికి అటువైపు నడిచారు. అక్కడ భక్తులకు దర్శనమిచ్చి మందిరంలోకి తిరిగి వెళ్ళే సమయంలో మాకు మరోసారి దర్శనం చేసుకునే అవకాశం ఉండడంచేత ఎక్కడి వారం అక్కడే కూర్చుండిపోయాం. కొద్దిసేపటికి స్వామి తిరిగి వచ్చారు. వారి ఎడమ చేతిలో భక్తులిచ్చిన ఉత్తరాలు సుమారు 50కి పైగా ఒక కట్టలాగా ఉన్నాయి. అవేవీ క్రింద పడిపోకుండా చేతివ్రేళ్ళ మధ్య వాటిని పొందికగా నొక్కిపెట్టుకుని నడుస్తూ, నేరుగా నా దగ్గరకు వచ్చారు. ఆ ఉత్తరాల దొంతరలోంచి, సరిగ్గా నేనిచ్చిన కవరు

వెలికితీసి, దానిని నా మీదకు విసిరేసి, మాట్లాడకుండా లోపలికి వెళ్ళిపోయారు. ఊహించని ఈ పరిణామానికి నేను కలవరపడ్డాను. నా ఉత్తరం తిరిగి నాపైకి విసిరేశారే! నేనేమి అపరాధం చేశానో! నేను వ్రాసిన దాంట్లో ఏమి తప్పుందో అని మథనపడ్డాను. వడివడిగా హాస్టల్లో నా గదికి వెళ్ళి, అసలు నేనేం వ్రాశానో మరోసారి చూద్దామని కవరు తెరిచాను. అశ్చర్యం! అందులో నేను వ్రాసిన ఉత్తరం లేదు సరికదా దానికి బదులు స్వామి స్వహస్తాలతో వ్రాసిన ఒక చిన్న లేఖ, దాంతోపాటు అయిదు వంద రూపాయల నోట్లు ఉన్నాయి. ఆ లేఖలో స్వామి,

తేజ్! ఓంతుళి ఆశీర్వాదములు
అందె వీరింపిన వందనములతోటి
అందలి విషయ కుసుమములు.
ఆనందము. పంపుచున్నాను
ఉగాది ప్రసాదము (దుస్తులకోసం).
ఇట్లు
నీ సాయి.

“తేజ్! అందుకో ఆశీర్వాదములు. అందె నీ వంపిన వందనములతోటి అందలి విషయ కుసుమములు. ఆనందము. పంపుచున్నాను ఉగాది ప్రసాదము (దుస్తులకోసం).

ఇట్లు
నీ సాయి”

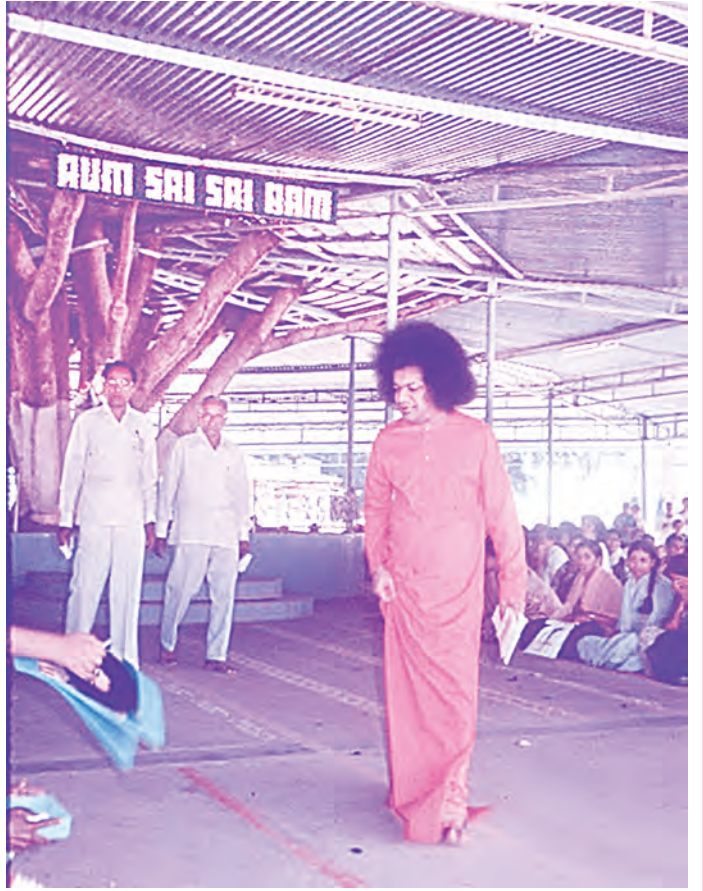
అని వ్రాశారు. ‘సాయిరాం షెడ్’లో భక్తులకు దర్శన మివ్వడానికి వెళుతూ స్వామి నా ఉత్తరం స్వీకరించారు. వెళ్ళి భక్తులకు దర్శనమిచ్చి, వాళ్ళ ఉత్తరాలు తీసుకొని, హారతి స్వీకరించి తిరిగి వచ్చారు. ఈమధ్యలో నేను ఇచ్చిన కవరు ఎప్పుడు తెరిచి చూశారు? ఎప్పుడు చదివారు? ఎప్పుడు ఈ లేఖ వ్రాశారు? ఎప్పుడు 5 వందల నోట్లు ఆ కవర్లో పెట్టారు? ఎప్పుడా కవరుని మళ్ళీ అతికించారు...? కాలాతీతునికి అసాధ్యమేమున్నది!

దివ్య చిత్రులు - కోరికలు తీర్చే కల్పతరువు!

బృందావనంలో నేను డిగ్రీ పూర్తి చేసుకొని ప్రశాంతినిలయంలో ఎమ్.బి.ఎ. చదువుతున్న రోజులవి. ఒకసారి మా పెద్దన్నయ్య సెలవుల్లో అమెరికానుండి హైద్రాబాదుకి వచ్చారు. ఎంతోకాలం తరువాత అన్నయ్య రావటంతో ఇంట్లో పండుగ వాతావరణం నెలకొంది. “కుటుంబంలో అందరూ కలసిన ఈ ఆనందకరమైన సన్నివేశాన్ని ఆస్వాదించే అవకాశం నా చిన్నకుమారుడికి లేకపోతున్నదే! వాణ్ణికూడా ఒకసారి పంపించండి స్వామీ” అని మా అమ్మగారు స్వామి చిత్రపటం ముందు కూర్చుని కన్నీటితో ప్రార్థించిందట. ఆరోజు సాయంత్రం స్వామి మందిరంలో నావైపుకు నడచివచ్చి, “ఒరేయ్! ఇంటికి అందరూ వచ్చారు, నా చిన్న కుమారుడు ఒక్కడే లేడు, పంపించండి స్వామీ” అని మీ అమ్మ నా ఫోటో ముందు కూర్చుని ఏడుస్తోంది. వెళ్ళి రెండు రోజులుండి రా” అని ప్రసాదం నా చేతుల్లో ఉంచుతూ, “ఈ సాయంకాలమే వెళ్ళు” అని ఆదేశించారు. మరుసటిరోజు ఉదయం అనుకోకుండా ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టిన నన్ను చూడగానే అవధుల్లేని ఆనందానికి లోనయ్యారు అందరూ! ‘హృదయవిహారా’, ‘బడా చిత్తచోరా’ అన్న బిరుదులు స్వామికే చెల్లు.

జగమేలే పరమాత్మ!

నేను చదువుకునే రోజుల్లో వేసవి సెలవులకి ఇంటికి వెళ్ళేవాణ్ణి కాదు. ఎందుకంటే, చాలామంది విద్యార్థులు ఇళ్ళకి వెళతారు కాబట్టి, ఆ సమయంలోనే సమీపం నుండి స్వామి దర్శనం, వారు అనుగ్రహిస్తే సంభాషణం, పాదసమస్కారాలంటి సువర్ణావకాశాలు పుష్కలంగా దొరికేవి. అందుకనే సెలవులను స్వామి సన్నిధిలోనే గడపడానికి నేనెంతగానో ఉవ్విళ్ళూరేవాడిని. అయితే ఒక సంవత్సరం, స్వామి, అదే పనిగా నావద్దకొచ్చి, “ఈతూరి వేసవిలో ఇంటిలో ఉండి రా” అని పంపించేశారు. ఏం

‘సాయిరాం షేడ్’లో శ్రీ సాయికృష్ణుని దర్శన భాగ్యం

పాపం చేశానోనని మధనపడి విధిలేక ఇంటికెళ్ళాను. శరీరం ఇంట్లో ఉన్నా, మనసు మాత్రం స్వామి చెంతే, ప్రశాంతినిలయంలోనే ఉండింది.

ఒక సాయంసంధ్యవేళ మా ఇంటి దాబామీద నడుం వాల్చి, బరువెక్కిన హృదయంతో, బాధ నిండిన మనసుతో, ఆగని అశ్రుధారలతో, అంతులేని ఆర్తితో, నాకిష్టమైన త్యాగరాజస్వామి కీర్తనను నాలో నేను పాడుకుంటున్నాను. “నగుమోము గనలేని నా జాలి తెలిసి నను బ్రోవగ రాదా” అంటూ రెండవ చరణం మధ్యలో “జగమేలే పరమాత్మా ఎవరితో మొరలిడుదు. వగచూపకు తాళను నన్నేలుకోరా” అంటూ దుఃఖం ఆపుకోలేక దిగమ్రింగలేక అల్లాడిపోయా. “స్వామీ, ఎందుకు నన్ను పంపించేశావు?” అని అక్రోశిస్తూ, కొంతసేపటికి నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

అలనాడు రాధమ్మ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మతో ఎడబాటు భరించలేక, “కృష్ణా! నాపై దయలేదా? నాతో వాదా? నీ రాధను నేనానా కాదా? నీచపరచ మరియదా?” అని నిమ్మరాలాడిందట. “నిన్ను విడచి నేను అరనిమిషమైనా నిలువలేనురా! కలలోనైనా కనులకు కానగరావా కృష్ణా!” అని మొరపెట్టుకుందట. రాధమ్మ అంతటి అనన్యభక్తి ప్రేమలు నాకున్నాయని చెప్పుకోవడానికి కాదుకానీ, ఆ కరుణామయుడు నా మొర ఆలకించారు.

నేనలా ఏడుస్తూ నిద్రలోకి జారుకోగానే స్వామి నాకు కలలో సాక్షాత్కరించారు. సుందర దరహాసంలో నాదగ్గర కొచ్చి పాదసమస్కారం చేసుకొమ్మన్నారు. తనవితిరా స్వామి పాదాలని ముద్దుపెట్టుకుని ఆనందాశ్రువులతో తడిపివేశాను. అంతే! కల కరిగిపోయింది. దిగ్గున లేచాను. ఇది స్వప్నం కాదు, సాక్షాత్కారమే అన్నట్లు, కళ్ళముందు నిజంగా జరిగినట్లు అనిపించిన ఆ దివ్యానుభవాన్ని తలచుకుంటుంటే స్వామిపట్ల కృతజ్ఞతాభావం గుండెల్లో నిండి కంటిధారలుగా కారింది.

అయితే, కథ అక్కడితో ముగిసిపోలేదు.

ఆ రోజుల్లో స్వామి, తాము ఆర్తులకి, భక్తులకి పంచిపెట్టే చీరలని, ధోవతులని, లెక్కపెట్టి దొంతర్లుగా సర్దటానికి ముందు వరుసల్లో కూర్చున్న విద్యార్థులని అప్పుడప్పుడు ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి పిలుస్తుండేవారు. అదొక సువర్ణావకాశం. ఎందుకంటే, అలా పిలిచిన విద్యార్థులతో కొంతసేపు మాట్లాడి, పాదసమస్కారం, ప్రసాదాలు అనుగ్రహించేవారు. అందుచేత విద్యార్థులందరూ ముందు వరుసల్లో కూర్చోవడానికి పోటీ పడేవారు. వేసవి సెలవుల తరువాత ఒకరోజు స్వామి నన్నుకూడా పిలిచారు. నాతోపాటు ఒకరిద్దరు విద్యార్థులను కూడా రమ్మన్నారు. మాకు కొన్ని ధోవతులను చూపించి, వాటిని లెక్కపెట్టి, పదిపది చొప్పున వరుసలో దొంతర్లుగా పేర్చి తాడుతో కట్టమని ఆదేశమిచ్చి ప్రక్క గదిలోకి వెళ్ళారు. నేను ఒక మూల కూర్చుని ధోవతులు లెక్కపెడుతుంటే, అకస్మాత్తుగా స్వామి నా దగ్గరకు వచ్చి, నా కుడిచేయిని తమ చేతిలోనికి తీసుకొని, ముందుకు వంగి, నా కళ్ళలో కళ్ళుపెట్టి చూస్తూ చిరునవ్వుతో, “బాధ

ఎందుకు? జగమేలే పరమాత్మ నీతోనే ఉండగా!”

అన్నారు. ఊహించని రీతిలో, అంత అకస్మాత్తుగా అలా జరిగేటప్పటికీ, నాకు విషయం అర్థమవ్వటానికి కొన్ని క్షణాలు పట్టింది. వేసవి సెలవుల్లో స్వామి సన్నిధికి దూరంగా ఉండవలసివచ్చిందే అని నేను పడిన ఆవేదన, స్వామి అనుగ్రహించిన అద్భుతమైన కల స్ఫురణకు రాగా, కృతజ్ఞతతోకూడిన భక్తిభావంతో ఆనాడు కలలో చేసినట్లుగానే ఈమారు జాగ్రదవస్థలో, స్వామి పాదాల మీద ఒరిగిపోయి, ఆ చరణ కమలాలను ముద్దాడి, ఆనందాశ్రువులతో తడిపేశాను. నాడు కలలో కరుణించారు. నేడు మెలకువలో దానిని నిరూపించారు. కలలోనూ, ఇలలోనూ సదా మన తోడునీడయై ప్రేమను కురిపించే కరుణామయుని ఏమని కొనియాడగలము!

‘నాకోసం శ్రమలకోర్చి నడచి వచ్చినాడు...’

అది జనవరి 1989. విద్యార్థులమందరం “స్పీర్డ్స్ డే” కి తయారవుతున్నాం. అందులో భాగంగా, నేను “లాంగ్ జంప్” పోటీలో పాల్గొన్నాను. అయితే, నాకిచ్చిన మొదటి జంప్ అవకాశంలోనే పొరపాటున కాలు మడతపడి క్రిందపడిపోయాను. ఆ నొప్పిలో అసలు ఇంక లేవలేని స్థితిలో ఉండగా కొందరు విద్యార్థులు నన్ను తీసుకొచ్చి నా రూములో పడుకోబెట్టారు. తరువాత ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళి ‘ఎక్స్ రే’ తీశారు. కాలు విరగలేదు కాని కండరం దెబ్బతందని కట్టు కట్టారు. మూడు రోజులు కాలు క్రింద పెట్టకుండా రెస్ట్ తీసుకోవాలన్నారు.

ఆరోజు సాయంకాలం మా గదిలోని పిల్లలందరూ మందిరానికి వెళ్ళారు, నేను తప్ప! సరిగ్గా జంప్ చేసివుంటే నాకు తప్పకుండా ఫ్రైజ్ వచ్చేదే! స్వామి దివ్యహస్తాల మీదుగా బహుమతి అందుకొనే అవకాశాన్ని కోల్పోయానే అన్న బాధకు, సాయంకాలం స్వామి దర్శనం కూడా పోగొట్టుకున్నానన్న ఆవేదన తోడవడంతో కన్నీరు కారుస్తూ నా పక్కమీద ఎడమ ప్రక్కకి ఒత్తిగలి పడుకున్నాను. నాకు సహాయం చేయడానికి ఎవరైనా టీచరు వచ్చినప్పుడు నేను ఏడవటం చూస్తే బాగుండదని దుప్పటి తలపైనుండి పూర్తిగా కప్పుకున్నాను.

కొంతసేపటికి ఎవరో నా కుడిభుజంపై తట్టినట్లనిపించింది. గబగబా కళ్ళు తుడుచుకుని, దుప్పటి ముసుగు తీసి చూశాను. ఆశ్చర్యం! అద్భుతం! ఎదురుగా జగన్మోహనంగా చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఆ జగన్నాటక సూత్రధారి, లీలామానుష దివ్యసుందర విగ్రహాలు అయిన నా స్వామి దర్శనమిచ్చారు! మందిరంలో భక్తులకు దర్శనం, ఇంటర్వ్యూలు ఇచ్చే సమయంలో స్వామి ఇక్కడున్నారేమిటి? ప్రక్కన 'సనాతన సారథి' ఎడిటర్ వి.కె. నరసింహన్ గారు, మరో ఇద్దరు ఉపాధ్యాయులు, ఒక రీసర్చ్ స్కాలర్ కూడా ఉన్నారు. నేను చూస్తున్నది నిజమేనా? లేక, నేనేమైనా కలగంటున్నానా? అని సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ఊపిరి పీల్చుకోలేక ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతూ, ఆలోచనలతో తబ్బిబ్బువుతూ, లేవలేక లేచి గోడకి వీపు ఆన్చి, అలా నోరు తెరిచి, మాట రాక కళ్ళప్పగించి చూస్తున్న నా స్థితిని గమనించి కళ్ళెగరేస్తూ చిరునవ్వు లొలికిస్తూ స్వామి, “దిస్ ఈజ్ నాట్ ఎ డ్రీమ్, ఇట్ ఈజ్ రియల్” (ఇది కల కాదు, నిజమే!) అన్నారు. విభూతి సృష్టించి నా నుదుటికి పులిమి, తామే నా నోట్లో వేసి, కొంత చేతిలో పెట్టారు.

ఒక్కసారిగా వర్తమానంలోకి వచ్చిన నాకు ఒళ్ళు పులకరించింది. ఆనందంతో హృదయం ఉక్కిరి బిక్కిరైంది. “అమ్మ బాబోయ్! స్వామి నాకోసం హాస్టలులో, నా గదికి వచ్చారా!” అన్న ఆలోచనతో ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. “స్వామీ, స్వామీ” అంటూ ఉండిపోయా. “తగ్గిపోతుందిలే, బాధపడకు” అన్నారు. తరువాత నరసింహన్ గారికి ఆ ఉదయం నేనెలా జంప్ చేశానో, గాలిలోకి ఎగిరి చేపలాగా ముందుకెళ్ళి ఇసుక దిబ్బలో కాలు మడతబడి ఎలా పడ్డానో అంతా కళ్ళకి కట్టినట్లుగా చెప్పారు. ఆనందాశ్చర్యాలతో మునిగిన నేను నోట మాటరాక స్వామిని అలా చూస్తూ కూర్చుండిపోయాను. బుద్ధి మొద్దుబారి మనసు ఆలోచనా రహితమై ఉన్న నా అవస్థ చూచి ఎంతో దయతో, ప్రేమతో స్వామే కాస్త ముందుకొచ్చి, ఒకింత రోబ్ పైకెత్తి, “ఊ... నమస్కారం చేసుకో” అన్నారు. అంతవరకు బుర్ర పనిచేయలేదు నాకు. చటుక్కున స్వామి పాదాలు కౌగలించుకుని కన్నీటితో అభిషేకించాను.

ఆ కరుణామూర్తి నాపై కురిపించిన, కురిపిస్తున్న అవ్యాజప్రేమకు బదులుగా నేనేమివ్వగలను, “ఏ హృదయంబు నొసగితోవో ఈశ నాకు, మగిడి దానినే అర్పింతు మహితమూర్తి” అని ప్రార్థించడం తప్ప! “ధ్యాన, జప, యోగ సాధనలు చేయలేను నియమ నిష్ఠలతో నీ పూజలు సలువలేను నీ నామమే కాని వేరేది ఎరుగనయ్యా నా భారమంతయు నీదే సాయిదేవా!” ❖

(రచయిత స్వామిసన్నిధిలో ఎమ్.బి.ఎ. చేసి ప్రస్తుతం ప్రశాంతినిలయంలో శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మచారి భక్తసహాయక విభాగంలో సేవలందిస్తున్నారు)

“ఇన్ని ప్రాణుల నీవె ఆడింతువంట”

తుర్లపాటి రాధాకృష్ణమూర్తి

ప్రతి కొండపై నీవె ప్రతి గుండెలో నీవె
ప్రత్యక్షమై నిల్చు ప్రభుదవంట
ప్రతి పువ్వులో నీవె ప్రతి నవ్వులో నీవె
స్నిగ్ధత్వమును నింప చేరుదంట
ప్రతి ఇంటిలో నీవె ప్రతి కంటిలో నీవె
మార్గమ్ము చూపుచు మసలుదంట
ప్రతి పదమ్మున నీవె ప్రతి గళమ్మున నీవె
స్వరరూపమందుచు సాగుదంట
అణువణువునందు సూక్ష్మమై అమరుదంట
ఆకసమ్ముంటు ఘనరూపమందుదంట
ఇన్ని ప్రాణుల నీవె ఆడింతువంట
సచ్చిదానందమయమూర్తి, సత్యసాయి

విద్య - వివేకము

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

ఈనాటి కాలంలో కొందరు పెద్దపెద్ద చదువులు చదువుతున్నారు. కానీ, ఆ చదువుని మానవాళికి మహోన్నతమైన వివేకాన్ని అందించేలా, విచక్షణాజ్ఞానంతో ప్రవర్తించేలా ఉపయోగించుకోలేకపోతున్నారు. విద్యకు వివేకానికి రోజురోజుకీ అంతరం పెరిగిపోతుంది. ఇదే విషయాన్ని స్వామి 8.3.1987న విద్యార్థినీ విద్యార్థుల నుద్దేశించి ఇలా అన్నారు:

“ఈనాటి విద్యార్థి విద్య అంటే ఏమిటో అనే విషయాన్ని విస్మరిస్తుపోతున్నాడు. శాస్త్రజ్ఞానముతో బాటు ప్రతి వ్యక్తి అనుభవ జ్ఞానమును సంపాదించాలి. అనుభవ జ్ఞానములేని విద్య లోకమునకు ఏమాత్రమూ ఉపయోగించదు. అనుభవ జ్ఞానము మానవునకు ఎంత ప్రధానమో దానిని జగత్తునందు ఆచరణరీతిగా అందించేటటువంటి విజ్ఞానము, వివేక జ్ఞానము కూడను మానవునికి అంత అవసరము. అనగా శాస్త్రజ్ఞానము, అనుభవ జ్ఞానము, వివేక జ్ఞానములను ఆధారం చేసుకుని లౌకిక జ్ఞానమునుకూడా పెంపొందించుకోవడం అత్యవసరం” అని ఉద్బోధ చేశారు.

ఆల్ఫ్రెడ్ నోబెల్ గురించి తెలియనివారుండరు. తన శాస్త్రజ్ఞానంతో, దేశాన్ని రక్షించుకోవడానికి పేలుడు పదార్థాన్ని కనిపెట్టాడు. యుద్ధానంతరం శాంతి స్థాపనకై ‘శాంతి బహుమతి’ ప్రారంభించాడు. ఇది లౌకిక జ్ఞానం.

నైపుణ్యాల అభివృద్ధి

“ఈనాడు విద్యార్థులు తమ ‘నాలెడ్జి’ని ‘స్కిల్’ (Skill) చేయడం లేదు, ‘కిల్’ (Kill) చేస్తున్నారు. (నద్వినయోగం చేయడానికి బదులు దుర్వినయోగం చేస్తున్నారు.) ‘కిల్’ చేయడంవలన ‘బ్యాలెన్స్’ (Balance) తప్పుతుంది. ఈ ‘బ్యాలెన్స్’ తప్పుటంవలన అంతర్బుష్టి పోయి బహిర్బుష్టి పెరిగిపోతుంది. మానవత్వాన్ని కోల్పోయిన విజ్ఞానం మారణ హోమానికి దారితీస్తుంది. విచక్షణా రహితమైన నైపుణ్యం వినాశనానికి దోహదం చేస్తుంది. ఆలోచనారహితమైన మేధాశక్తి సర్వనాశనానికి దారితీస్తుంది. మేధాశక్తికి, నైపుణ్యానికి మధ్య సమతూకం లోపించటం వలననే నేడు ప్రపంచంలో, ప్రకృతిలో అనేక మార్పులు చోటుచేసుకుని ఉప్పెనలు, భూకంపాలు సంభవిస్తున్నాయి. అదవులను

కొట్టివేసి ఆకాశ హఠాతు నిర్మించడం, సముద్రంలోని కోట్లాది టన్నుల చేపలను వెలికితీయటం, భూగర్భంలోని చమురు, వాయువు నిక్షేపాలను ఖాళీ చేయటంవలన, ఊహించని అవాంతరాలు, భయంకరమైన జలప్రళయాలు, భూకంపాలు సంభవిస్తున్నాయి. కాబట్టి ‘స్కిల్’లోని ‘ఎస్’ని మైనస్ చేయకండి”

అని స్వామి సందేశమిచ్చారు.

నైపుణ్యాలను పెంపొందించుకోవటానికి బలమైన కోరిక, ఆ కోరికను ఆచరించాలనే ఆసక్తి, అద్భుతాలు చేయాలనే ఆకాంక్ష ఉండాలి.

ఆరు నైపుణ్యాలు

మీరు ఏ రంగంలో ఉన్నా, అందులో అత్యున్నత స్థాయికి చేరుకోవాలంటే ఆరు రహస్యాలు ఉన్నాయి. అయితే, వీటిని అభ్యసించడానికి ప్రత్యేక శిక్షణ అంటూ ఏదీ ఉండదు. ఇతరులను చూసి నేర్చుకోవలసిన అభ్యాసం ఇది. దీనినే ‘స్కిల్స్’ అంటారు. అవి ఇలా ఉంటాయి:

Soft Skills (సాఫ్ట్ స్కిల్స్)

Knowledge development Skills (జ్ఞానాన్ని అభివృద్ధిపరచుకునే నైపుణ్యాలు)

Income generating Skills (ఆదాయాన్నిచ్చే వనరులు పెంచుకునే నైపుణ్యాలు)

Learning Skills (కొత్త విషయాలను నేర్చుకునే నైపుణ్యాలు)

Leadership Skills (నాయకత్వ లక్షణాలను పెంచుకునే నైపుణ్యాలు)

Social Service Skills (సమాజసేవ చేసే నైపుణ్యాలు)

ఈ మొదటి అక్షరాలను కలిపితే Skills (స్కిల్స్) అని వస్తుంది. ఇవి మనకు తెలిసినవే. అయితే, అవి అర్థం చేసుకొని ఆచరించేవారే ఆయా రంగాల్లో అగ్రగణ్యులు కాగలుగుతారు.

‘సాఫ్ట్ స్కిల్స్’ అంటే సున్నితమైన నైపుణ్యాలు. ఇవి మనం చదువుకున్న పాఠాల్లోని హిస్టరీ, జాగ్రఫీ, గణితం లాంటివి కావు. ఇవి అసలు బడిలో నేర్పరు. మనం పెద్దలనుండి నేర్చుకోవాలి. అవే సత్ప్రవర్తన, క్రమశిక్షణ, మాట్లాడే విధానం, నిర్ణయాలు తీసుకోవడం, గోల్ సెట్టింగ్ వంటి నైపుణ్యాలు. ఇవి నేర్చుకోవడానికి మహనీయుల జీవిత చరిత్రలు చదవటం మంచిది.

జ్ఞానాన్ని అభివృద్ధి చేసుకునే నైపుణ్యాలు పెంచుకోవటానికి, చదువుతున్న చదువు, చేస్తున్న పనిలోనే మరింత లోతుగా అధ్యయనం చేయగలిగితే అద్భుతాలు చేయవచ్చు. జ్ఞాన సముపార్జనకు అంతం ఉండదు.

ఆదాయాన్ని పెంచే వనరులను అన్వేషించే నైపుణ్యాలు ఈ కాలంలో చాలా అవసరం. మన చుట్టూ ఎంతో సంపద ఉంది. అది గుర్తించాలి. ఉదాహరణకు, చిత్తు కాగితాలనుండి పేపరు మిల్లుకి గుఱ్ఱు, చెత్తనుండి విద్యుత్తు, రీసైక్లింగ్ ద్వారా పర్యావరణాన్ని కాపాడడం, చివరకు తలనీలాలనుండి విగ్గులు తయారుచేసి విదేశాలకు ఎగుమతి చేయటం అలాంటివే.

కొత్త విషయాలను నేర్చుకోవాలనే తపన మనకు ఎన్నో నేర్పుతుంది. చాణక్యనీతిలో ఈ విషయం ప్రస్తావిస్తూ, మనకు ప్రకృతికూడా పాఠం చెప్తుంది అంటాడు చాణక్యుడు. ఉదాహరణకు, కుక్కను చూసి విశ్వాసం, కోడిని చూసి పెందలకదనే లేవటం, పోరాట పటిమను అలవర్చుకోవడం, గాడిదనుండి సహనం, కాకిని చూసి ఐకమత్యం నేర్చుకోవాలి.

నాయకత్వ లక్షణాలను అలవర్చుకోవాలంటే స్వామి ఎన్నో దివ్యప్రసంగాల్లో చెప్పినట్లుగా సేవకులం కావాలి. “సేవకుడు కానివాడు నాయకుడు కాలేడు” అని పదేపదే చెప్పారు. నాయకుడు అంటే ముందుండి నడిపించేవాడే తప్ప వెనుకనుండి తోసేవాడు కాదు. “మంచిగా ఉండి, మంచిని చేస్తూ, మంచిని చెప్పేవాడే మంచి లీడర్” అంటారు స్వామి.

చివరిగా, సమాజసేవ చేయాలనే తపన కలిగి నైపుణ్యాలను పెంచుకోవలసిన అవసరం ఇప్పుడు ఎంతైనా

ఉంది. ఈ విషయం మాట్లాడుతూ స్వామి, “ఈనాడు సమాజసేవ కనిపించటం లేదు. ‘సోషల్ సర్వీస్’ కాస్తా ‘షో సర్వీసు’గా, ‘స్లో సర్వీసు’గా ఉంటున్నది” అన్నారు. వేపకాయంత సేవచేసి తాటికాయంత అక్షరాలతో పబ్లిసిటీ చేసుకునేవారి సంఖ్య పెరుగుతుంది. ప్రతిభ కన్నా ప్రచారం ఎక్కువైపోయింది. ఇది సమాజ సేవ కాదు, సంఘ ద్రోహం అవుతుంది.

విద్యతోపాటు వివేక విచక్షణలు పెంచుకోవాలి

విద్యలేనివాడు వింత పశువు అంటారు. కానీ కేవలం విద్య సరిపోదు. ఆ విద్యతోపాటు వివేకం, విచక్షణ జ్ఞానం పెంపొందించుకోవాలి. మానవతా రహితమైన విజ్ఞానానికి

సమాజంలో గౌరవం లభించదు. మానవతా విలువలు, విచక్షణ జ్ఞానం గల విజ్ఞుడు కోట్లాది మందికి ఉపాధిని కలిగించే పరిశోధనలు చేయగలడు. ఈనాటి యువత ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాలి.

ఒకసారి స్వామి విద్యార్థులతో సరదాగా సంభాషిస్తూ ఉండగా, ఒక పిల్లవాడు, “స్వామీ, విద్యకు వివేకానికి తేడా ఏమిటి?” అని అడిగాడట. దానికి స్వామి నవ్వుతూ, “ఇన్ని ప్రసంగాలు విన్నా నీకు అర్థం కాలేదా? అయితే విను. టమోటా అనేది కూరగాయ కాదు, అది ఒక పండు. అవునా?” అన్నారు. అవునన్నాడు అబ్బాయి. “మరి ఆ పండుని మీకిచ్చే ఫ్రూట్ సలాడ్ లో వెయ్యరు. ఇది వివేకం అంటారు” అని ముగించారు. ❖

ప్రశాంతినిలయంలో 2017 నవంబరు 20, 21 తేదీలలో జరుగనున్న

ప్రథమ అంతర్జాతీయ వేద సదస్సు

“వేదములను మనము అలక్ష్యం చేయకూడదు. వేదములో సృష్టియొక్క రహస్యమంతా ఉంటున్నది. జీవిత లక్ష్యమును వేదము నిరూపిస్తున్నది. బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాస ఆశ్రమములు నాల్గింటియొక్క సత్యము ఈ వేదమునందు నిరూపించబడింది. ఇప్పుడు అందరుకూడను అర్థం చేసుకుంటున్నారు. ఏ గ్రామము పోయినప్పటికీ ఆ గ్రామములో ఉన్న స్త్రీలుకూడను వేదాలు చెబుతున్నారు. కేవలం దేహపరంగా ఆడ, మగ అనే వ్యత్యాసం ఉండవచ్చునుగాని, వేదమును అభ్యసించడంలో ఎట్టి భేదములూ లేవు. వేదము చాలా విచిత్రమైనది, పవిత్రమైనది. అందులో అతిరుద్రం చాలా గొప్పది. ఇది సకల వేదములయొక్క సారమే.”

- టాటా (9.8.2006)

నవంబరు 20వ తేదీన దేశ విదేశాలనుండి వచ్చిన బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువతతోపాటు, స్త్రీలు, పురుషులచేత సామూహిక వేదపఠనం (శ్రీరుద్రం, మంత్రప్రవృత్తి) ఉంటుంది. పేర్లు నమోదు చేసుకోవడానికి మా వెబ్సైట్ www.ssssoindia.org ను సందర్శించగలరు. శ్రీ సత్యసాయి అవతార లక్ష్మాలలో ప్రధానమైనటువంటి వేదపోషణలో భాగంగా నిర్వహించబడుతున్న ఈ పరమాద్భుతమైన ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమంలో పాల్గొనే మహదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు.

- శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ (భారతదేశం)

కర్మయోగ సాయి

“సాయిదాసు”

“అర్జునా! నాకు ఈ మూడు లోకముల యందును చేయతగిన కార్యము ఏదియూ లేదు. మతీయు, పొందబడని, పొందదగిన వస్తువు కూడా ఏదీ లేదు. అయినను నేను కర్మమందు ప్రవర్తించుచునేయున్నాను. ఏలయనగా, నేను ఎల్లప్పుడును జాగరూకుడనై కర్మయందు ప్రవర్తింపకపోయినచో, మనుష్యులు సర్వ విధములా నాయొక్క ఆ మార్గమునే అనుసరించి

వర్తించుతారు. మరియు, నేను కర్మ చేయకుండునేని ఈ ప్రజలు చెడిపోవుదురు. అట్లాంటి పరిస్థితిలో ఈ సంఘమునందు ఏర్పడు సంకరణమునకు నేనే కర్త నగుదును.”

(శ్రీమద్భగవద్గీత, 3వ అధ్యాయం, 21-24 శ్లో||)

నాడు గీతాచార్యులు శ్రీకృష్ణ పరమాత్ములు ప్రకటించిన ఈ కర్మయోగవిధిని స్వయముగా ఆచరణ రూపంలో తమ దివ్యావతార జీవితములో ప్రతిఫలింప జేస్తూ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ కర్మయోగ కర్తవ్య విధులుగా ఎలా పాటిస్తూ వచ్చారో, వారి దివ్యామృతవాక్కులలోనే....

“నేను నిరంతరమూ ఏదో ఒక కార్య కలాపమునందు నిమగ్నుడనైయుండుట మీ మేలుకొరకే! నేనేమీ చేయకపోయినా నన్ను అడుగగలవారెవరూ లేరు; నాకు వచ్చే నష్టమూ లేదు. అయినా కూడా, నిరంతరమూ మీకు ఉత్సాహము, ఉత్తేజము కలిగించి, మిమ్మల్ని దైవోన్ముఖులుగా చేసే ఉద్దేశ్యంతో ఆచరణ రూపంలో మీకు మార్గదర్శిగా ఉండుటకు ఇట్లా సదా కార్యాచరణములో నేను నిమగ్నుడనై ఉంటాను.”

“తెల్లవారినది మొదలు రాత్రివరకూ నేను పని చేస్తూనే ఉన్నాను. నేను ఎంత ఉల్లాసంగా ఉంటానో మీకు తెలియదు. నేను ఎప్పుడూ హ్యాపీగా ఉంటాను. ఏ ఒక్కదానికీ ఆలోచించను. కారణమేమిటి? నాకు ఏ ఆశలూ లేవు. అదే నిజమైన ఆనందానికి కారణం....”

కేవలం చెప్పటమే కాక, భగవాన్ బాబావారు అహరహం కర్మయోగ ఆదర్శంతో వివిధంగా తమ అవతార కార్యక్రమాలన్నింటినీ స్వయంగా నిర్వహించారో తెలుసుకుంటే... ఒక్క ‘మానవ’ జీవితకాలంలో ఇన్ని అసంఖ్యాక కార్యక్రమాల నిర్వహణ సాధ్యమూ అనిపించక మానదు.

“నేను సాయిబాబాను. నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు. నేను సంకల్పించుకొని వచ్చిన నా అవతార కార్యక్రమ కర్తవ్యమును ప్రారంభింపవలసియున్నది” అని 1940 అక్టోబరు 20వ తేదీన తమ అవతార ప్రకటన గావించిన ‘సత్యం’ (బాలబాబా), తల్లిదండ్రుల ప్రార్థనలను మన్నించి పుట్టపర్తికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ‘అభినవ యశోద’ కరణం సుబ్బమ్మ ఇంట ఉంటుండగానే, పరిసర ప్రాంతాలనుండేగాక, సుదూర ప్రాంతాలనుండి వచ్చే భక్తుల సంఖ్య, వారందరికీ ఆతిథ్య సేవలు చేయటంలో కరణం సుబ్బమ్మ, ఆమె సపత్ని (సవతి) కమలమ్మల సేవల బాధ్యతలూ ఎడతెరిపి లేకుండా పెరిగిపోతూనే వచ్చాయి. “ఎందుకు ఇంతమందికి ఇంటర్వ్యూలు ఇస్తారు స్వామీ?” అని అడిగిన కరణం కమలమ్మతో శ్రీవారు, “నేనలా చేయకపోతే ఇప్పుడు నా దగ్గరకు ఒక కాకి కూడా రాదు. కానీ, వేనకు వేలు భక్తులు నా దగ్గరకు రావటాన్ని ఒకరోజు నీవు చూస్తావు. అప్పుడు గుర్తిస్తావు నా మహిమను” అని అన్నారు. ఆ మాట కాలాంతరంలో నిజమైందని వేరే చెప్పాలా!

“అప్పట్లో ప్రతిరోజు 10 ఎడ్లబండ్లకు తగ్గకుండా ధ్రీ పురుషులు వచ్చేవారు. వాళ్ళకోసం సుబ్బమ్మ, నేను అలసి నిద్రపోయేదాకా వంటలు చేసేవాళ్ళం. ఒక్కొక్కసారి స్వామి నన్ను నిద్ర లేపి, “కమలమ్మా, లే! లేచి వాళ్ళను పిలు, ఇంటర్వ్యూలు ఇచ్చి పంపుతాను. లేకపోతే నీవు రేపు వాళ్ళకు వండి వడ్డించవలసి ఉంటుంది” అనేవారు. ఎవ్వరూ భోజనం చేయకుండా వెళ్ళేవారు కాదు. ఎవరికీ ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వకుండా పంపేవారు కాదు” అని తరువాతి కాలంలో గుర్తుచేసుకొనేవారు శ్రీమతి కమలమ్మ.

ఆవిధంగా ఆ కాలంలోనే వాళ్ళతో ఆటలు, పాటలు సాగిస్తూనే తమ అవతార కార్యక్రమానికి కావలసిన ప్రణాళికలను సిద్ధం చేసుకొనసాగారు స్వామి. అటు పిమ్మటకాలంలో పుట్టపర్తిలో పాతమందిరం, తర్వాతి కాలంలో 1950లో ప్రశాంతినిలయం తయారయ్యేసరికే ఆసేతు హిమాచల పర్యంతం అన్నిప్రాంతాల భక్తబృందాల వారి అభ్యర్థనలను మన్నించి, వారివారి పట్టణాలు, నగరాలు, పల్లెలు అంతటా పర్యటిస్తూ, ఆయా భక్తుల

గృహాలనూ, వారి జీవితాలనూ ధన్యం గావిస్తూ, దివ్యబోధలు చేస్తూ, భక్తులతో కలసి మెలసి తిరుగుతూ వచ్చారు. ప్రతి అడుగులోనూ తాము కర్తవ్య విధులను సక్రమంగా, క్రమశిక్షణాయుతంగా పాటిస్తూ, ఆ భక్తులందరిచే ఆదర్శ ప్రవర్తనా నియమావళిని పాటింప జేస్తువచ్చారు. అందుకనే, స్వామి అంటారు:

“ఏ అవతారమూ ఈవిధంగా చేయలేదు. గ్రామసీమలలోని ప్రజల మధ్యకు వెళ్ళటము; నిద్రావస్థలో ఉన్నవారిని మేల్కొల్పటము; స్తబ్ధులైనవారిని ఉత్తేజపరచటము; ఆపదలో ఉన్నవారిని కాపాడటము; లక్షలాదిమందికి అనుగ్రహము ప్రసాదించటము; సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ పథములలో వారిని నడిపించటము - మున్నెన్నడూ ఏ అవతార కాలంలోనూ జరగ లేదు. నేను సముద్రమును, మీరు అందలి అలలు. నేను మీరే, మీరు నేనే. మీరు గమ్యమును చేరుకున్నప్పుడు ఈ సత్యమును గ్రహించగలరు.”

ఇక మనము కొంతదూరము ముందుకు సాగి, బాబావారి అవతార ప్రణాళికలోని వివిధ నిర్మాణములు, సంస్థల స్థాపన, విద్యా వైద్య సమాజ సేవాకార్యక్రమాల నిర్వహణ విషయాలు పరిశీలిస్తే....

ప్రశాంతినిలయ మందిర ఆశ్రమ, నివాస గృహ సముదాయములు, జనరల్ హాస్పిటల్, అనంతపురంలో బాలికల కళాశాల స్థాపన, కళాశాల భవన నిర్మాణములు, బృందావన్లో బాలుర కళాశాల, ప్రశాంతినిలయం విద్యాగిరిపై విద్యార్థుల కళాశాల, వసతి గృహాలు, శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ హైస్కూల్, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ, ప్రైమరీ స్కూల్స్, లైబ్రరీ భవనాలు, క్రీడాప్రాంగణాలు, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ డిప్లొ యూనివర్సిటీ, ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ బిల్డింగ్లు, ప్లానెటేరియమ్, సనాతన సంస్కృతీ మ్యూజియమ్, చైతన్యజ్యోతి మ్యూజియమ్, విద్యాగిరిపై ఆంజనేయస్వామి విగ్రహం, కొండచరియలపై వివిధ మతప్రవక్తల విగ్రహాలు, హిల్ ప్యూ స్టేడియం, శాంతివేదిక, పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియమ్, సాయికుల్యంత్

హాలు, అంతర్జాతీయ ఇన్‌డోర్ క్రీడాంగణము, ప్రశాంతి నిలయంలోని వివిధ నివాస గృహములు, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మచారి కార్యాలయ భవనాలు, ప్రశాంతిగ్రామ్, వైట్‌ఫీల్డ్‌లలోని రెండు సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులతో సహా అదీ ఇదీ అనటం ఎందుకు? ప్రతి ఒక్క నిర్మాణం భగవాన్ బాబావారి సన్నిహిత, స్వీయపర్యవేక్షణలతో, దివ్యసంకల్పంతోనూ రూపుదిద్దుకొన్నవే! కొన్ని వందల సంవత్సరాలు తీసుకొనే ఈ దివ్య నిర్మాణ ప్రణాళిక లన్నిటినీ కేవలం అర్థ శతాబ్దకాలంలోనే పూర్తిచేయటం వెనుక - అవతారపురుషునియొక్క నిరంతర కర్మయోగ బలమే మనకు గోచరిస్తుంది! దీని వెనుకగల 'బల'మైన కారణం, వారి మాటల్లోనే...

“ఎంతో పని! అన్నీ నేనే చూసుకోవాలి. ఇన్ని విద్యాసంస్థలు, హాస్పిటల్స్, వాటర్ ప్రాజెక్ట్, లక్షలాది భక్తులు - అన్నీ నేనే స్వయంగా చూసుకుంటాను. నాకు భక్తులకు మధ్య ఎవరూ లేరు. అంతా డైరెక్ట్. “లవ్ టు లవ్ - హార్డ్ టు హార్డ్” మరి ఈ శక్తి ఎక్కడిది? ఇది ఆహారం నుండి వచ్చేది కాదు. నేనే శక్తిని!

“భోజన సమయంలో మీరు చేసే ప్రార్థన ఏమిటి? ‘అహం వైశ్వానరో భూత్వా..’ అంటారు కదా! మీరు భుజించే ఆహారాన్ని గ్రహించి, జీర్ణం చేసి, సర్వాంగాలకూ పంపే వైశ్వానరుడను నేనే కదా! కనుక, ఇంతమంది మీరు తింటూండగా నేను ప్రత్యేకించి ఆహారం తీసుకోనక్కరలేదు.

“నాకు నఖశిఖపర్యంతం స్వార్థమనేది ఏనాడూ లేనే లేదు. లోక కల్యాణం, మీ ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి - ఇవే నా ఆలోచనలో ఉన్నాయి. నాదంటూ ఏమీ లేదు. మీరే నావారు.”

నిత్యం తమ సన్నిధికి విచ్చేసే వేలాది భక్తులకు దర్శన, సంభాషణ భాగ్యాలను ప్రసాదిస్తూ, ఆశ్రమ నిర్వాహకులతో, శ్రీ సత్యసాయి విద్య, వైద్య, సేవాసంస్థల కార్యకర్తలు, బాధ్యతాయుత విధులను నిర్వహిస్తున్న వారితోనూ రోజువారీ సంభాషణలు, సమావేశాలు

నిర్వహిస్తూ, వారి పనుల్లో స్వయంగా మార్గదర్శకత్వం నెరపుతూ క్షణం తీరికలేకుండా ఉన్నప్పటికీ స్వామి ఎప్పుడూ తాజాగా, నవనవోన్మేష నుమ సౌరభంతో, దివ్య తేజస్సుతో మెరిసిపోతూ ఉండేవారు. సంభ్రమాశ్చర్యాలు గొల్పే స్వామి దినచర్య, దైనందిన జీవనశైలి ఇదేవిధముగా కొన్ని దశాబ్దాలుగా, క్రమశిక్షణాయుతంగా సాగుతూ వచ్చింది. అందుకే కాబోలు, తమ హాస్యచతురతతో స్వామి తమ దినచర్యపై వాఖ్యానించారు, ఇలా...

“నన్ను చూసి కొందరు - ‘ఇదేమిటి, ఈ స్వామి ఆకూ వక్కా నములుతారు. (అప్పట్లో స్వామి తాంబూలం సేవించేవారు!) పట్టువస్త్రాలు ధరిస్తారు. ప్రతి చిన్న పనికి తామే స్వయంగా వస్తారు. ఈయనేమి దేవుడు?’ అనుకుంటారు. ఒక చిన్న పనిని కూడా ఎలాగ శ్రద్ధతో చేయాలో మీకు చూపించాలనే, అన్ని పనుల్లోనూ నేను ప్రవేశిస్తున్నాను. ఒక వ్యక్తి బి.వి పాస్ అయి ఉండవచ్చు. అయినప్పటికీ, ఇంకొకరికి అక్షరాలు నేర్పించవలసివస్తే, తానుకూడా ‘ఏ, బి, సి, డి’ లు వ్రాయవలసివస్తుంది. మీరిప్పుడు అక్షరాలు నేర్చుకోవలసివచ్చినది.”

ఇవన్నీ చేస్తూనే భగవాన్ బాబావారు ప్రశాంతినిలయం వదలి చెన్నై, హైదరాబాదు, బెంగళూరు, మైసూరు, ముంబై, ఢిల్లీ, సిమ్లా, మదురై, కొడైకెనాల్ వంటి ప్రదేశాలను, తమ భక్తులు, విద్యార్థుల బృందాలతో కలసి సందర్శిస్తూ; ఆయా ప్రదేశాల్లో సాయిసంస్థలు నిర్వహిస్తున్న వివిధ ఆధ్యాత్మిక, సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొని, వారికి ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాల సందిస్తూ వచ్చారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్య, వైద్య, సేవాసంస్థలు, త్రాగునీటి పథకాలేగాక ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ బ్రహ్మ; మాతాశిశు సంరక్షణ ప్రాజెక్టు; ఈశ్వరమ్మ మహిళల స్వయం సహాయక బృంద సభ్యురాండ్ర ఉపాధి కల్పన; మొబైల్ హాస్పిటల్, దీనజనోద్ధరణ పథకము, శ్రీ సత్యసాయి సమగ్ర గ్రామీణాభివృద్ధి ప్రాజెక్టు మొదలగుగా గల అనేక వినూత్న సేవాప్రణాళికలకు తమ స్వీయ నేతృత్వంలో ప్రాణం పోశారు స్వామి! ఇది కేవలం ఒక్క

“కర్మయోగ సాయి” అయిన మన భగవానులకు మాత్రమే సాధ్యమైన, సంభవమైన లోకోద్ధరణ కార్యక్రమాలు.

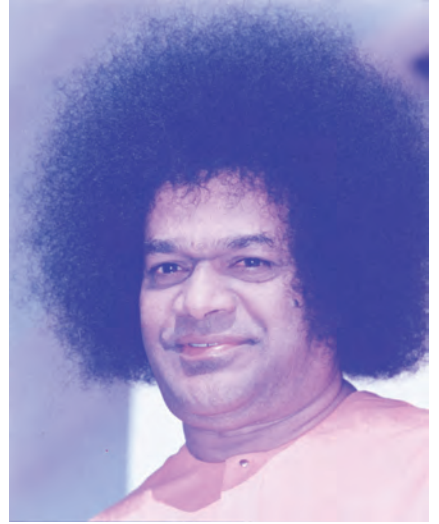
“నాకొరకు కాదు, మీకొరకే నేను మీవలె మాట్లాడుతున్నాను; తిరుగుతున్నాను; భుజించుచున్నాను. మీకు అర్థమగురీతిగా ప్రవర్తించుచున్నాను. మీతో, మీలో ఒక్కడిగా ఉండి, మీ విశ్వాసమును, ప్రేమను, విధేయతను చూరగొని, మిమ్ములను దైవత్వంవైపు నడిపించుచున్నాను. నేను ఏమి చేసినా, నా ప్రబోధలను ఆచరణరూపంలో మీకు చూపుటకే!

మార్గదర్శకుడనై మిమ్ము ఉత్సాహపరచుటకే! నా జీవితమే నా సందేశము!”

అన్నారు భగవాన్ - మనలనుకూడా ‘కర్మయోగము’న ప్రవేశపెట్టటానికి! ‘కర్మయోగ’ శిక్షణలో భాగంగా యావత్ ప్రపంచములోని భక్తులకు, ఆధ్యాత్మిక సాధకులకు భగవాన్ బాబావారు అనుగ్రహించిన ప్రవర్తనా నియమావళిని, సవ్యసాధనా జీవనరీతిని అనుసరిస్తూ, ఇట్టి అమోఘమైన ఆశీర్వాదములను అందించిన మన “కర్మయోగ సాయి”కి 92వ జన్మదినోత్సవ సమస్సుమాంజలులర్పిద్దాం! ❖

దేవుని డబ్బు ఊరకనే తింటే

ఒకసారి శ్రీరాముని దగ్గరకు ఒక కుక్క ఏడుస్తూ వచ్చింది. ఒంటినిండా దెబ్బలున్నాయి. రక్తం కారుతున్నది. రాముడు లక్ష్మణుని పంపి అది ఆవిధంగా ఎందుకున్నదో విచారణ చెయ్యమన్నాడు. ఒక బ్రాహ్మణుడు కర్రతో దానిని కొట్టాడని తెలిసింది. అతనిని పిలిచి అడిగితే, అది తన దారికి అడ్డంగా వచ్చినందుకు కొట్టానని చెప్పాడు. అప్పుడు రాముడు, “ఆ బ్రాహ్మణుణ్ణి ఏవిధంగా శిక్షించమంటావు?” అని ఆ కుక్కను అడిగాడు. అప్పుడా కుక్క అతనిని ఒక దేవాలయం మేనేజరుగా నియమించమని చెప్పింది. “అది బహుమానమేకాని శిక్ష ఎలా అవుతుంది?” అన్నాడు రాముడు. అప్పుడా కుక్క, “నేనిదివరకు ఒక దేవాలయం మేనేజరునే. ఆ దేవుని డబ్బు తినడంవల్ల కుక్కగా పుట్టాను. అందువల్ల అందరూ కొడుతున్నారు. అతనిని కూడా దేవాలయం మేనేజరుగా చేస్తే అతడు దేవుని డబ్బు తిని తరువాత కుక్క జన్మ ఎత్తుతాడు. అప్పుడు అందరూ దానిని కొడతారు” అని చెప్పింది.

కేవలం ఆ కుక్క బ్రాహ్మణుడే కాదు; ప్రతి వ్యక్తి దేవుని డబ్బు తింటున్నవారే. లోకంలోని సమస్తము భగవంతునికి చెందినదే కదా! భగవంతుని డబ్బు వాడుకొని మీరు లాభం పొందుతున్నందుకు ప్రతిగా మీరు భగవంతునికి ఏమిస్తున్నారు? ఊరకనే తిని కూర్చోకూడదు. కనీసం కొంత శారీరకంగానైనా భగవంతునికి సేవ చేయవద్దా! పని చేయకుండా తినేవాడు మోసగాడు. భగవంతునికి మీరు చేసే సేవ ఎంతమాత్రమూ అక్కరలేదు. కానీ, అది మీ హృదయాన్ని పవిత్రం చేస్తుంది. అందువల్ల ఊరకనే దేనినీ తీసికొనవద్దని పిల్లలకు బోధించండి. వారికి కావలసింది కష్టపడి సంపాదించుకోనివ్వండి.

- బాబా

పాదుపు : ప్రభువు నేర్పిన పాఠాలు

కుప్పం విజయమ్మ

పాదుపు అన్న మాట యీనాటిది కాదు; ఆనాటి నుండి ఆ నోట యీ నోట ప్రతి నోట వింటూనే ఉన్నాం. అయితే, ఆ మాట మాట మాత్రంగా నిలిచిపోయిందేగానీ ఆచరణరూపంలో యెక్కడా కన్పించటంలేదు. దేశానికి క్షేమాన్ని, లాభాన్ని, శాంతిని ప్రసాదించే ఈ పాదుపు అన్న మాటను పూర్తిగా మరచిపోయారు. “వేడి నీళ్ళకు చన్నీళ్ళు తోడు” అన్నట్లు, యెలాంటి ఒడుదుడుకులకు గురి కాకుండా జీవితాన్ని సవ్యంగా సాఫీగా నడిపించే పాలవెల్లియే ఈ పాదుపు. మాటలు కోటలు దాటుతాయే గానీ కార్యం గడప దాటటం లేదని ప్రభువు సెలవిస్తుంటే, బల్లగుద్ది గంభీరంగా వివరిస్తుంటే ముద్దుగా విని మొద్దుల్లా గంగిరెద్దుల్లా తలలూపుతున్నామేగానీ, మన జీవితాన్ని పాదుపుతో మెరిపించి మురిపించడం లేదు.

పాదుపు అనగానే, యేదో నీవు పస్తుండి కడుపు మాడ్చి చచ్చి చెడి కూడబెట్టటం కాదు. ఎంగిలిచేతితో కాకిని కూడా తరుమకుండా దాచుకోవటం కాదు. భగవంతుడు ప్రేమతో ప్రసాదించిన ధనాన్ని, శక్తిని, తెలివిని సద్వినియోగపర్చటమే - పాదుపులోని లక్ష్యం. చేతిలో డబ్బువుందికదా అని గర్వంగా గిరవాటేస్తే, “తిత్తి బోడి, నెత్తి బోడి తప్పుడు” అని ప్రభువు చక్కగా వివరించారు. “ఉంటే ఉగాది, లేకుంటే శివరాత్రి” అన్నట్లు వ్యవహరిస్తే నష్టపోయేది నీవే. ఇలా విని అలా వదిలేస్తే ప్రయోజనం యేమి అని అంటూ ప్రభువు ఒక చక్కని ఉదాహరణ అందించారు: ఒక హరిదాసు ప్రసంగం సల్పుతుంటే వెళతావు. వెళ్ళి, నీవు తెచ్చుకొన్న టవల్ను క్రింద పరచి దానిపై కూర్చొని ప్రసంగమంతా విని, మరి లేచేటప్పుడు, ఆ టవల్ను చక్కగా దులిపి భుజంమీద వేసుకొని వెళతావు. అలాగే యిక్కడా, నీవు విన్న చక్కని విషయములనంతా టవల్ని విదిలించినట్లుగా విదిలించి

పోతే ప్రయోజనమేమి! అలాగే “పాదుపు, పాదుపు” అని గట్టిగా కేకలు వేయటం కాదు. నీవు ఆచరించి నలుగురిచేతా ఆచరింపజేయాలి. అప్పుడే జీవితం మూడు పువ్వులు, ఆరు కాయల్లా మెరిసి మెరుగును అందించి మోదమలరజేస్తుంది.

పాదుపుకు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం మన ప్రభువే. పాదుపులోని మంచిని, లాభాన్ని చక్కగా వివరించి తామే స్వయంగా యెలా ఆచరించి చూపారో వింటే, అందరూ అశ్రర్యపోతారు. ప్రత్యక్షంగా చూచి ఆనందించే భాగ్యాన్ని మాకు ప్రసాదించారు. మేము మద్రాసులో ఉన్నప్పుడు (1948-1968) ప్రభువు, మా అక్కయ్య సుశీలమ్మ గారింటిలో ఉండేవారు. తెల్లవారి మొదలు రాత్రి దాకా అక్కడే ఉండి ప్రభువు ముచ్చట్లు, లీలలు, వింతలు, వినోదములు కనులారా దర్శించి ఆనందించాం. ఒకరోజు ప్రభువు హాలులో కూర్చొని, ఒకవైపు ఖాళీగా ఉన్న క్యాలెండర్స్ పేపర్లు, ఉపయోగించిన కవర్లు చక్కగా మడిచి కట్ చేసి టేబుల్పైన పెడుతున్నారు. ఉబలాటంగా చూస్తూ, “యివన్నీ యెందుకు స్వామీ?” అని అడిగితే, “ఏం! విజిటింగ్ కార్డుల్లా ఉపయోగించవచ్చు కదా! అవసరానికి యేమైనా వ్రాసుకోవచ్చు. చెత్తబుట్టలో పారేసి, మంచి పేపర్లన్నీ పాడుచేస్తే యేమొస్తుంది? ఎంత డబ్బు దండగ! పాదుపు చాలా అవసరం” అని అంటుంటే విస్తుపోయాం.

అంతేకాదు. “మీరు ఉపయోగించిన తరువాత మిగిలిన చిన్నచిన్న సోపుముక్కలన్నీ యేమి చేస్తారు?” అని అడిగారు. “పారేస్తాం” అని చాలా గొప్పగా బదులిచ్చాం. ప్రభువు మందహాసంతో, “అలా పాడు చేయరాదు. ఆ ముక్కలన్నీ ఒక గిన్నెలో వేసి నీరు పోసి, రెండు రోజులయ్యాక బాగా నలిపి, ఒక అందమైన బాటిల్లో పోస్తే

హ్యూండ్ వాషగా ఉపయోగించవచ్చు కదా! అంతేకాదు. ఊడుకడ్డీ వెలిగాక మిగిలిన కడ్డీని క్రింద పారేస్తుంటారు. అలా పారేయకూడదు. దీపం అరిపోతే మరో అగ్గిపుల్ల వేస్తు చెయ్యకుండా యీ కడ్డీతో వెలిగించవచ్చు కదా!” అంటుంటే “అమ్మ బాబోయ్! పొదుపుపల్ల ఎంత లాభం!” అనుకున్నాం.

“అంతేకాదు. నేను ‘సనాతన సారథి’కి ఆర్థికల్కు ఒక నోట్ బుక్కులో వ్రాసి పంపుతుంటాను. ఆ బుక్కులో క్రిందా మీదా యెక్కడా యింత జాగా వేస్తు చెయ్యను. అంతేకాకుండా వెనుకవైపు ఖాళీగా ఉన్న అట్టపైనకూడా వ్రాసి పంపుతాను” అని ఆ నోట్ బుక్కు చూపించారు ప్రభువు. ముత్యాల్లాంటి చిన్నచిన్న అక్షరాలతో ఎంతో ముద్దొచ్చింది.

అంతేకాదు. ప్రశాంతినిలయం మందిరంలో భగవాన్ భక్తులను అంతరంగిక సంభాషణకు పిలిచినప్పుడు ఇంటర్వ్యూ గదిలో ఉన్న లైటు, ఫ్యానులను తామే స్విచ్ ఆన్ చేసి, ఇంటర్వ్యూలు ముగిసిన తరువాత వెలుపలికి వచ్చే సమయంలో తిరిగి తామే స్వయంగా వాటిని స్విచ్ ఆఫ్ చేస్తూ ఎంతో పొదుపును పాటించడం మనకు తెలిసినదే!

ఒకరోజు స్వామి దర్శనానికి వచ్చినప్పుడు ఒక పిల్లవాడు, “స్వామీ! మీ కుడికన్ను ఎఱ్ఱగా ఉంది. ఎందుకు స్వామీ?” అని యెంతో ప్రేమతో ఆదుర్దాతో ప్రశ్నించాడు. “మీరు ముఖం కడుక్కోనేటప్పుడు పూర్తి అయ్యేదాకా ట్యాప్ తెరిచే ఉంచుతారు. నీరు వృధాగా పోతూనే ఉంటుంది. నేను అలా చెయ్యను. సోపు రుద్దుకునేటప్పుడు ట్యాప్ కట్టేస్తాను. సోపు రుద్దుకున్నాక మళ్ళీ తెరుస్తాను. ఈరోజు ఉదయం సోపు రుద్దుకొని ట్యాప్ కొరకు వెతుకుతుంటే వెంటనే అందలేదు. ఆ సమయంలో కాస్త సోపు కంటిలోకి పోయింది. కన్ను యెర్రబడింది, అంతే” అన్నారు.

అంతేకాదు. “సర్వాన్ని సృష్టించిన నేనే పొదుపు చెయ్యకపోతే మరి చేసేదెవరు? కంచే చేసు మేస్తే చెప్పేదెవరు? నేను స్వయంగా చేసినపుడే మీకు చెప్పి మీచేత చేయించే అధికారం నాకు ఉంటుంది” అని వివరించారు. “మాటలకు మా యింటికి, మూటలకు మీ

“నా జీవితమే నా సందేశం”

భగవాన్ తమ గదిలోని లైటు, ఫ్యానులను
అవసరాన్ని బట్టి పొదుపుగా వినియోగిస్తున్న నిదర్శనాన్ని
చూపించే అపురూపమైన ఫాటో

యింటికి అన్నట్టు ఆడంబరాలు పనికిరావు. అల్పంగానీ స్వల్పంగానీ జాగ్రత్తగా పొదుపు చేస్తే, ముందుకు మీకే లాభం” అన్నారు. ప్రభువు చెంత కూర్చొని వారి సుందర ముఖారవిందాన్ని వీక్షిస్తూ వింటుంటే మనస్సు ఆనంద దోలికలపై ఊయలలూగింది.

“అంతేకాదు. కొందరి ఇళ్ళల్లో అవసరం లేకున్నా దీపాలు వెలుగుతూనే ఉంటాయి, ఫ్యానులు తిరుగుతూనే ఉంటాయి. ఏమి లాభం? ప్రతి ఒక్కరూ యిలా వ్యర్థం చేస్తూ, ఒక గంటసేపు కరెంటు లేకున్నా, నీరు లేకున్నా విసుక్కుంటూ ప్రభుత్వాన్ని దుమ్మెత్తి పోస్తారు. ప్రభుత్వం యెవరు? ‘దేశమంటే మట్టి కాదోయ్, దేశమంటే మనుజులోయ్’ అన్న మాట వినలేదా? దేశాన్ని రక్షించటం ప్రతి ఒక్కరి బాధ్యత అని తెలియదా? ముఖ్యంగా నేడు దేశంలో కరవు, కాటకము, క్షామము తాండవ మాడుతున్నాయంటే, దీనికి ప్రబల కారణం పొదుపు లేకపోవటమే; ముందు యోచన లేకపోవటమే. ఉంది కదా అని వృథా చేసేసి నేడు యేడుస్తున్నారు” అని అంటుంటే “సత్యమైన మాట సాయిమాట” అనిపిస్తుంది కదా! అయినా ఆచరిస్తున్నామా? లేదే! వెన్న చేతిలో పెట్టుకొని నెయ్యికి యేడుస్తున్నామంటే మనలను రక్షించేదెవరు? పొదుపు మన జీవితానికి మెరుగునిచ్చే మెరుపులాంటిది అని తెలిసినా, చెయ్యకపోతే యింతకన్నా దురదృష్ట మేముంది?!

పొదుపుకు యజమాని స్త్రీయే. పొదుపు చేయటంలో స్త్రీలు ముఖ్యమైన పాత్ర ధరించాలి. ఎందుకనగా, రాత్రి పగలు సంసారాన్ని చక్కదిద్దే వారే కదా! మంచి చెడ్డలు యోచించాల్సింది వారే కదా! "The hand that rocks the cradle rules the world" అని ఊరకే అన్నారా? సంసారభారాన్ని మోసేది వారే కనుక, పొదుపు చేయటం వారి ప్రథమ కర్తవ్యం. వారితోపాటు పురుషులు చేతులు కలపాలి. రెండు చేతులూ కలిస్తేనే యే కార్యమైనా జయప్రదంగా సాగుతుంది. చిన్నతనంనుండే పిల్లలకు పొదుపు నేర్పాలి. క్రమశిక్షణతో పెంచాలి. “మొక్కయి వంగనిది మ్రానై వంగుతుందా!” అన్నట్టు ప్రారంభంలో అలక్ష్యం చేస్తే తరువాత యిదుములకు గురికాక తప్పుదు.

ప్రత్యక్ష ప్రజ్ఞాన విజ్ఞాన విభుడైన ప్రభువు సన్నిధిలో కూర్చొని వారి తియ్యని చల్లని ఈ బోధనామృతమును ఆస్వాదించి 60 వసంతములు గడచిపోయినా, నేడు తలచుకొంటుంటే, యిప్పుడే అనుభవించినట్టు తాజాగా యింకా మా హృదయ కుహరములలో మధురిమలను గుప్పిస్తూనే ఉండటం మా భాగ్యం. ఆనాడు ప్రభువు

అందించిన దివ్యోపదేశములను ఈ క్షణం వరకు నేను పాటిస్తూనే ఉన్నాను. నీలిమేఘాలమధ్య తళతళలాడే మెరుపు మెరిసినపుడు ఆకసవీధి బంగారు కాంతులతో విస్తరిల్లి తేజరిల్లినట్టు పొదుపుతో జీవితాన్ని మెరుపులా మెరుగుపరచి అనందజలధిలో తేలియాడి ధన్యులమౌదాం!

(రచయిత్రీ భగవాన్ అనుగ్రహపాత్రులైన కీ॥శే॥ కుప్పం రాధాకృష్ణయ్యగారి కుమార్తె. 1940వ దశకం తొలి రోజుల్లోనే స్వామిసన్నిధికి వచ్చారు. విశ్వవ్యాప్తంగా సాయి భక్తులలో విశేషంగా స్ఫూర్తి నింపిన ‘అన్యథా శరణం నాస్తి’, ‘బ్రహ్మీయాత్ర’ తదితర గ్రంథాలు రచించారు)

పర్తిశ్వరుని పుట్టిన దినము

కొమరగిరి జయప్రద

రారే చూడగ పొదాము

శ్రీ పర్తిశ్వరుని పుట్టిన దినము

రారే చూతాము సంబరము

చూచువారలకు చూడ ముచ్చటట

పుణ్యపురుషులకు ధన్య భాగ్యమట

ప్రశాంతినిలయమే సత్యలోకమట

శ్రీ సత్యసాయియే పరబ్రహ్మయట

॥రారే॥

పక్షుల కిలకిల రావముతోడ

ఓం... కార ప్రణవ నాదముతోడ

వేదవేదాంతుని వేదమంత్రముల

మేలుకొలుపులు పాడే సమయము

॥రారే॥

జాతి మతంబుల భేదము లేక

బీద ధనిక వ్యత్యాసము లేక

ప్రేమమతముతో సకల జనులను

ఏకము చేసిన లోకేశ్వరుని

॥రారే॥

సకల విద్యలకు కేంద్రమిదేయట

సర్వసంపదల నిలయమిదేయట

ప్రేమ ప్రధానము పరీశునకట

కదలరె కదలరె బదులిక పలుకక

॥రారే॥

అవతారమూర్తితో ఆనందయాత్ర:

భక్తవత్సలుని భద్రాద్రి పర్యటన

ఆ

పాదం గంగరాజు

ఋ

భగవాన్ బాబావారు 1964 ఫిబ్రవరి చివరివారంలో ధవళేశ్వరం 'పిడబ్బుడి' (పబ్లిక్ వర్క్స్ డిపార్ట్మెంటు) వారి ఆహ్వానం మేరకు, సూపరింటెండెంట్ ఇంజనీరుగారి ఆధ్వర్యంలో 'పిడబ్బుడి'వారి మోటారులాంచీ 'విక్టోరియా'పై గోదావరి నదిలో పాపికొండలమీదుగా భద్రాచలం వెళ్ళునున్నారని ప్రాంతీయ దినపత్రికలో వార్త ప్రచురితమైంది. నేను ఆ మర్నాడే సూపరింటెండెంటు గార్ని కలసి, 'పిడబ్బుడి'వారి లాంచీమీద గోదావరిలో భద్రాచలానికి ప్రయాణం కష్టమని, కూనవరంవద్ద శబరి నదినుండి దిగువకు 15 మైళ్ళవరకు రాళ్ళు, రప్పలు, ఇసుకమేటలు ఉండి దారి సరిగా ఉండదని, అంతేగాక, 'పిడబ్బుడి' లాంచీ వర్కర్లు సంవత్సరానికి కనీసం ఒకసారి

కూడా భద్రాచలానికి తమ లాంచీతో ప్రయాణం చేయరనీ, అందుచేత వారికి దారి సరిగా తెలియదని చెప్పాను. నా లాంచీలు 'మురళీకృష్ణ', 'ముద్దుకృష్ణ' ప్రతి వారం భద్రాచలం వెళ్ళివస్తున్నాయని మనవి చేసి, బాబావారి ప్రయాణం నిమిత్తం 'మురళీకృష్ణ'ను అద్దె లేకుండా ఇస్తానని చెప్పాను. ఆయన వెంటనే ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీరు, జూనియర్ సూపరింటెండెంట్, బోటు సూపరింటెండెంటుగార్లను సంప్రదించి, వారి సలహా మేరకు నన్ను 'మురళీకృష్ణ'ను బాబావారి ప్రయాణంకోసం సిద్ధం చేయమన్నారు.

ఫిబ్రవరి 28వ తేదీ ఉదయం 'విక్టోరియా' లాంచీని అలంకరించి, సింహాసనం ఏర్పాటుచేసి, ముస్తాబు

చేస్తూండగా, ‘మురళీకృష్ణ’ను కూడా పరిశుభ్రంగా కడిగి, సాంబ్రాణి పొగ వేయించి, జెండాలు, తోరణాలు కట్టించి ‘విక్టోరియా’ పక్కన పెట్టినాము. బాబావారితోపాటు భక్తులు, వేదపండితులు దాదాపు 50 మంది ఉన్నారు. ఆరు చిన్నకార్లుకూడా ఉన్నాయి. రెండు చిన్నచిన్న పంటూన్లపై మూడేసి కార్ల చొప్పున ఎక్కించి, ఆ పంటూన్లను రెండు చిన్న లాంచీలకు కట్టి, ఆ లాంచీలను పొడవాటి త్రాటిమోకులతో ‘విక్టోరియా’కి కట్టినారు.

ఫిబ్రవరి 27వ తేదీ రాత్రి ధవళేశ్వరంలో సర్ అర్థర్ కాటన్ రెస్టు హౌసులో విడిది చేసిన భగవాన్ మరుసటి రోజు ఉదయం 6.15 ని||లకు బోటు ఆఫీసువద్ద ఉన్న మోటారులాంచీల సముదాయంవద్దకు విచ్చేసి, విక్టోరియా లాంచీలో ఏర్పాటు చేసిన సింహాసనంపై ఆసీనులయ్యారు. ఆరున్నర గంటలకు లాంచీల సముదాయం బయల్దేరింది. కొద్దిసేపటికి బాబావారు సింహాసనంపైనుండి లేచి ‘విక్టోరియా’ ముందు భాగంపై నిలబడ్డారు. అప్పుడు ‘మురళీకృష్ణ’పై ఉన్న భక్తబృందం, పిడబ్బుడి, పోలీసు, రెవెన్యూ ఆఫీసర్లు అందరూ లేచి నిలబడి బాబావారికి నమస్కరించారు. నేను వేరెవ్వరూ గమనించకుండా వెళ్ళి బాబావారి పాదాలపై పడి, “స్వామీ, ఈ ‘పిడబ్బుడి’వారి లాంచీలు, తమరిని, తమ భక్త బృందాన్ని సకాలంలో భద్రాచలం తీసుకెళ్ళలేవు. అందుచేత నా ‘మురళీకృష్ణ’ లాంచీని సిద్ధం చేసి ఇంజనీరుగారి అనుమతి పొందాను. నాపై దయ ఉంచి తమ పాదస్పర్శతో నా లాంచీని పునీతం చేయండి” అని ప్రార్థించాను.

బాబావారు ఎంతో దయతో వెంటనే ‘మురళీకృష్ణ’ లాంచీలోకి ప్రవేశించి, లాంచీ అంతా కలయదిరిగి, ముందు హాలులో కుర్చీలో కూర్చున్నారు. భజన, వేద పారాయణం జరుగుతూండగా ఒక లాంచీ నుండి మరొక లాంచీలోకి వెళుతూ, అందరినీ ఆనందపరచారు. ఉదయం 11 గంటలకు పురుషోత్తంపట్నం రేవుకి లాంచీల సముదాయాన్ని చేర్పించి, వంటలు చేయడానికి ఏర్పాటు చేశాము. భగవాన్ బాబావారు అక్కడ వేసిన షామియానాల్లో భక్తుల మధ్య నడయాడుతూండగా నేను వారి వెనుకనే నడుస్తున్నాను. ఇంతలో పశ్చిమ గోదావరి

జిల్లా పోలవరం ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి నుండి నా భార్య ఒక స్నేహితునిద్వారా పంపిన ఉత్తరం ఎవరో తెచ్చి నాకిచ్చారు. పది నెలల పసికందు అయిన నా బిడ్డకు తీవ్రంగా జబ్బు చేసిందనీ, బిడ్డ బ్రతికేటట్లు లేదని, డాక్టరు బిడ్డను తీసుకొని వెళ్ళిపోమ్మంటున్నాడని, కాబట్టి వెంటనే రమ్మని అందులో వ్రాసి ఉంది. ఆ ఉత్తరం చూసి నేను ఏడుస్తూండగా బాబావారు ఉత్తరం చూడకుండానే **“బంగారూ! ఏడ్వవద్దు. నీ బిడ్డను నేను బ్రతికిస్తాను. పోలవరం ఆసుపత్రికి వెళతాను, బిడ్డకు ప్రాణం పోస్తాను. కాబట్టి నీవు నావెంట భద్రాచలం రావడం మానుకోవద్దు”** అని చెప్పి నావద్దకు వచ్చి కన్నీరు తుడిచారు.

మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకి ‘మురళీ కృష్ణ’ పాపికొండలు దాటుతోంది. పండితులు వేదాలు వల్లె వేస్తున్నారు. భక్తులు భజన చేస్తున్నారు. ఉన్నట్లుండి బాబావారు ‘ట్రాన్స్’లోకి వెళ్ళిపోయారు. వారిలో చలనం లేదు. అంతా ఆందోళన చెందుతున్నారు. 15 ని||ల తరువాత వారు కనులు తెరిచారు. భక్తులు, “స్వామీ! ఎక్కడికి వెళ్ళారు?” అని అడగగా బాబావారు నన్ను చూపిస్తూ, **“ఇదిగో, వీడి బిడ్డకు ప్రాణం పోయడానికి పోలవరం ఆస్పత్రికి వెళ్ళాను. బిడ్డకు విభూతి పెట్టి వచ్చాను. బిడ్డ బ్రతికాడు”** అని చెప్పినారు. నేను కృతజ్ఞతాశ్రవులతో బాబావారి దివ్యపాదారవిందములను అభిషేకించాను.

కొంతదూరం ప్రయాణించిన తరువాత కొయిద అనే గ్రామం వచ్చింది. అక్కడినుండి కూనవరంవద్ద శబరి నది చేరుకోవడానికి ఇంకా పదిహేను మైళ్ళు ప్రయాణించ వలసి ఉంది. ‘మురళీకృష్ణ’ సహాయం లేనిదే మిగిలిన పిడబ్బుడి లాంచీలు ప్రయాణించలేవు. కానీ, అవి బాగా వెనుకబడిపోయాయి. అందుచేత అవి వచ్చేవరకు లాంచీని కొయిదవద్ద ఇసుక తిప్పకు చేర్చమని బాబావారు ఆదేశించినారు. ఇసుక తిప్ప దగ్గర మేమంతా దిగినాము. కొద్దిసేపటికి వెనుక లాంచీలు దగ్గరకు వస్తున్నాయి. అంతేగాక, అటువైపు కూనవరం నుండి ‘ముద్దుకృష్ణ’ లాంచీపై అక్కడి పెద్దలు, ఫారెస్టు, రెవెన్యూ, పోలీసు ఆఫీసర్లు బాబావారిని ఆహ్వానించడానికి వచ్చినారు.

సాయంత్రం 6 గంటల ప్రాంతంలో కూనవరం దగ్గర శబరి, గోదావరి నదుల నడుమ ఇసుకతీరాలపై సమావేశం ఏర్పాటైంది. పెట్రోమ్యాక్సు లైట్లు వెలిగించి, మైకు పెట్టినారు. వందలాది జనం పడవలపై వచ్చి బాబావారి దివ్యోపన్యాసమును విన్నారు. ఆ సందర్భమున బాబావారు భక్తులమధ్య ఆసీనులై నదీతీరపు పురాతన పవిత్ర క్షేత్ర కథలను, ధర్మసూక్ష్మాలను తెలిపినారు. శ్రీరామపాదుకలను, శ్రీ రాజరాజేశ్వరి, కోదండరాముడు మొదలైన విగ్రహాలను, శ్రీరామ పట్టాభిషేక సువర్ణ పతకమును, స్ఫటిక జపమాలను సృష్టించి భక్తులకిచ్చి ఆశీర్వాదించినారు. లాంచీల వర్షకు పెట్టడానికి ఏదైనా ప్రసాదం అనుగ్రహించవలసిందిగా నేను ప్రార్థించగా, బాబావారు రెండడుగుల ఎత్తుగల ఇసుకకుప్పను ప్రోగు చేసి, అందు నుండి దాదాపు రెండు కిలోల బరువున్న పటికబెల్లం అచ్చు తీసి, నాకిచ్చినారు. ప్రసాదంకోసం జనం అంతా నామీద పడిపోతుంటే పోలీసువారి సహాయంతో ఆ పటికబెల్లం అచ్చును లాంచీలోకి తీసుకువెళ్ళి, సుత్తితో పగలకొట్టి అందరికీ పంచినాము.

మీటింగు పూర్తి అయిన తరువాత ఏడున్నర గంటలకు కూనవరంనుండి బయల్దేరి రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు భద్రాచలం శ్రీ సీతారాముల ఆలయానికి చేరుకున్నాము. బాబావారి శుభాగమన వార్త తెలిసి ఆ ప్రాంత ప్రజలు వేలాదిమంది గుడిచుట్టు చేరుకున్నారు. ఆలయంయొక్క సమావేశ ప్రాంగణంలో బాబావారు దాదాపు ఒక గంట సేపు దివ్యోపన్యాసం గావిస్తూ శ్రీ భద్రాద్రి దేవాలయం విశిష్టతగురించి, భద్రుడు మరియు కంచెర్ల గోపన్నల భక్తిప్రపత్తులనుగురించి అద్భుతంగా ఉపన్యసించారు:

“యాత్రలంటే ప్రొద్దుపోక ఊరూరు తిరగడము, వినోద విహారాలలో కాలం గడపడము కాదు. తీర్థయాత్రలలో మీ ప్రవర్తనలు మారాలి. భగవత్ అనుగ్రహము పొందాలి అనే పవిత్ర భావముతో ఇక్కడికి రావాలి. అది లేకపోతే డబ్బు ఖర్చు, కాలము వ్యర్థం. అనేక విషయాల్లో అశాంతిని పెంచుకుంటూ, కోరికల మూటలను తలపైన మోసుకొని పుణ్య తీర్థములలో న్నానం చేస్తే, పుణ్యక్షేత్ర దర్శనం చేస్తే ప్రయోజనం లేదు. కవరు కాగితముమీద ముద్రలంటించుకొనుచు, ఒకచోటినుండి మరియొక చోటికి పోవుచుండు పోస్టల్ పార్సిళ్ళవలె మీరుకూడా కేవలం బాహ్యదృశ్యములు, బాహ్యరూపములను మీ దృష్టికి అంటించుకొనుచు తిరిగితే, మీ హృదయమున ముద్రించుకొను తాత్త్విక విషయమొక్కటి ఉండదు. ఇక్కడికి వచ్చి ఆ గోపన్నగారి భక్తిమాధుర్యాన్ని తలంచి ఆనందించాలి. అన్ని ప్రదేశములూ పవిత్రం కావు. అహల్యవంటి రాయి, రామపాదంవంటి పాదం రెండూ చేరాలి. అట్లనే, గోపన్నవంటి భక్తుడు, రామునివంటి పరమాత్ముడు ఇద్దరూ చేరే భద్రాచలం వంటి పుణ్యక్షేత్రాలు అవుతాయి.

మీరందరూ ధన్యులే, పవిత్రులే. అసలు పుట్టడమే ఆ పవిత్రతను తెలిసికొనేకొరకు. తీర్థయాత్రల ఉద్దేశ్యం కూడా అదే. కర్మలన్నియు దానికొరకే. సర్వకోరికలను తృజించి, ఆ కోరిక ఒక్కదానినే మీరు సాధించాలి. గోదావరి నది ఎంత దూరమైనా ప్రయాణము చేసి, ఎన్ని అడ్డంకులు వచ్చినా దాటుకొని ఎట్లు సముద్రాన్ని

చేరుతుందో, భద్రగిరి గోపన్న ఇద్దరూ అదే ఆవేదనతో భగవంతుని ప్రార్థించి, వారిలో లీనమైనారు. అట్లనే, మీరుకూడా ఏకధారగా భగవన్నామ స్మరణలో, భగవత్ చింతనలో జీవితాన్ని గడపాలి. మలేరియా జబ్బుతో బాధపడేవాళ్ళకు నిజ రుచి తెలియదు. అన్నీ చేదుగానే ఉంటాయి. అట్లనే, మనసుకు విషయాసక్తి అనే జబ్బు వస్తే భగవంతుని మాధుర్యము తెలియనే తెలియదు. భగవంతుని అందదండలుగా చేసికొని వారిపైన సంపూర్ణమైన బాధ్యతను వేయాలి. దానికే ‘శరణాగతి’ అని పేరు. శరణాగతియే మోక్షద్వారానికి సింహద్వారము. ‘కష్టానికి, సుఖానికి నీవే ఆధారం’ అని అన్నిటిని భగవంతునిపైనే వేయాలి.

ఈ క్షేత్రమునకు వచ్చినవాళ్ళు, ఇక్కడ నివసించే వాళ్ళు ఇద్దరూ రాముని ప్రేమనీ, రాముని ధర్మాన్ని తప్పక పాటించాలి. ఇక్కడికి యాత్రకై వచ్చినవాళ్ళు ఈ క్షేత్ర నివాసులను చూసి, “అహా! ఈ ఊరువాళ్ళు ఎంత పవిత్రులు, ఎంత ధన్యులు!” అని మిమ్ములను ఆదరించాలి. పంచభక్త్య పరమాన్నాలు ఎదురుగా ఉన్నా ఆకలితో పడియుంటే ప్రయోజనమేమి? పుణ్య క్షేత్రము, పుణ్యనది దగ్గర ఉండికూడా పుణ్యభావనలు రాకపోతే జీవితమే నిరర్థకము. ఇది మహాపవిత్ర సన్నివేశము, మహాపవిత్ర సన్నిధానము. అమృతమైన భగవత్ తత్త్వముయొక్క సామీప్యము మీకందరికీ దొరికినది. మీరు దానిని ఆరగించినారనడానికి గుర్తేమి? పాపమంటే భయం, పెద్దలంటే వినయం, భగవంతునిపైన, అత్యుపైని విశ్వాసము... ఇవే దానికి గుర్తులు.”

ఆ తరువాత ఆలయానికి రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో ఉన్న శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారి సత్రంలో భగవాన్ బాబావారు, వారి భక్తబృందంతో ఆ రాత్రి బస చేసినారు.

ఫిబ్రవరి 29వ తేదీ ఉదయం 7 గంటలకు టి.టి.డి. సత్రం ఆవరణలో సభ జరిగింది. ఉదయం ఆరు గంటల ప్రాంతంలో బాబావారు పైఅంతస్తు స్లాబ్‌పైకి ఎక్కి

వచ్చిన వేలాదిమందిని ఆశీర్వదిస్తూ తమ దర్శనభాగ్యం ప్రసాదిస్తున్నారు. నేను జనంలో చిక్కుకు పోయాను. సత్రం మీటింగు హాలులోకి వెళ్ళడానికి వీలుపడడంలేదు. ఈలోగా బాబావారు పైనుండి అంతమంది జనంలో నన్ను చూసి, వెంటనే ఒక పోలీసు ఆఫీసర్ని పిలిచి నన్ను లోపలికి ప్రవేశపెట్టమని చెప్పారు. దాదాపు వెయ్యిమంది ఆ హాల్లో క్రిక్కిరిసి కూర్చున్నారు. మిగిలినవారు బయటే కూర్చుని స్వామి దివ్యోపన్యాసాన్ని ఆలకించారు. బాబావారు భద్రాద్రి రాముల గురించి, రామాయణ గ్రంథంగురించి గొప్పగా నుడివారు.

“ధర్మసంస్థాపనకై అవతరించిన శ్రీరాముడు భద్రగిరి పైన అచలమై నిలచియుండుట ప్రజల మహా భాగ్యమే. భగవత్ శక్తిని ప్రకటించేకొరకు అర్జునుడు నిమిత్తమాత్రుడైనట్లే ఇక్కడ గోపన్న నిమిత్తమాత్రుడైనాడు. శ్రీరాముడు మానవత్వములో ఇమిడియున్న దివ్యత్వాన్ని ప్రకాశింపజేసినాడు. ఇదే అవతార కర్మరహస్యం. దానికొరకే నిరాకారం సరాకారంతో వచ్చేది. దైవవిశ్వాసము, అత్యుపైని విశ్వాసము కూలిపోతే భగవంతుడు అవతారమెత్తి ప్రబోధవల్ల మరల వాటిని మానవ హృదయములలో నాటుతాడు. భద్రగిరిలో గోపన్న మొదలైన భక్తులు ఆ ఆనందములోనే లీనమైనారు” అని సెలవిచ్చినారు.

ఆ తరువాత కొన్ని కుటుంబాలని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, చివరికి నన్నుకూడా లోపలికి తీసుకు వెళ్ళారు. నన్ను భక్తితత్త్వంతో మెలగమని చెప్తూ, “యాత్రికుల్ని భద్రాచలం తీసుకువస్తున్నావు. శ్రీరాముని చుట్టూ తిరుగాడుతున్నావు. రాముణ్ణి పూజించుకో, తారకమంత్రం జపించుకో. నీ బిడ్డను రక్షించాను. నేను చెప్పినప్పుడు పుట్టవర్తికి కూడా వచ్చి నన్ను దర్శించుకుందువుగాని” అని భుజం తట్టి, నాకు అభయం ఇచ్చి బయటికి పంపివేశారు.

మార్చి 1వ తేదీన ఉదయం బాబావారు భద్రాచలం నుండి బయలుదేరి హైదరాబాదు చేరినారు. మొత్తానికి ఆ రెండు రోజుల యాత్రను ఒక దివ్యస్మరణంగా, భవ్య కావ్యంగా నిరూపించినారు. ❖

“సర్వతః పాణి పాదం...”

ఆ

బి.వి. సత్యమూర్తి

బు

ప్రఖ్యాత సైంటిస్టు డాక్టర్ సూరి భగవంతుం, మరికొందరు భక్తులు కూడా అక్కడే ఉన్నారు.

మాటల సందర్భంలో శ్రీవారు అతనికేసి చూస్తూ, “నీ ఉంగరం ఏది?” అని అడిగారు.

టిడ్ మన్ దీన వదనంతో “పోగొట్టుకున్నాను స్వామీ” అని చెప్పాడు.

“ఎక్కడ?” అని అడిగారు భగవాన్.

నార్వే ఇంజనీరు అయిన ‘టిడ్ మన్’ చిట్టగాంగ్ లో ఒక ప్రాజెక్టు పునర్నిర్మాణానికై బంగ్లాదేశ్ వెళుతూ బాబావారి ఆశీస్సులు అర్థించగా, శ్రీవారు ఒక బంగారు ఉంగరాన్ని సృజించి అతని కుడిచేతి వ్రేలికి తొడిగారు.

ఆరు మాసాల తరువాత శ్రీవారు వైట్ ఫీల్డ్ లోని బృందావన్ లో ఉన్నప్పుడు ఆ నార్వే ఇంజనీరు మళ్ళీ శ్రీవారి దర్శనార్థం వచ్చాడు. ఆ సమయంలో కన్నూరిగారు,

“చిట్టగాంగ్ లో ఓడపై పనిచేస్తున్న సమయంలో నా వ్రేలినుండి జారి నదిలో పడిపోయింది, స్వామీ” అని చెప్పాడు.

వెంటనే స్వామి హస్తచాలనం చేసి ఆ ఉంగరం సృష్టించి, రెండు వ్రేళ్ళ మధ్య పట్టుకొని అందరికీ చూపించారు.

డాక్టర్ సూరి భగవంతుం తన విజ్ఞానశాస్త్రపరమైన కుతూహలాన్ని అణచుకోలేకపోయారు.

“అ ఉంగరమేనా ఇది?” అన్న ప్రశ్న ఆయనలో మొలకెత్తింది. తక్షణం శ్రీవారు చిరునవ్వుతో ఆయన వంక చూసి, “ఏమి, ఇంకా నీ విశ్వాసం గట్టిపడలేదా? ఇది ఆ ఉంగరమే” అన్నారు.

అది తాను చిట్టగాంగ్ నదిలో జారవిడుచుకున్న ఉంగరమే అని గుర్తించి టీడ్ మన్ ఆనందపారవశ్యంతో శ్రీవారి పాదాలపై వ్రాలిపోయాడు. శ్రీవారు అతనికి ఆ ఉంగరం తిరిగి ఇస్తూ, “అది నా చేతుల్లోనే పడింది. నేను

ఆ నదిలోనూ ఉన్నాను. నా కళ్ళు, కాళ్ళు, చెవులు, చేతులు అంతటా ఉన్నాయి. నేను అన్నిచోట్లా వ్యాపించి ఉన్నాను. అన్నీ నాలోనే ఉన్నాయి” అన్నారు.

సర్వవ్యాపకమైన దివ్యత్వాన్ని గుర్తించనీయకుండా మానవాళి కళ్ళకు కప్పిన సందేహపు పొరలను పటాపంచలు చేయడంకోసం భగవంతుడే శ్రీ సత్యసాయి నామరూపాలతో అవతరించాడన్న సత్యాన్ని శ్రీవారు ఆవిధంగా పునరుద్ఘాటించారు. ❖

2017 నవంబరులో ప్రశాంతినిలయంలో జరుగనున్న ఉత్సవాలు

నవంబరు 11 సా॥ 6 గంటల నుండి నవంబరు 12 సా॥ 6 గంటలవరకు

.... ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

నవంబరు 18

.... శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

నవంబరు 19

.... మహిళా దినోత్సవం

నవంబరు 20, 21

.... అంతర్జాతీయ వేద సదస్సు

నవంబరు 22

.... శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 36 వ స్నాతకోత్సవం

నవంబరు 23

.... భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 92వ జన్మదినోత్సవం

మాత పితా గురు దైవము...

ఆ

వినయ్ కుమార్ హరిహరన్

జు

సర్వరూప ధరం శాంతం సర్వనామధరం శివం
సచ్చిదానందమద్వైతం సత్యం శివం సుందరం

అఖండ పరిపూర్ణ సచ్చిదానంద స్వరూపమే మన స్వామి. అన్నింటికన్నా మించి పరిపూర్ణ ప్రేమావతారమే మన స్వామి. మనలో కొందరికి స్నేహితుడుగా, చాలామందికి ప్రేమను పంచే తల్లిగా, మార్గదర్శకత్వం వహించే తండ్రిగా, సద్గురువుగా, భగవంతుడిగా ఇలా అన్నీ తానై ఉంటున్న స్వామి ఎవరు? ప్రపంచమంతా భగవంతునిగా

కొలుస్తున్న శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి తత్త్వం ఏమిటి? ఈ యుగంలోనేకాక రాబోయే యుగాలలోకూడా మానవాళి చేత పూజింపబడే స్వామిని మనం ఎలా అర్థం చేసుకోవచ్చు? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానంగా ఒక చిన్న సంఘటన తెలియజేస్తాను.

ప్రశాంతినిలయంలో ఒకరోజు మధ్యాహ్నం స్వామి నన్ను ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి పిలిచారు. కొద్దిసేపు సంభాషించిన తర్వాత, “కిటికీ దగ్గరికి వెళ్లి చూడు, పెద్ద వర్షం రాబోతోంది” అన్నారు. నేను ఆశ్చర్యంగా వెళ్లి చూశాను. నిజంగానే కుండపోతగా వర్షం ప్రారంభమైంది. ఇంతలోనే, “ఇప్పుడు చూడు, బాగా ఎండ కాస్తుంది” అన్నారు. అంతే! తక్షణం వర్షం ఆగిపోయి ఎండ అలా పరచుకుంది. ఆ తర్వాత స్వామి అత్యంత సహజంగా, “ఇప్పుడు విపరీతమైన గాలి వీస్తుంది, చూడు” అన్నారు. తక్షణమే విపరీతమైన గాలి వీచసాగింది. ఆ ఇంటర్వ్యూ రూం కిటికీనుండి బయటికి చూస్తున్న నాకు కుల్పవంత హాల్లో కూర్చున్న విద్యార్థుల చొక్కాలు రెపరెపలాడడం చూస్తే ఎంత బలంగా గాలి వీస్తున్నదో అర్థమైంది. అప్పుడు స్వామి ప్రసన్నంగా నావైపు చూస్తూ, “చూశావా! వాయుదేవుడు, వానదేవుడు, సూర్యభగవానుడు అందరూ నా దర్శనంకోసం పరితపిస్తూ వస్తుంటే, వారెవ్వరికీ ఇవ్వని బంగారు అవకాశాన్ని నీకిచ్చాను” అంటూ తమ నిజతత్వాన్ని వెల్లడించారు.

అనుమానాలూ, అపోహలూ తొలగిన వేళ

ఇట్టి పరబ్రహ్మతత్త్వము మనమధ్య నడయాడుతూ అవ్యాజ ప్రేమను కురిపిస్తూ, దివ్యానుభవాలను ప్రసాదిస్తూ ఉన్నా మాయకు లోనై సందేహాలతో సతమతమవుతూ ఉంటాము. ప్రారంభంలో నేనుకూడా దీనికి అతీతుడనేమీ

కాదు. స్వామి దివ్యత్వంపట్ల నాకు ఎన్నో అనుమానాలు, అపోహలూ ఉన్న ఆ తొలిరోజులలో ఒక్క సంఘటనతో వాటన్నింటినీ చిదిమేశారు స్వామి.

1991లో ఒకరోజు బెంగళూరులో మా సమితి కన్వీనర్ నన్ను పిలిచి, “వాయుసేన దళాధిపతి ఒకరు స్వామి దర్శనంకోసం వస్తున్నారు. స్వామికి కొంత ధనాన్ని విరాళంగా ఇవ్వాలని ఆశిస్తున్నారు. నీవు కారులో వారిని బృందావనం తీసుకు వెళ్ళాలి” అని చెప్పారు. “ఓహో! బాబాను సమీపంనుండి పరిశీలించడానికి ఇది మంచి అవకాశం” అనుకున్నాను. ఆరోజుల్లో స్వామి విభూతి సృష్టించడంపై నాకు ఎన్నో అనుమానాలుండేవి. నా అనుమానాన్ని నివృత్తి చేసుకునే అవకాశం దొరికిందని మురిసిపోతూ ఆశ్రమానికి చేరుకున్నాము.

‘సాయిరామ్ షెడ్’లో మేము మొదటిలైన్లో కూర్చున్నాము. స్వామి దగ్గరకు రాగానే మా కన్వీనర్ మోకాళ్ళపై లేచి ఆయన్ని పరిచయం చేస్తూండగా, ఆయన స్వామి చేతికి ఒక కవరును అందించబోయాడు. స్వామి దానిని చేతితో స్పృశించి ఆశీర్వాదిస్తూ, **“మీ తల్లి అనారోగ్యంగా ఉంది, ఈ పైకం ఆమె వైద్యానికి ఉపయోగపడుతుంది, ఉంచుకో”** అన్నారు. ఆ తర్వాత తమ వరదహస్తాన్ని పైకెత్తారు. సాధారణంగా స్వామి తమ అరచేతిని క్రిందివైపు పెట్టి గుండ్రంగా త్రిప్పి విభూతి సృష్టిస్తారు. కానీ ఆరోజు నావంక చూస్తూ తమ అంగీని మోచేతివరకూ లాగి, అరచేతిని నాకు చూపిస్తూ అలాగే ఉంచారు. నేను చూస్తూండగానే వారి అరచేతిపై విభూతి ప్రోగయింది. ఆ విభూతిని అతనికిచ్చి, మరోసారి నన్ను చిద్విలాసంగా చూసి ముందుకు సాగారు. వారి చూపు ఎలా ఉందంటే, **“ఓరి అనుమాన వక్షీ! నీ సందేహాలు తీరినవా? ఈ సాయి కేవలం ప్రేమను ఆశిస్తాడేకానీ పైకాన్ని ఆశించడు. నా సంకల్పమాత్రంచేతనే సర్వసృష్టి సాకారమవుతుంది, తెలుసుకో”** అని చెప్తున్నట్లుగా ఉంది.

అక్కడినుండి స్వామి ‘త్రయీ’ మందిర ప్రాంగణంలోకి వెళ్ళిన తర్వాత అక్కడున్న భక్తులకు లడ్డూ ప్రసాదం పంచసాగారు. వాటిని అలా విసురుతూ ఉంటే అవి సరిగ్గా భక్తుల చేతుల్లో పడుతున్నాయి. ఆ ప్రాంగణంలో మేము ముగ్గురం కూడా నిలబడి ఉండగా కర్ణాటక ముఖ్యమంత్రి,

మరికొందరు అధికారులతో అటువైపునుండి వచ్చి మా ముందు నిలబడ్డారు. నేను వెంటనే **“అరే, మంచి ఛాన్సు పోయిందే! ఇక ప్రసాదం నాకు దొరకడం కష్టమే”** అని భావించాను. స్వామి ధనవంతులనూ, పెద్ద హోదాలో ఉన్నవారినే చూస్తూకానీ నావంటి సామాన్యులను పట్టించుకోరని నా భావన.

చూశారా! స్వామి నా అనుమానాలను నివృత్తి చేసిన కొద్ది నిమిషాలైనా గడవకముందే పిచ్చికోతిలాంటి నా మనస్సు మళ్ళీ ఎలా గంతులేస్తోందో! ఆవిధంగా, నాకిక లడ్డూ అందే అవకాశం లేదన్న నిర్ణయానికి వచ్చాక స్వామినే తదేకంగా గమనిస్తూ నిలబడ్డాను. స్వామి కొంత దగ్గరకు రాగానే ముకుళితహస్తాలతో నమస్కరించాను. ఎప్పుడైతే నేను రెండు చేతులూ జోడించానో, నా చేతుల మధ్య ఒక లడ్డూ ప్రత్యక్షమైంది!! అరే ... ఇది ఎలా వచ్చింది? అని ఆశ్చర్యపడడం నా వంతయ్యింది.

పై సంఘటన 1991లో జరిగింది. ఇప్పుడు మిమ్మల్ని 2009కి, అనగా 18 సం॥ల ముందుకు తీసుకెళతాను. స్వామి మాలో 85మందికి ఏకాదశ రుద్రం చేసే మహత్తర అవకాశం ఇచ్చారు. **“రుద్ర పారాయణం పూర్తి చేసిన తర్వాత అందరినీ తీసుకొనిరా, ఆశీర్వాదిస్తాను”** అన్నారు. స్వామి ఆదేశం మేరకు వాళ్ళందరినీ తీసికొని స్వామి సన్నిధికి వచ్చాను. ఒక సాయంవేళ స్వామి మేము చదివిన రుద్రం పూర్తిగా విన్నారు. తదుపరి ఎన్నో విలువైన సూచనలు, సలహాలు ఇచ్చారు. తర్వాత బొబ్బిట్టు ప్రసాదం పంపిణీ చేయించారు. అందరికీ పంచిన తర్వాత స్వామి వద్దకు వెళ్ళి నేను, **“స్వామీ! అందరికీ ప్రసాదం అందింది”** అన్నాను. **“ఔనా? నాకు రాలేదే”** అన్నారు. ఆ వెంటనే నన్ను సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోనుచేస్తూ, **“ఆరోజు నీవు నన్ను అడగలేదు. అయినా నీకిచ్చాను లడ్డూ. ఈరోజు నీవు నన్ను మరచిపోయావు. అయినా నేను అడుగుతున్నా బొబ్బిట్టు”** అన్నారు. అంటే, 1991లో బృందావనంలో జరిగిన విషయాన్ని నాకు గుర్తుచేశారన్నమాట. స్వామి సర్వజ్ఞత్వం మన ఊహకు, ప్రజ్ఞకు అందనిది. అవాఙ్మానన గోచరమైనది వారి తత్త్వం. మనం చేయవలసింది ఒక్కటే, అదే సంపూర్ణ శరణాగతి. అంతా వారి సంకల్పానికే వదలి పెడితే మనకు ఏది యుక్తమో అదే వారు సమకూరుస్తారు.

“నీకు నేనున్నాను”

నేను 7వ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు ఒకసారి మా అమ్మ నన్ను స్వామి దర్శనార్థమై బెంగళూరులో ఉన్న సీనియర్ బ్రష్టీ ప్రసాద్ గారింటికి తీసుకువెళ్ళింది. వాళ్ళ ఇంట్లో భజన, హారతి పూర్తయిన తర్వాత స్వామి బయటకు వస్తూ అమ్మను పలుకరించారు. అమ్మ తన వెనుకనే ఉన్న నన్ను బలవంతంగా ముందుకు లాగుతూ “స్వామీ, వీడికి క్రికెట్ తప్ప చదువుమీద ధ్యాస లేదు. వీడిని మీరే చూసుకోవాలి” అని ప్రార్థించింది. స్వామి నా తలపై నిమిరుతూ, **“నీవు నిశ్చింతగా ఉండు, వీడి సంగతి నేను చూసుకుంటానులే”** అన్నారు.

నా గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి అయిన కొద్దిరోజులకే దురదృష్టవశాత్తూ మా అమ్మ కాలం చేసింది. దీనితో నాకు స్వామిపై కోపం వచ్చింది. చిన్నప్పటినుండి మా అమ్మ స్వామినే ఆరాధిస్తోంది కదా! మరి చిన్న వయస్సులోనే ఆమెను స్వామి అంత నిర్దయగా ఎందుకు తీసుకుపోవాలి? వయసు పెరిగేకొలది నాలో ఈ కోపం కూడా పెరిగిపోతూ వచ్చింది. ఒకరోజు మా అక్క నాకు ఫోన్ చేసి, “ఒక వృద్ధజంట స్వామి దర్శనంకోసం బృందావనం వెళ్ళాలనుకొంటున్నారు. నీకు కొత్తగా డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ వచ్చింది కదా! నీవు వారిని తీసుకువెళతావా?” అని అడిగింది. ఆనందంగా అంగీకరించి వారిని తీసుకొని వెళ్ళాను. బృందావనం చేరాక వాళ్ళు లోపలికి వెళుతుంటే నేను మాత్రం కారులోనే ఉండిపోయాను. “నన్ను రమ్మని బలవంతం చేయవద్దు. మా అమ్మను దూరం చేసిన ఆ స్వామిని చూడడం నాకిష్టం లేదు” అన్నాను మా అక్కతో. వారు దర్శనానికి వెళ్ళిన తరువాత కారులో కూర్చున్న నేను యథాలాపంగా వెనక్కి చూస్తే, సీటులో ఆ వృద్ధ మహిళ మనీ పర్సు ఉండింది. అది వారికి అందించడం నా బాధ్యత అని భావించి త్వరగా లోనికి వెళ్ళాను. వెళ్ళేసరికి ఒక సేవాదళీ వచ్చి, “పద, పద, స్వామి వచ్చేస్తున్నారు” అంటూ నన్ను లాక్కుపోయి ఒకచోట కూర్చోబెట్టాడు. స్వామి దగ్గరకు రాగానే ఆవేశం తట్టుకోలేక మోకాళ్ళపై లేచి, “మా అమ్మ నన్ను వదిలి వెళ్ళిపోయింది స్వామీ!” అని అరిచాను. నా మాట పూర్తి కాకముందే స్వామి ఇంగ్లీష్ లో

“బట్ ఐ యామ్ దేర్ ఫర్ యు” (కానీ, నీకు నేనున్నాను) అన్నారు.

చూశారా! ఆనాడు మా అమ్మతో **“వీడి సంగతి నేను చూసుకుంటాను”**ని చెప్పారు. ఇప్పుడు, **“నీకు నేనున్నాను”**ని చెబుతున్నారు. ఇక్కడ నేను చెప్పదలచుకున్నదేమిటంటే, మనకిష్టమైనప్పుడు మన జీవితంలోకి వచ్చి, మనకిష్టం లేనప్పుడు నిష్క్రమించడం సాయితత్వం కాదు. మన జీవితంలోకి ప్రవేశించాలని ఒకసారి సంకల్పించుకున్నారంటే, ఆ తర్వాత మన ఇష్టానిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా జీవిత పర్యంతం మనతోనే ఉంటారు. మన జీవితాన్ని ఏవిధంగా తీర్చిదిద్దాలనే విషయమై వారికొక నిర్దిష్టమైన ప్రణాళిక ఉంది. వారు సంకల్పించడంవల్లనే మనం వారి సన్నిధి చేరుకోగలిగాము. వారి సంకల్పానుసారమే మనం వారి దివ్యత్వాన్ని గ్రహించి ఆరాధించగలుగుతున్నాము. ఒక్కసారి వారు మన చేయి పట్టుకున్న తరువాత ఇక ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ విడిచిపెట్టరు.

ముంబై పర్యటన - స్వామి నేర్పిన పాఠాలు

అది 1992 జనవరి, స్వామి ముంబైలోని ‘ధర్మక్షేత్ర’ను సందర్శించబోతున్న సందర్భం. బృందావనంలో నేను దర్శనం లైసులో కూర్చోనియుండగా స్వామి నావంక చూసి, “బొంబాయి” అంటూ నన్నుకూడా వారితోపాటు రమ్మన్నట్లుగా సూచించారు. అప్పట్లో నేను ఇండియన్ ఎయిర్లైన్స్ వారికి ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ రిటర్న్లు ఫైల్ చేస్తున్నాను. కనుక, వారి సౌజన్యంతో విమానంలో స్వామికి సమీపంలోనే ఒక సీటు సంపాదించుకొని కూర్చున్నాను. నేను కూర్చున్నాను అనడంకంటే గాలిలో తేలియాడుతున్నాననడం సబబేమో! స్వామికి విన్నపాలు చేసుకోవడానికి, వారితో కలసి ఫోటో తీసుకోవడానికి ఎయిర్లైన్స్ సిబ్బంది, ఇతర ప్రయాణికులు తోసుకొని ముందుకు రాసాగారు. స్వామి నన్ను చూస్తూ, **“ఏయ్, లేచి క్రౌడ్ కంట్రోల్ చెయ్యి”** అంటూ సేవాదళీ పని అప్పజెప్పారు. భక్తుల కోరికననుసరించి విభూతి నిచ్చి ఫోటోలు తీయించుకొని వారిని ఆశీర్వదించసాగారు.

ఇక, ముంబై సమీపిస్తుండగా, “స్వామీ, ‘ధర్మక్షేత్ర’లో నేను ఎక్కడ ఉండాలో?” అని అడిగాను. చూశారా

అహంకారం ఎంత పని చేస్తుందో! స్వామి నన్ను ముంబైకి రమ్మన్నంతమాత్రాన నేను వారితోపాటు ‘ధర్మక్షేత్ర’లో ఉంటానని ఊహించుకున్నాను. స్వామి రక్కున, **“నీవు ‘ధర్మక్షేత్ర’కు రావలసిన అవసరంలేదే!”** అన్నారు. నాకు దిమ్మ తిరిగిపోయింది. “ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? ఇక్కడ నాకు ఎవ్వరూ తెలియదే!” అని గాబరాపడ్డాను. జేబులో చూసుకుంటే, ఇండియన్ ఎయిర్లైన్స్ టికెట్టు, 380 రూ॥లు తప్ప మరేమీ లేవు.

విమానం ల్యాండ్ అవగానే భక్తుల కోలాహలం ప్రారంభమైంది. స్వాగతం పలకడానికి ఎంతోమంది వచ్చారు. స్వామి ‘ధర్మక్షేత్ర’ వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యారు. నాకు ఏడుపొక్కటే తక్కువ. కానీ మన కరుణామూర్తి నా మొరాలకించారు. కారు ఎక్కబోతూ ఒక్క క్షణం వెనక్కి తిరిగి నన్ను చూస్తూ, **“నువ్వు శిరిడీ వెళ్ళిరా. ఇక్కడి నుండి తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు నాతోపాటు ఫ్లయిట్లో రావచ్చు”** అన్నారు. అవిధంగా నా జీవితంలో మొదటిసారి శిరిడీ వెళ్ళాను. నిజంగా శిరిడీ యాత్ర నా జీవితంలో మరువలేని ఘట్టము. స్వామితోపాటు ‘ధర్మక్షేత్ర’లో ఉండలేకపోయానే అని మనసులో ఏ మూలో ఉన్న బాధనుకూడా తొలగించి ఎంతో మధురానుభూతిని కలిగించింది. బహుశా స్వామి పూర్వావతారానికి సంబంధించి నేను చెల్లించవలసిన బాకీలేమైనా మిగిలియుండినాయేమో! కారణం లేకుండా ఈ కరుణాసాగరులు అక్కడికి పంపరు కదా!

నేను శిరిడీనుండి ముంబైకి తిరిగి వచ్చిన తరువాత స్వామి తిరుగు ప్రయాణం ఎప్పుడో కనుక్కోవడానికి ప్రయత్నించాను. తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు స్వామి తమతోపాటే రమ్మని చెప్పారు కదా! కానీ, ఎంత ప్రయత్నించినా స్వామి ఎప్పుడు ఏ ఫ్లయిట్లో బయల్దేరతారనేది ఎవ్వరూ కచ్చితంగా చెప్పలేకపోయారు. స్వామి సంకల్పం లేనిదే ఏదీ జరగదని ఒక్కసారి గుర్తించిన తరువాత ఇక అంతా వారికి వదలిపెట్టి మనం నిశ్చింతగా ఉండడం మంచిది. ‘సబూరీ’ (ఓపిక) అనేది భక్తులకు ఉండవలసిన ఒక ముఖ్య లక్షణం. తొందరపడితే ప్రయోజనం లేదు. తల క్రిందికి, కాళ్ళు పైకి పెట్టి తపస్సు చేసినా లాభం లేదు. మనకు ఎప్పుడు ఏది మంచిదో అప్పుడే దానిని స్వామి మనకు అనుగ్రహిస్తారు.

స్వామి తిరుగుప్రయాణమైన విమానంలోనే దైవికంగా నాకు సీటు దొరికింది. నేను వారి వెంట రావాలనేది వారి సంకల్పమైనప్పుడు ఇక మరోవిధంగా జరగడానికి వీల్లేదు కదా! స్వామిలోపలికి వచ్చి కూర్చున్నారు. కానీ, నన్ను గమనించలేదే అని నిరాశ చెందాను. మాయ అంటే ఇదేనేమో! మనం చేసే ప్రార్థనలకు ప్రతిసారి స్వామినుండి భౌతిక స్థాయిలో స్పందనను ఆశిస్తుంటాము. ఒక్కొక్కసారి మన భౌతికదృష్టికి వారి స్పందన అగుపించకపోవచ్చు. అంతమాత్రంచేత వారికి మన ప్రార్థన చేరలేదనుకోవడం అజ్ఞానం. ఎందుకంటే, వారు మనకంటే వేరుకాదు; మన హృదయవాసి. కనుకనే, ‘నేను నిన్ను గమనించానులే’ అని నాకు సూచించడానికా అన్నట్లు భగవాన్ ఉన్నట్లుండి వెనక్కి తిరిగి ఎక్కడో వెనకాల ఒక మూల కూర్చున్న నన్ను చూసి దగ్గరకి రమ్మని సైగ చేశారు. నేను వెళ్ళేసరికి చిరుకోపం నటిస్తూ, “వెరీ బ్యాడ్” అన్నారు. నా గుండెలో రాయి పడింది. ‘ఎందుకు స్వామీ?’ అన్నాను. **“శిరిడీలో మొదట సమాధి దర్శనం చేసుకొమ్మని ఎవరు చెప్పారు నీకు? ముందు ద్వారకామాయిని సందర్శించి ఆ తర్వాత సమాధి మందిరానికి వెళ్ళాలి”** అన్నారు. నిజమే! నేను ద్వారకామాయికి వెళ్ళకుండా ముందు సమాధి దర్శనం చేసుకున్నాను. నేను శిరిడీకి వెళ్ళడం అదే మొదటిసారి కావడంచేత ఏది ఎలా చేయాలనేది నాకు తెలియదు. ఈ సంఘటనద్వారా స్వామి నాకొక గొప్ప పాఠం నేర్పారు. **“నీకు కనిపించే ఈ భౌతిక దేహానికి నేను పరిమితంకాదు. నేను నీ అంతర్యామిని. నీ నుండి నేను వేరుగా లేను. నా నుండి నీవు వేరుగా లేవు. నేను నీవే, నీవు నేనే”** అన్న అద్వైతస్ఫూర్తిని మనలో కలిగించడానికి స్వామి ఇలాంటి ఎన్నో నిదర్శనాలు మనకు చూపుతూనే ఉన్నారు. కానీ, స్వామి మననుండి ఆశిస్తున్న స్థాయిని అందుకోవడానికి మనం సిద్ధంగా ఉన్నామా అన్నది మాత్రం ప్రశ్నార్థకంగానే మిగిలిపోతున్నది.

(ఇంకా ఉంది)

(రచయిత కర్ణాటక సాయిసంస్థల స్టేట్ ట్రస్టు సభ్యులు, 2006లో స్వామి సన్నిధిలో జరిగిన అతిరుద్ర మహాయజ్ఞ నిర్వహణలో ప్రముఖ పాత్ర వహించారు)

తెలుగునేత: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

అవతారపురుషుని అనన్య జీవ కారుణ్యం

ॐ

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

ఋ

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మానవాళిపైనేగాక మూగ జీవులపై అనుగ్రహించిన అపారమైన ప్రేమ, వాత్సల్యము, కరుణలగురించి మనము గుర్తుచేసుకుంటుంటే అది అనంతమైన ప్రేమసాగరమే తప్ప పరిధి కలిగిన కాసారము కాదని స్పష్టమవుతుంది. ఎన్నో దశాబ్దాల క్రిందట “జాక్” మరియు “జిల్” పేర్లు కల్గిన కుక్కలతో ప్రారంభించి మనందరికీ సుపరిచితమైన “సాయిగీత” వరకు ఎన్నో మూగజీవులు స్వామి సాంగత్యములో గడిపి ధన్యజీవులయ్యాయి. మూగజీవియని చిన్నచూపు చూడకుండా సహనంతో సహజీవనము గడపమని మనకు తెలియజెప్పడానికి వారు ఆచరించి చూపించారు. మూగజీవులను సహోదరులవలె భావించి ప్రేమతో సేవ చెయ్యాలని మానవునికి బాధ్యతను అప్పజెప్పారు.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మనకు తల్లి, తండ్రి అనే సత్యమును మనము దృఢంగా విశ్వసిస్తే దోమ, చీమ, ఎలుక, ఏనుగు, కొండ, కొండచిలువకూడ మన సహోదరులేనన్న భావన బలపడుతుంది. దీనికి పెద్ద

తర్కం అవసరం లేదు. సృష్టికర్త భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి తప్ప వేరు మరెవ్వరూ కాదన్నది సత్యం. మనమందరము ఆయన సృష్టి. మానవుడు ఈ విశ్వకుటుంబములో ‘అన్న’ వంటివాడు. మిగిలిన మూగజీవులన్నీ తమ్ముళ్ళ వంటివారు. ఈ భావన మనం పెంచుకుంటే మనకు అన్ని జీవులపైన ప్రేమ కలుగుతుంది. ఈ భూమిపై మానవునికి ఎంత హక్కు ఉందో, మిగిలిన జీవ జాలమునకుకూడ అంతటి సమాన హక్కును భగవాన్ కల్పించారు. ఈ భావనతో మనం ప్రవర్తిస్తే మన తండ్రి శ్రీ సత్యసాయి ఎంతో ఆనందిస్తారు. లౌకికంగా ఆలోచిస్తే - కుటుంబములో ఒకరిద్దరు అంగవిహీనులుగా లేదా మందబుద్ధులుగా పుడితే ఆ తల్లిదండ్రులు వారిపైన ఎక్కువ శ్రద్ధ చూపుతారు. ఆరోగ్యముగా ఉన్న మిగిలిన సంతానమునకుకూడ నిస్సహాయులైన వీరిని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా చూసుకోవాలని చెబుతారు. ఇదే సూత్రమును భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మూగజీవులపై ప్రసాదిస్తున్నారు. స్వామి సంతానములో తెలివితేటలున్న సంతానము

మానవులు. మనకి నోరు ఉంది. కష్టము కల్గినా, సుఖము పొందినా “స్వామీ” అని చెప్పుకోగలుగుతున్నాము. కానీ, మందబుద్ధి, సంజ్ఞలు తప్ప సంభాషణలు జరుపలేని సంతానము మూగజీవులు, వృక్షజాతులు. మరి వాటి బాగోగులు చూడడం తల్లి, తండ్రియైన శ్రీ సత్యసాయికి తప్ప మరెవరికి సాధ్యం!

బాల్యమునుండియే బాబావారిలో అపారమైన భూత దయ వ్యక్తమవుతూ వచ్చింది. మూగజీవులకు కష్టమును, హింసను కలిగించే పందెములలో బాలబాబాకు ఏమాత్రం ఇష్టముండేది కాదు. కనుకనే, ఆరోజుల్లో చిత్రావతి ఇసుకలో తొలి ఏకాదశి పర్వదినం సందర్భంగా జరుగుతూ వచ్చిన ఎడ్ల పందెములను మాన్పించారు. తమ దర్శనార్థం వచ్చే భక్తులకు, “మీరు వచ్చే సమయంలో చిత్రావతి ఇసుకలో ఎడ్లలకు బాధ కలిగించకుండా బండ్లు దిగి నడిచి రండి” అని చెప్పేవారు. “సర్వభూత దయకు సాటి పుణ్యము లేదు, హింస బోలు పాప మెందు లేదు” అని ప్రబోధిస్తూ మాంసాహారము తినరాదని, జీవహింస మహాపాపమని ఖండించి చెప్పారు. హృదయ స్పందనలేని ఉపన్యాసాలు, గుక్కతిప్పని స్తోత్రములు భగవంతుని ఏమాత్రము సంతృప్తిపరచవు. మన చుట్టుప్రక్కలనున్న మానవులతోబాటు మిగిలిన జీవజాలముపైనకూడ ప్రేమను కల్గియున్న పరిశుద్ధ హృదయము మాత్రమే దైవాన్ని ఆనందపరుస్తుంది. మూగజీవులను హింసించడాన్ని, దేవుని పేరు అడ్డుపెట్టుకొని జంతుబలులు ఇవ్వడాన్ని బాబా తీవ్రంగా నిరసిస్తూ వచ్చారు. దీనికి కారణమేమిటి? సర్వసృష్టి ఆయన సంకల్పము. మానవుడు బలిచ్చే జంతువుకూడ ఆయన సంతతి. అటువంటి సంతతిని ఆయన అహారంగా స్వీకరిస్తారనుకోవడం మహాపాపం కాదా!

“కెమేరాతో షూట్ చేయి, తుపాకీతో కాదు”

1940వ దశకం ప్రారంభంలో ఒక బ్రిటీషు అధికారి పుట్టపర్తికి దగ్గరలో ఉన్న అడవిలో తుపాకీతో ఒక పులిని కాల్చి చంపి, జీప్ లో వేసుకొని వస్తుండగా, చిత్రావతి నది ఇసుకలో జీపు ముందుకు కదలకుండా మొరాయించింది. జీపు డ్రైవర్ సలహామీద ఆ ఆఫీసరు బాలబాబాను

అశ్రయించగా, “నీకేమి అపకారం చేసిందని ఈ పులిని చంపావు? దీని పిల్లలు తల్లికోసం తల్లడిల్లి ఏడుస్తున్నాయి. వన్యమృగాల్ని షూట్ చేయవలసింది కెమేరాతోనేగాని, తుపాకీతో కాదు. నీకు బుద్ధి చెప్పాలని నేనే ఈ జీపును ఆపేశాను. వెంటనే వెళ్లి ఆ పులి పిల్లల్ని తీసుకొచ్చి ఏ ‘జూ’లోనో అప్పగించు” అని ఆదేశించారు.

బాబా విభూతి సృష్టించి దానిపై చల్లడంతో జీప్ మళ్ళీ స్టార్టయింది. ఆ ఆంగ్లేయుడు పశ్చాత్తాపంతో ఆ పులి పిల్లల్ని జంతు ప్రదర్శనశాలలో అప్పగించి, తను చంపిన పులి తాలూకు చర్మాన్ని శుభ్రం చేయించి స్వామివారికి సమర్పించాడు.

హరిణంపై కరుణ

వైట్ ఫీల్డ్ లో స్వామి నివాసమైన త్రయీ బృందావన్ ప్రాంగణంలో సింహద్వారమునకు ఎదురుగా ఒక ‘డీర్ పార్క్’ ఉండేది. అందులో సుమారు 20 లేళ్ళు ఉండేవి. స్వామి అప్పుడప్పుడు వైర్ ఫెన్సింగ్ దగ్గరకు వెళ్ళగానే లేళ్ళు స్వామివైపుకు వచ్చి గుమికూడేవి. అటువంటి సందర్భాల్లో స్వామి వాటికిష్టమైన పండ్లు అందించేవారు. అందులో తల్లి జింక విషయం చెప్తూ స్వామి, “నేను ఎప్పుడు పండ్లు అందించడానికి వెళ్ళినా అదే ముందుకి నాదగ్గరకు వచ్చేది. చాలా ముసలిది అయిపోయింది పాపం! మామూలుగా మధ్యాహ్నం నేను క్రిందకు రాను. అయినా దాని ‘ఫీలింగ్’ను బట్టి మొన్న మధ్యాహ్నం మేడ దిగి దాని దగ్గరకు వెళ్ళాను. పళ్ళు తినిపించాను. రెండు కళ్ళనుంచి నీరు కార్చింది. వంగి స్వామి పాదాలు నాకింది. పది నిమిషాలలో ప్రాణం వదిలింది పాదాల దగ్గర. చూశారా, ఎంత కృతజ్ఞత దానికి! మనుష్యులకు లేదు ఈ విశ్వాసము, కృతజ్ఞత” అన్నారు.

ఇదేవిధంగా భగవానుని దివ్యప్రేమకు నోచుకున్న “జాక్ అండ్ జిల్” అనే రెండు జాగిలాలు తమ అంతిమ క్షణాలవరకు స్వామిని సేవించి, వారి పదసన్నిధిలోనే తుదిశ్వాస విడిచాయి. ఇవికాక మరో పది శ్వేతజాతి శునకములు, లేళ్ళు, దుప్పులు, కణుచులు, నెమళ్ళు, కుందేళ్ళు, రకరకాల పక్షులు బృందావనంలో ఉండేవి.

“హానవులపైనే కాదు, జంతువులమీదను కఠిరాజ వరద, నీకు కడు ప్రీతి”
ఈ జీవకోటి సర్వముపై చిన్మయమూర్తి ఒలికింతువు కృపామధువు ఒకేరీతి”

ధన్యచరిత ‘సాయిగీత’

ఇక, ప్రశాంతినిలయంలో ధన్యజీవి “సాయిగీత”పై స్వామి కురిపించిన ప్రేమను గమనిస్తే మన కఠిన హృదయాల్లో కూడ కదలిక వస్తుంది. “సాయిగీత చిన్నబిడ్డగా 11 దినాల వయస్సులో ఉండగా నాదగ్గరకు వచ్చింది. రోడ్డుమీద ఎన్నో కార్లు పోతుంటాయి. కానీ, అటువైపు నా కారు వచ్చేటప్పటికి గొలుసులంతా తెంపుకొని రోడ్డుమీదకు పరుగెత్తుకొని వస్తుంది. అదీ దాని విశ్వాసము, భక్తి!” అని కొనియాడారు భగవాన్.

ఈ “సాయిగీత” తన పూర్వజన్మ పుణ్యఫలమువలన సాక్షాత్ సృష్టికర్తయొక్క స్పర్శ, దర్శనాదులే కాకుండా వారి అమృతహస్తములతో ప్రేమగా తన నోటిలో ఆహారమును పెట్టించుకునే మహద్భాగ్యమును దక్కించుకుంది. కృష్ణాష్టమినాడు ఈ అదృష్టము గోవులకు, జింకలకు, కుందేళ్ళకుకూడ దక్కుతూ వచ్చింది. మనలో కొందరికి స్వామివారితో సహపంక్తి భోజనము, వారు స్వయముగా వడ్డన చేసిన మహద్భాగ్యము దక్కింది. అయితే,

“సాయిగీత”కు స్వామి స్వయంగా నోటిలో తినిపించిన సందర్భాలు కోకొల్లలు. ఆడబిడ్డకు తండ్రి ఏవిధంగా ఆభరణములు సమకూరుస్తాడో అదేవిధంగా భగవాన్ ఆ పుణ్యజీవికి రకరకముల ఆభరణములు చేయించారు. పర్వదినాల్లో మందిరం నుంచి పూర్ణచంద్ర హాలుకి మేళతాళాలు, భజన, వేదపఠనంతో భక్తుల మధ్య భగవాన్ వస్తాండగా, సకల ఆభరణాలు ధరించి “సాయిగీత” మహారాణిలా తీవిగా ముందు నడిచేది.

“సాయిగీత” శ్రీసత్యసాయి భగవంతుడని గుర్తించింది. వినయ విధేయతలతో స్వామివారి దర్శనముకోసము పరితపించేది. దర్శన భాగ్యము కల్గిన వెంటనే అపార భక్తితో మోకరిల్లేది. “సాయిగీత”కున్న ఆ సంస్కార ఫలితంగానే సాక్షాత్ భగవంతుని చేతులపై ఘనమైన అంతిమ సంస్కారమును పొందగల్గింది. అది ఏనుగునీ, మూగజీవమనీ అనుకోవడం ఎంత పొరపాటు! అది అనుక్షణం భగవంతునితో హృదయ సంభాషణ సల్పిన మహామౌని.

పుట్టపర్తికి సుమారు పదహైదు వందల మైళ్ళ దూరములో నున్న తూర్పు రాష్ట్రములో జరిగిన సంఘటన ఒకటి ఇక్కడ మననం చేసుకోవాలి. చెల్లెలు ప్రేమగా పెంచుకునే పిల్లిని చూస్తే అక్కకు కోపము. ఒకరోజున ఇంట్లో భజన జరుగుతుండగా వంటింట్లో పెద్ద చప్పుడైంది. అక్క వెళ్ళి చూడగా, ప్లేట్లో అతిథులకోసం తయారు చేసి ఉంచిన 'కట్టెట్స్' క్రింద పడిపోయాయి. పిల్లి ఒక కట్టెట్స్ నోట కరుచుకొని పరుగెడుతున్నది. అక్క ఉగ్రరూపము దాల్చి చెల్లెల్ని తిట్టింది. ఉరుము ఉరిమి మంగలం మీద పడినట్టు ఆ చెల్లెలు తన పెంపుడు పిల్లిని తీవ్రంగా కొట్టడం మొదలుపెట్టింది. తక్షణమే గోడలకున్న స్వామి ఫోటోలన్నీ క్రింద పడిపోయినాయి. స్వామికి కోపం వచ్చిందన్న భయం కలిగి పిల్లిని కొట్టవద్దని చెల్లెలిని అక్క వారించింది. నొప్పులు భరించలేని ఆ పిల్లి ఒక్కసారిగా దాని ఒళ్ళు విదిలించుకోగా దాని చుట్టూ ఒక అడుగు దూరము వరకు స్వామి విభూతి పడింది!! తరువాత అక్కా చెల్లెళ్ళు పశ్చాత్తాపపడి క్షమించమని స్వామిని వేడుకోవడం జరిగింది. ఇది జరిగిన మూడు నెలల తరువాత ఈ భక్తురాండు ఇద్దరూ వారి ప్రాంతములోని భక్తులతో కలసి స్వామి దర్శనమునకు రావడం జరిగినది. స్వామి వాళ్ళకి విభూతి పొట్లాలు పంచుతూ పిల్లిని పెంచుతున్న చెల్లెలుకు పిడికెడు పొట్లాలు ఇచ్చి ముందుకు సాగి మరల వెనుకకు వచ్చి మరికొన్ని పొట్లాలు ఇస్తూ చిరునవ్వుతో, **“యే బిల్లీ కే లియే”** (ఇది పిల్లికోసం) అన్నారుట.

సాయి సర్వభూతాంతరాత్మ

పూర్వావతారములోకూడ స్వామి శిరిడీలో ఇంటింటికి వెళ్ళి భిక్షాటన చేసి తీసుకువచ్చిన ఆహారమును పశు పక్ష్యాదులకు మాత్రమే పెట్టేవారు. ఒకరోజు లక్ష్మీబాయి శిందే అనే భక్తురాలిని పిలిచి బాబా “నాకు చాలా ఆకలిగా ఉంది!” అన్నారు. అప్పుడు ఆ భక్తురాలు వెంటనే వెళ్ళి రాట్టె, కూర తీసుకొని వచ్చి బాబా ముందు పెట్టింది. బాబా దానిని అందుకొని అక్కడున్న కుక్కకు తినిపించారు. లక్ష్మీబాయి వెంటనే, “ఇదేమి బాబా! మీకు ఆకలిగా ఉందంటే నేను ఇంటికి పరుగెత్తుకొని పోయి మీకొరకు ఈ రాట్టెలు తయారు చేశాను. మీరు దానిని కొంచెమైనా తినక కుక్కకు వేశారు” అంది కాస్త నిష్ఠూరంగా. అప్పుడు బాబా, “కుక్క ఆకలి తీర్చుట కూడా నా ఆకలి తీర్చుటవంటిదే. కుక్కకు కూడ ఆత్మ ఉంది. ప్రాణులు వేరు కావచ్చును. కానీ అందరి ఆకలి ఒకటియే. కొందరు మాట్లాడగలరు. కొందరు మాట్లాడలేరు. ఎవరయితే ఆకలితోనున్నవారికి భోజనము పెడతారో వారు నాకు అన్నం పెట్టినట్లే!” అని చెప్పారు.

ఈ ఋజువులతో సర్వమూ స్వామి సంతానమనే విశ్వాసమును కలిగిస్తూ, చక్కటి మార్గమును చూపుతూ పరిపరివిధములుగా జీవులను సంస్కరిస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి భగవానునికి వారి 92వ జన్మదినోత్సవ శుభ సందర్భాన అనేకానేక ప్రేమపూరిత కృతజ్ఞతాసూమాంజలులు. ❖

నిరాకార నిరంజనా! నీకు వందనం! సాకార పరమాత్మా! ప్రేమాభివందనం!

‘ఓణం’ వైభవం

కేరళవాసులు వారి పంటల పండుగ ‘ఓణం’ను పది రోజులపాటు జరుపుకొని ‘తిరుఓణం’తో ముగిస్తారు. ‘తిరుఓణం’ రోజున మహాబలిని సంస్మరిస్తారు. ఆ సంస్మరణే మహాబలి పునరాగమనం. శ్రీమహావిష్ణువు వామనునిగా యేతెంచి బలిని దానమడిగిన మూడడుగులు త్రికరణాలకు ప్రతీక. అహంకారాన్ని త్యజించి, మనస్సును, వాక్కును, కర్మలను భగవదర్పితం చేసిన మహాబలికి కైవల్య ప్రాప్తి కలుగుతుంది. భక్తునికి భగవంతునికి మధ్యగల ఈ దివ్యానుబంధాన్ని గ్రహించిన కేరళవాసులు ‘ఓణం’ వేడుకలను జరుపుకోవడానికి పుట్టపర్తి పుణ్యక్షేత్రానికి వేలాదిగా తరలివచ్చారు.

2017 సెప్టెంబరు 2వ తేదీన ఉదయం స్వామి సన్నిధిలో ఓణం వేడుకలు ప్రారంభమయ్యాయి. పార్వతీ నారాయణన్ మరియు పూజా నారాయణన్ సోదరీమణులు దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమును పఠించి తెలుగు, మళయాళం భాషలలో భక్తిగీతాలను పాడారు. ఆరోజు సాయంవేళలో కొచ్చిన్ యూనివర్సిటీ ఆఫ్ సైన్స్ అండ్ టెక్నాలజీ వైస్ ఛాన్సలర్ డా॥ జె. లత ప్రసంగిస్తూ తాను భగవాన్ ని మొట్టమొదటిసారి బెంగళూరులో దర్శించుకున్నప్పుడు ఒక అలౌకికమైన అనుభవానికి లోనై, ఆనాటినుండి బాబావారి దివ్యచరణాల చెంత ఎన్నో జీవిత సత్యాలను నేర్చుకున్నానన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం ‘శ్రీ సత్యసాయి రీహాబిలిటేషన్ ప్రోగ్రామ్’ రాష్ట్ర కోఆర్డినేటర్ ఆ పథకం 2009లో

భగవాన్ దివ్యాశీస్సులతో ప్రారంభమైందన్నారు. పుట్టపర్తి మరియు బెంగళూరులలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్స్ లో హృద్రోగ శస్త్రచికిత్సలు చేయించుకుని వారి గృహాలకు తిరిగి వెళ్ళినవారికి ఈ పథకంక్రింద వారు ఉన్న ప్రాంతంలోనే శస్త్రచికిత్సానంతర వైద్యసేవలను సాయిసంస్థలు అందిస్తున్నాయి. ఇట్టి సేవలను పొందిన 200 మంది ఈ ఓణం వేడుకలలో పాల్గొనడానికి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చారు. కార్యక్రమంలో చివరిగా, శ్రీ పండలం సురేశ్ వారి సహచరులతో కలసి భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

సెప్టెంబరు 3వ తేదీన ఉదయం కేరళ బాలవికాస్ చిన్నారులు ప్రదర్శించిన నాటిక మహాభారతంలోని కొన్ని ఘట్టాలద్వారా ద్రౌపది సద్గుణ సంపత్తిని, మాతృభావాన్ని అవిష్కరించింది. నాటి సాయంసమయంలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ (అలువ) బాలలు మాతృభావనయొక్క విస్తృతమైన పరిధిని తెలియజేయడానికి చారిత్రక సంఘటనలను, సమకాలీన సమాజంలో సంభవించిన సంఘటనలను ఎంపిక చేసుకున్నారు. దేహమాతకు ఇచ్చిన మాట ప్రకారం, ఆమె అవసాన దశలో ఆమెవద్దకు వెళ్ళి పరిచర్య చేసిన శంకరాచార్యులవారి ఉదంతం, తల్లిదండ్రుల సేవలో నిమగ్నమై శ్రీమహావిష్ణువును సైతం వేచియుండమని చెప్పిన పుండరీకుని ఉదంతం, రావణ వధానంతరం లంకను పరిపాలించమని ప్రార్థించిన విభీషణునికి శ్రీరాముడు చేసిన ప్రబోధం, “జననీ జన్మ భూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసీ”, కుటుంబ సభ్యులతో కలసి వివాహ వేడుకలో పాల్గొనవలసిన సమయంలో దేశరక్షణకై వెళ్ళి దేశమాత ఋణం తీర్చుకున్న ఒక యోధుని ఉదంతం ఈ కార్యక్రమంలో చోటుచేసుకున్నాయి.

2017 సెప్టెంబరు 4న కేరళ సంప్రదాయరీతిలో సాయికుల్యంత్ హాలును అలంకరించారు. పంచవాద్య గోష్ఠితో ‘తిరుఓణం’ వేడుకలను ప్రారంభించారు. అనంతరం వర్ధమాన కర్ణాటక సంగీత గాయకులు శ్రీ అభిరామ్ ఉన్నీ భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజున సాయంసమయంలో జస్టిస్ పి.బి. సురేశ్ కుమార్ (కేరళ హైకోర్టు) ఉపన్యసించారు. న్యాయమూర్తి

బాధ్యత క్లిష్టమైనదని, అయితే భగవాన్ సందేశస్ఫూర్తితో తాను ఎట్టి ఒడుదుడుకులూ లేకుండా వృత్తిధర్మాన్ని నిర్వర్తించగలుగుతున్నానన్నారు. తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యసందేశంలో భగవాన్ బాబావారు ఆనాడు మహాబలి సత్యధర్మాలకు ఇచ్చిన ప్రాధాన్యాన్ని నుడివారు.

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రహ్మ సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ వ్యాసరచన పోటీలలో విజేతలకు శ్రీ సత్యసాయి స్వర్ణ పతకాలను బహూకరించారు. కేరళలోని 1300ల విద్యాలయాలనుండి 4000 మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ఈ పోటీలలో పాల్గొన్నారు.

అనంతరం బాలభాస్కర్ చంద్రన్, వారి సహచరులు వివిధ ప్రక్రియల మేళవింపుతో సంగీతాన్ని వినిపించారు. ఏడుగురు వాయిద్యకారులు ఏడు రకాల వాయిద్యాలపై భక్తిగీతాలను వినిపించారు.

మధ్యప్రదేశ్, ఛత్తీస్ఘడ్ భక్తుల పర్తియాత్ర

2017 సెప్టెంబరు 9వ తేదీన మధ్యప్రదేశ్ మరియు ఛత్తీస్ఘడ్ నుండి 2500 మందికి పైగా భక్తులు పర్తియాత్రకై విచ్చేసి, నిత్యం ఆశ్రమంలో నిర్వహింపబడే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. ఆరోజు సాయంత్రం బాలవికాస్ బాలలు శ్రీకృష్ణ చైతన్య చరితాన్ని ప్రదర్శించారు. 16వ శతాబ్దానికి చెందిన కృష్ణ చైతన్యుడు కలియుగంలో నామసంకీర్తనను అత్యుత్తమ ఆధ్యాత్మిక సాధనగా గుర్తించి, ప్రజలకు నామసంకీర్తనపట్ల అభిరుచి కలగడానికి కృషి చేశారు.

సెప్టెంబరు 10వ తేదీన మధ్యప్రదేశ్, ఛత్తీస్ఘడ్ బాలవికాస్ బాలలు 18వ శతాబ్దంలో మాల్య రాజ్యంలో జన్మించి, ఎనిమిదేళ్ళ వయస్సులోనే రాజ్యభారాన్ని స్వీకరించి, సతీ సహగమనాన్ని వ్యతిరేకించి, అత్యంత సమర్థవంతంగా విలువలను పాటిస్తూ రాజ్యాన్ని ప్రజా రంజకంగా పరిపాలించిన అహింసాబాయి హోల్కర్ జీవిత చరిత్రను నాటికగా ప్రదర్శించారు.

ఉమ్మడి మహబూబ్ నగర్ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

మహబూబ్ నగర్, వనపర్తి, గద్వాల మరియు నాగర్ కర్నూల్ జిల్లాలనుండి 1500 మంది భక్తులు వారి

పర్తియాత్రలో భాగంగా 2017 సెప్టెంబరు 16వ తేదీ నుండి రెండు రోజులపాటు స్వామి సన్నిధిలో భక్తిసంగీత సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. సెప్టెంబరు 16వ తేదీ సాయంత్రం ముందుగా జిల్లా అధ్యక్షులు ప్రసంగించారు. 1940వ దశకంలోనే మహబూబ్ నగర్ జిల్లానుండి భక్తులు స్వామి దర్శనానికి రావడం ఆ జిల్లావాసుల పుణ్యఫలం అన్నారు. 1979లో శ్రీవారు నాగర్ కర్నూల్ ను తమ దివ్యపాద స్పర్శతో పునీతం చేసి అక్కడ శ్రీ శిరిడీ సాయి మందిరాన్ని ప్రారంభించారు. 1990లో మహబూబ్ నగర్ లో నిర్మించిన సాయి మందిరం కొరకు తమ నిలువెత్తు చిత్రపటాలు రెండు పంపించి ఆశీస్సులందించారు. నీటిఎద్దడిని ఎదుర్కొంటున్న మెదక్, మహబూబ్ నగర్ జిల్లాల్లో వందలాది గ్రామాలకు వంద కోట్ల రూపాయల వ్యయంతో త్రాగునీటి పథకాన్ని అమలు చేశారు. భగవాన్ ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో దశాబ్దాల క్రితం ప్రారంభించిన సేవాకార్యక్రమాలను ఆ జిల్లావాసులు విజయవంతంగా కొనసాగిస్తూ సాయివధంలో పురోగమిస్తున్నారని ఆ జిల్లా అధ్యక్షులు తెలిపారు. ఆ తరువాత ఆ జిల్లాకు చెందిన గాయకులు భక్తిగీతాలను ఆలపించి భక్తులను అలరించారు.

సెప్టెంబరు 17వ తేదీన సాయంత్రం బాలవికాస్ పిల్లలు ‘ది డివైన్ జడ్జిమెంట్’ నాటికను సమర్పించారు. శ్రీ సత్యసాయి దివ్యావతారం ఇతర అవతారములకంటే భిన్నమైనదని, దుష్టులను దునుమాడడం కాకుండా వారిలో పరివర్తన తీసుకురావడమే లక్ష్యంగా భగవాన్ బాబా అవతరించారని, దివ్యప్రేమ ఈ లక్ష్యసాధనకు ఉపయోగించే ఆయుధమని ఈ నాటిక సందేశం.

“రామకథారసర్పురి” - నాటిక

2017 సెప్టెంబరు 21న శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం, రాజమహేంద్రవరం విద్యార్థులు సంగీత ప్రధానమైన నాటిక, “రామకథారసర్పురి”ని సమర్పించారు. త్యాగరాజు జీవితంలో సంభవించిన ఘట్టాల ఆధారంగా మానవుడు ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో ఎదుర్కొనే అనుభవాలను వివరిస్తూ, దైవానుగ్రహంతో లక్ష్యాన్ని ఏవిధంగా సాధించ వచ్చునో ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం

విశ్వశాంతిని, మానవాళి సంక్షేమాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ ప్రశాంతినిలయంలో సెప్టెంబరు 24వ తేదీనుండి సెప్టెంబరు 30వ తేదీవరకు వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. అంతకుముందు సెప్టెంబరు 21వ తేదీన ఉదయం దేవీ నవరాత్రి ఉత్సవాలను ఆరంభిస్తూ భజన మందిరంలో కలశాన్ని స్థాపించారు. శాస్త్రోక్తంగా పూజలు నిర్వహించారు.

సెప్టెంబరు 24వ తేదీన ఉదయం ఋత్విక్కులు వేదపఠనం చేస్తూ కలశాన్ని భజన మందిరం నుండి పూర్ణచంద్ర హాలులోని యజ్ఞవేదికకు తీసుకువెళ్ళారు. దారువుల మథనంతో అగ్నిని ప్రజ్వలించజేసి, భగవాన్ ఆశీస్సుల నందుకొని జ్ఞానయజ్ఞాన్ని ప్రారంభించారు. యజ్ఞవేదికపై ఋత్విక్కులు సహస్ర లింగార్చన, శ్రీమద్భాగవత, దేవీ భాగవత, కృష్ణయజుర్వేద, దుర్గా సప్తశతి పారాయణం నిర్వహించారు.

సెప్టెంబరు 28వ తేదీ దుర్గాష్టమినాడు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, ఆశ్రమ కార్యనిర్వాహకులు సాయికుల్యంతో సభామండపంలో శ్రీవారి స్వర్ణరథానికి, ఇతర వాహనాలకు సంప్రదాయానుసారం పూజలు నిర్వహించారు.

సెప్టెంబరు 30వ తేదీ విజయదశమినాడు గం.6.20 నిః||లకు ప్రారంభించి గం 8.45 నిః||లకు వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞమునకు పూర్ణాహుతి నిర్వహించారు. తదుపరి, భక్తులపై పవిత్రోదకాన్ని సంప్రోక్షించారు.

ప్రశాంతి విద్యవృహసభలు

2017 సెప్టెంబరు 23 సాయంత్రం స్వామి సన్నిధిలో ప్రొఫెసర్ కామరాజు అనిల్ కుమార్ భక్తుల సుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, గతంలో దసరా వేడుకల సందర్భాలలో భగవాన్ ఇచ్చిన దివ్యసందేశాల సారాన్ని, వివిధ క్రతువుల అంతరార్థాన్ని వివరించారు. యజ్ఞనిర్వహణ ఇచ్ఛాశక్తిని, క్రియాశక్తిని, జ్ఞానశక్తిని సూచిస్తున్నది అన్నారు. వృష్టి స్థాయిలో ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఎందరో

భక్తులు ఎన్నో అనుభవాలను పొందుతూ ఉంటారు. ఆ దివ్యానుభవాలే వారిని భగవాన్ పట్ల ఆకర్షితులను చేస్తూంటాయి. అయితే, అనుభవాలను పొందడంతో సంతృప్తి చెందక, భగవాన్ సందేశాలలో నిబిడికృతమై యున్న వేదాంతసారాన్ని గ్రహించి, ఇతరులతో పంచుకోవాలన్నారు.

సెప్టెంబరు 24 సాయంత్రం స్వామి సన్నిధిలో శ్రీ రుచిర్ దేశాయ్ (అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, బృందావన్ క్యాంపస్) ప్రసంగిస్తూ ఒక్క త్యాగంద్వారానే అమృతత్వాన్ని సాధించవచ్చునని, ప్రశాంతినిలయంలో జరిగే యజ్ఞము త్యాగభావాన్ని భక్తులలో ఉద్దీపన చేసి, వారిని అమృతత్వం వైపు నడిపిస్తున్నదని, అందుకే ఈ యజ్ఞం జ్ఞానయజ్ఞంగా పిలువబడుతున్నదన్నారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో శ్రీవారు మానవుడు దైవప్రీతిని పెంపొందించుకుంటే క్రమేణా పాపభీతి, సంఘనీతికూడా అలవర్చుకోగలడని చెప్పారు. నిరంతర సాధనతో ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించవచ్చునన్నారు. కార్యక్రమంలో చివరిగా ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు.

సెప్టెంబరు 25వ తేదీన పరిశోధక విద్యార్థి శ్రీ కె.ఎమ్. గణేశ్ ఉపన్యసించారు. భగవాన్ బాబావారు మన చేయిపట్టుకొని ముముక్షుత్వమువైపు నడిపిస్తున్నారన్నారు. వారి అనుగ్రహంతో సద్బుద్ధిని, శక్తిని, విచక్షణాజ్ఞానాన్ని అభివృద్ధి చేసుకొని భగవత్సాన్నిధ్యాన్ని అనుభవిస్తూ మనుగడ సాగించాలన్నారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు ఎక్కడో ప్రత్యేకంగా లేరని, మానవునియందే ఉన్నారన్నారు. త్రిమూర్త్యాత్మక తత్త్వమే ఆత్మతత్త్వమని చెప్పారు. చివరిగా, బృందావన్ క్యాంపస్ విద్యార్థులు 'దివ్యమాత' ఇతివృత్తంగా భక్తిగీతాలు ఆలపించారు.

సెప్టెంబరు 26వ తేదీన డా॥ డి.ఎన్. దీక్షిత్ (ప్రొఫెసర్, సంస్కృత విభాగం, హిందూ కళాశాల, గుంటూరు) ఉపన్యసించారు. శరన్నవరాత్రి ఉత్సవాలలో

జగన్మాతను లక్ష్మి దుర్గ సరస్వతులుగా ఆరాధిస్తారని, లక్ష్మీదేవి ప్రసాదించే సంపదలను, దుర్గాదేవి ప్రసాదించే శక్తిని సద్వినియోగం చేయడానికి వివేకం అవసరమని, అట్టి వివేకాన్ని ప్రసాదించే జగన్మాతనే సరస్వతిగా ఆరాధిస్తున్నారన్నారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు సత్సరజస్తమోగుణములతో కూడుకున్నది సృష్టి అన్నారు. మానవులను ఈ వైవిధ్యాన్నిండి తప్పించి ఏకోన్ముఖులను చేయడానికి ప్రాచీన ఋషులు సూచించిన సత్యవతి, అంగవతి, అన్యవతి, నిదానవతి అనబడే వివిధ ఆరాధనా పద్ధతులను గురించి భగవాన్ సోదాహరణంగా వివరించారు.

సెప్టెంబరు 27వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ అధ్యాపకులు డా॥ శైలేష్ శ్రీవాత్సవ ఇష్టానికి, ప్రేమకు మధ్యగల వ్యత్యాసాన్ని వివరించారు. భగవాన్ బాబావారిపట్ల యథార్థమైన ప్రేమ ఉన్నవారు వారి ఆదేశాలను తప్పక పాటిస్తారన్నారు. భగవాన్ భౌతిక పరిమితులకు అతీతులని, ఆర్థితో ప్రార్థించినవారికి ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ ప్రత్యక్షంగా గోచరమవుతూనే ఉన్నారు, ఉంటారు అన్నారు. కాబట్టి, ‘సమాధి’ అనే మాటకు బదులు ‘దివ్యసన్నిధి’ అని వ్యవహరించడమే సమంజసమన్నారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ ఐకమత్యము ఎంతో ఆనందాన్ని, ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాలను ఇస్తుందన్నారు. మన ప్రవర్తన సక్రమంగా ఉంటే ఆ సద్గుణలే విష్ణుత్వంగా మారి మనలను రక్షిస్తాయన్నారు. తదుపరి, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

సెప్టెంబరు 28 సాయంత్రం ‘సహస్రావధాని’, శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంలో అన్నమాచార్య ప్రాజెక్ట్ డైరెక్టర్ డా॥ మేడసాని మోహన్ సరస్వతీ తత్త్వం, సాయితత్త్వం రెండింటి సమన్వయంపై మాట్లాడారు. శ్రద్ధ, బుద్ధి ఉంటే సరస్వతీ కటాక్షం లభిస్తుంది; రాజసం, తామసం తొలగిపోయి సత్వగుణములు అలవడితేనే శ్రద్ధ, బుద్ధి ప్రవేశిస్తాయన్నారు.

భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసంలో ఇంద్రియాలకు దాసుడైన మానవుడు మాయకు లోబడి ఆనందానికి దూరమవుతున్నాడన్నారు. ఆనందం ఆత్మజనితమైనదేగాని బాహ్యవిషయాలలో లభించేది కాదని గ్రహించాలన్నారు.

సెప్టెంబరు 29 సాయంత్రం అనంతపురం క్యాంపస్ అధ్యాపకురాలు డా॥ సుమ ఉపన్యసిస్తూ, అవధుల్లేని ప్రేమకు ప్రతిరూపం భగవాన్ బాబా అన్నారు. హృదయాంతరాళమునుండి ఆవిర్భవించే ప్రేమ సద్గుణాలను పెంపొందిస్తుంది, అట్టి ప్రేమతో తోటివారిలో పరివర్తన తీసుకురావచ్చు అన్నారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యసందేశంలో శ్రీవారు సాటిజీవులపట్ల మనము కరుణ చూపిస్తే భగవంతుని ప్రేమించినట్లే అన్నారు. తదుపరి, ప్రశాంతి డ్యాన్స్ గ్రూపు సభ్యులు ‘జగజ్జనని’ నృత్యరూపకాన్ని సమర్పించారు.

సెప్టెంబరు 30వ తేదీ సాయంవేళ ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్, ‘యమము’ను గురించి బోధించారు. అహింస, సత్యం, ఆస్తేయం, బ్రహ్మచర్యం, అపరిగ్రహము యమములో ఇమిడి ఉన్నాయన్నారు. కేవలం వివాహమాడనంతమాత్రాన బ్రహ్మచర్యము పాటించినట్లు కాదు; తలపులు, మాటలు, చర్యలు బ్రహ్మభావముతోకూడి ఉండాలన్నారు. ఇక, అపరిగ్రహ మనగా ఎవరినుండీ ఎట్టి వస్తువునూ బహుమానంగా అందుకోకూడదు. అయితే, దీనికి వేదము కొన్ని నియమములను సూచించిందని చెప్పారు. తల్లి దగ్గర, తండ్రి దగ్గర; భర్త దగ్గర భార్య, భార్య దగ్గర భర్త; గురువుదగ్గర, దైవం దగ్గర ఏదైనా పుచ్చుకోవచ్చు, అంతేకాని, ఇతరుల దగ్గరనుండి ఏదైనా పుచ్చుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తే వారికి ఋణపడిపోతారు అన్నారు. నీరు, ఫలహారమువంటివి ఇతరులనుండి స్వీకరించడంలో తప్పు లేదు. అయితే, డబ్బుకానీ, వస్తువులనుకాని స్వీకరించకూడదు అన్నారు.

అనంతరం శ్రీమతి వినయకార్తిక్ రాజన్, శ్రీమతి సైంధవి ‘ది సేక్రెడ్ ఛాంట్’ పేరిట సంకీర్తన చేశారు.

- ఐవి చతుర్వేది

ప్రశాంతినిలయంలో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము

ప్రశాంతివిద్వన్మహాసభలలో ప్రసంగించిన వక్తలు (సెప్టెంబరు 23 - సెప్టెంబరు 29)

Date of Publication 1st November 2017

భజన హాలులో వేదపారాయణం

'రామకథారసర్పథి'లోని ఒక దృశ్యం

ఉమ్మడి మహబూబ్ నగర్ జిల్లా బాలల కార్యక్రమం

సాయి జన్మదినోత్సవం

జన్మరహితుడను, శాశ్వతుడను అయిన నాకు జన్మమును, జన్మదినమును లేవు. మీరు నా నిజత్వమును గ్రహింపక నేను ఏ ఒక్క పేరుననో, రూపముననో ఉండునని భావించి భజించుచున్నారు. నిజముగా అన్ని రూపములూ, అన్ని నామములూ నావేయని గ్రహింపుడు. నశ్వరములగు ఫలపుష్పాది కానుకలను నాకు సమర్పించుటకంటె సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలను సమర్పించిన యెడల నా ఆశీర్వాదములను, అనుగ్రహమును మీరు పొందగలరు. అందరి హృదయములలో 'నేను, నేను' అని ప్రకాశించుచుండు సచ్చిదానందస్వరూపుడు సాయి భగవానుడే అని దృఢ జ్ఞానము కలిగిననాడే హృదయమందు సాయి జన్మదినోత్సవమని భక్తులు గ్రహింపవలెను. మీకు శాశ్వతానందము కలిగిన దినమే నా జన్మదినమని భావింపుము.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిని మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Ananthapuram district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : V. Srinivasulu